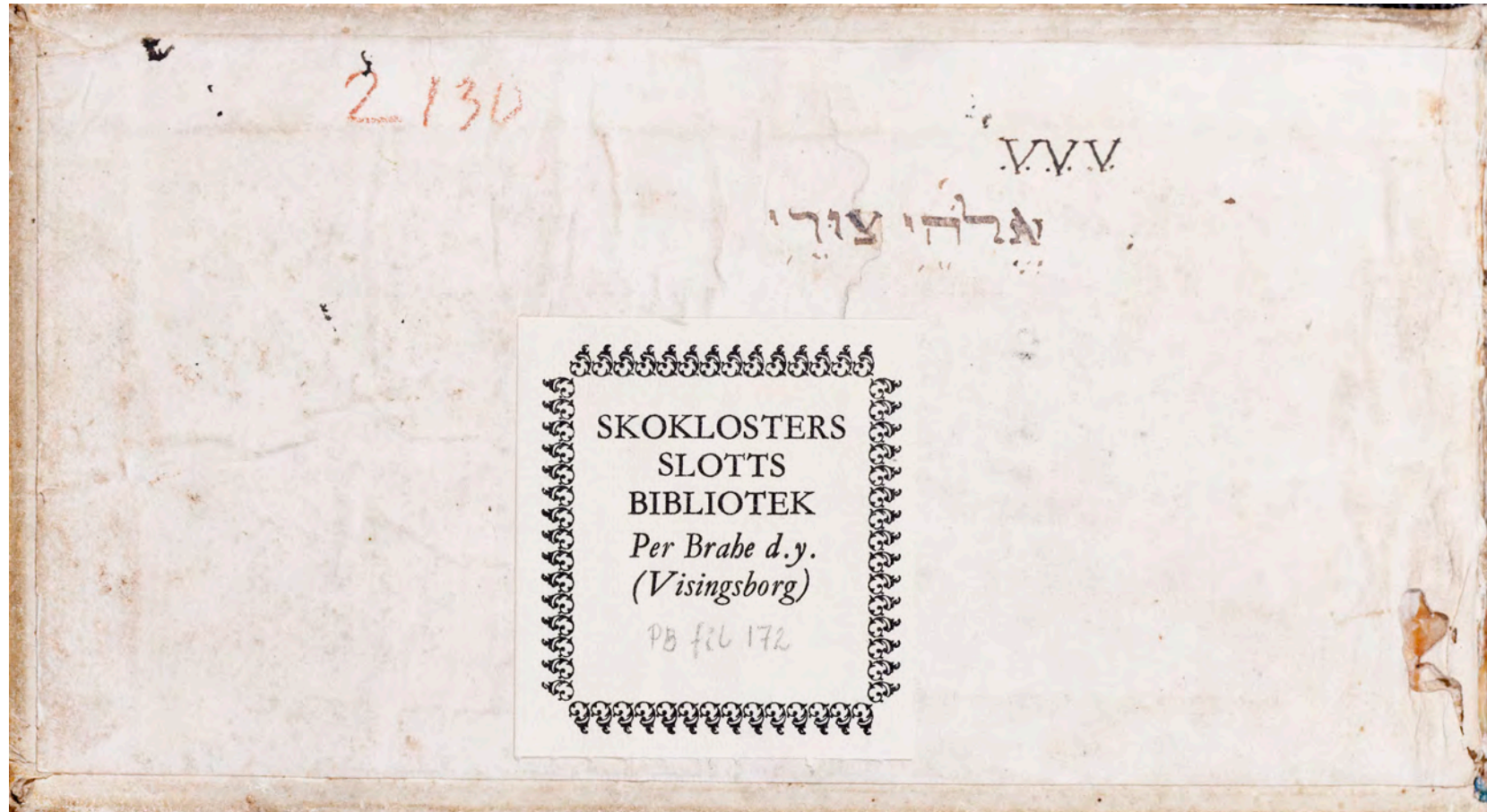
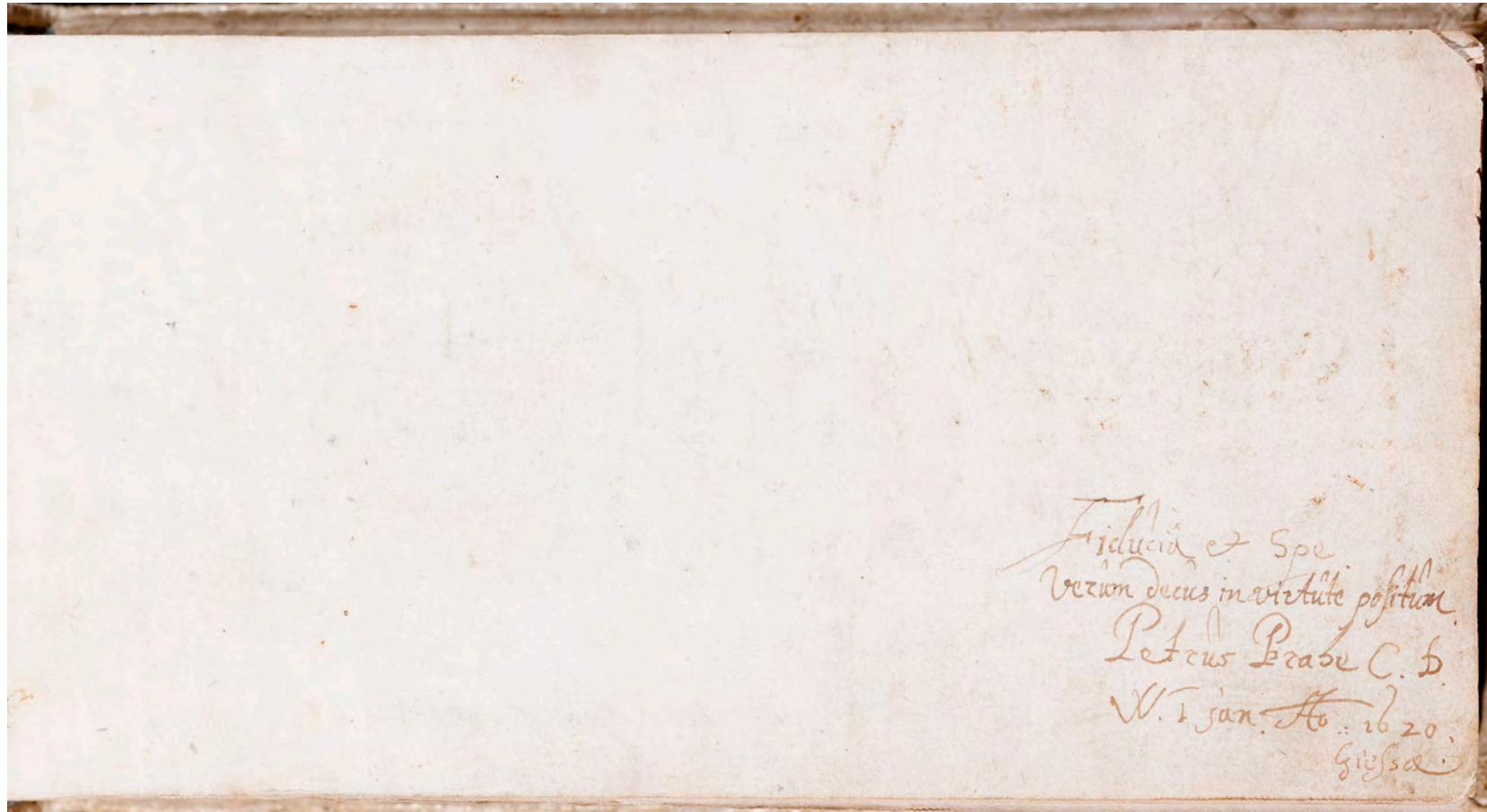
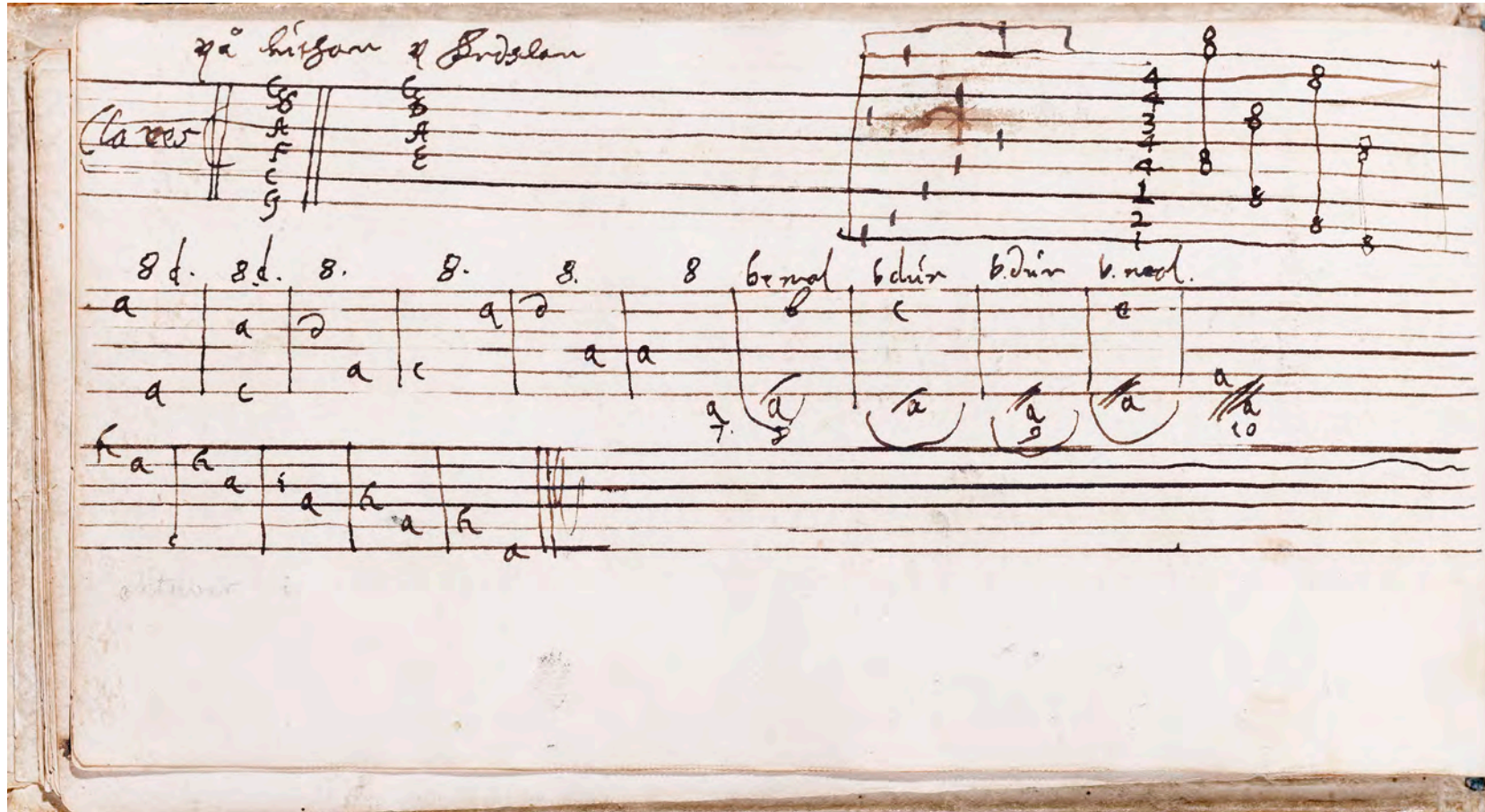

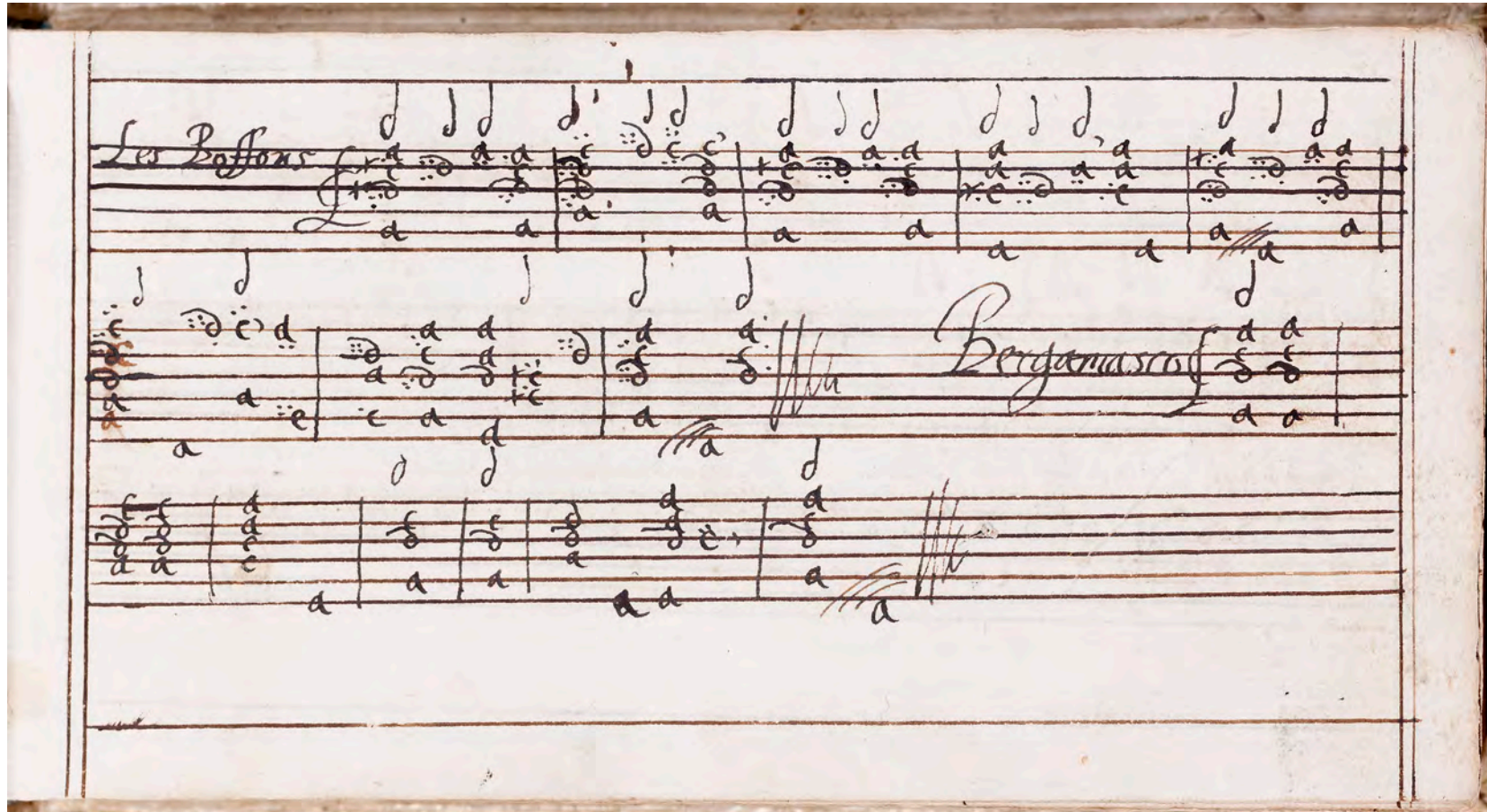

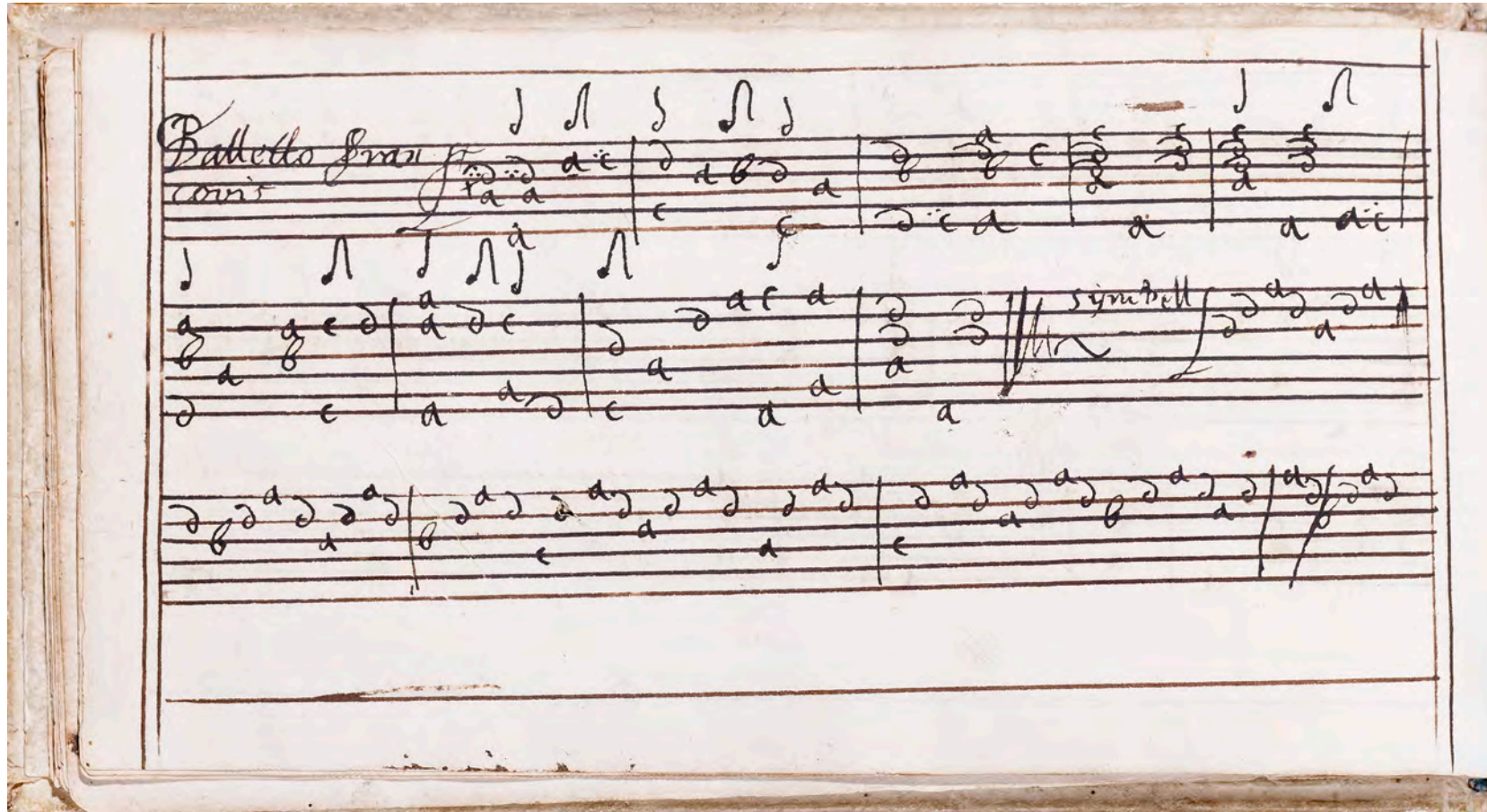

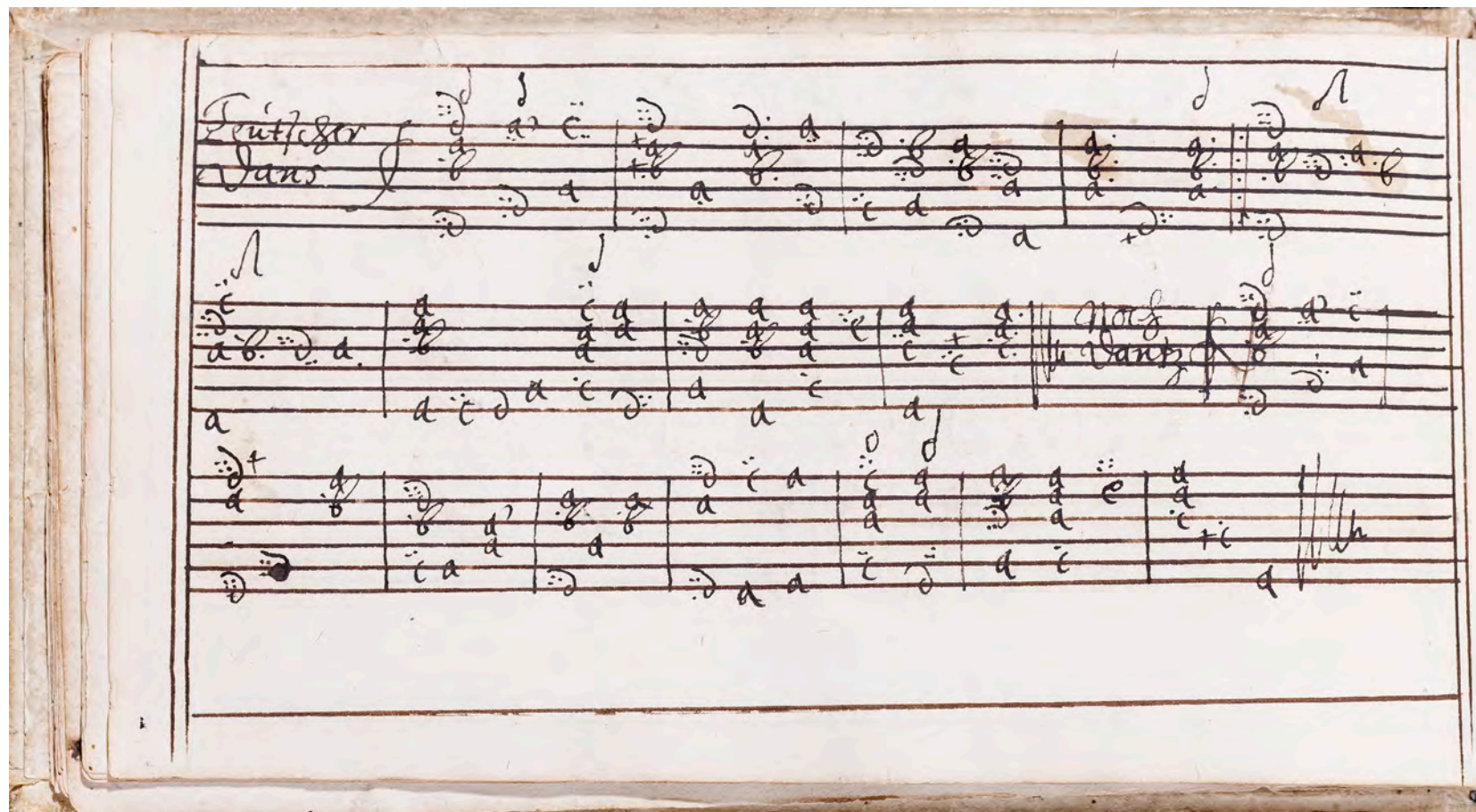
Fiducia et Spe
Verum decus in virtute positum.
Petrus Brahe C. D.
W. 1. Jan. Ho. 1620.
Giesæ

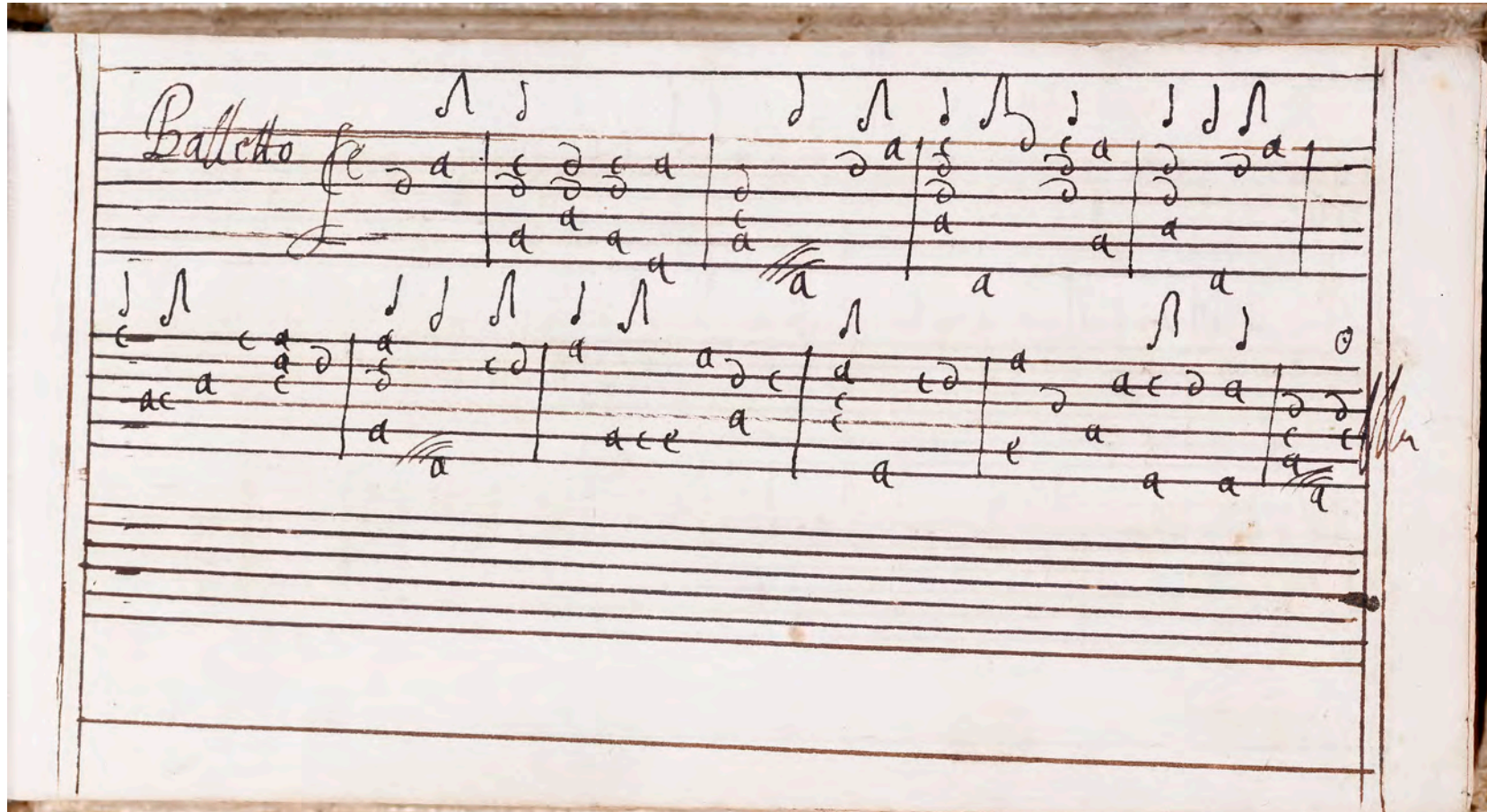

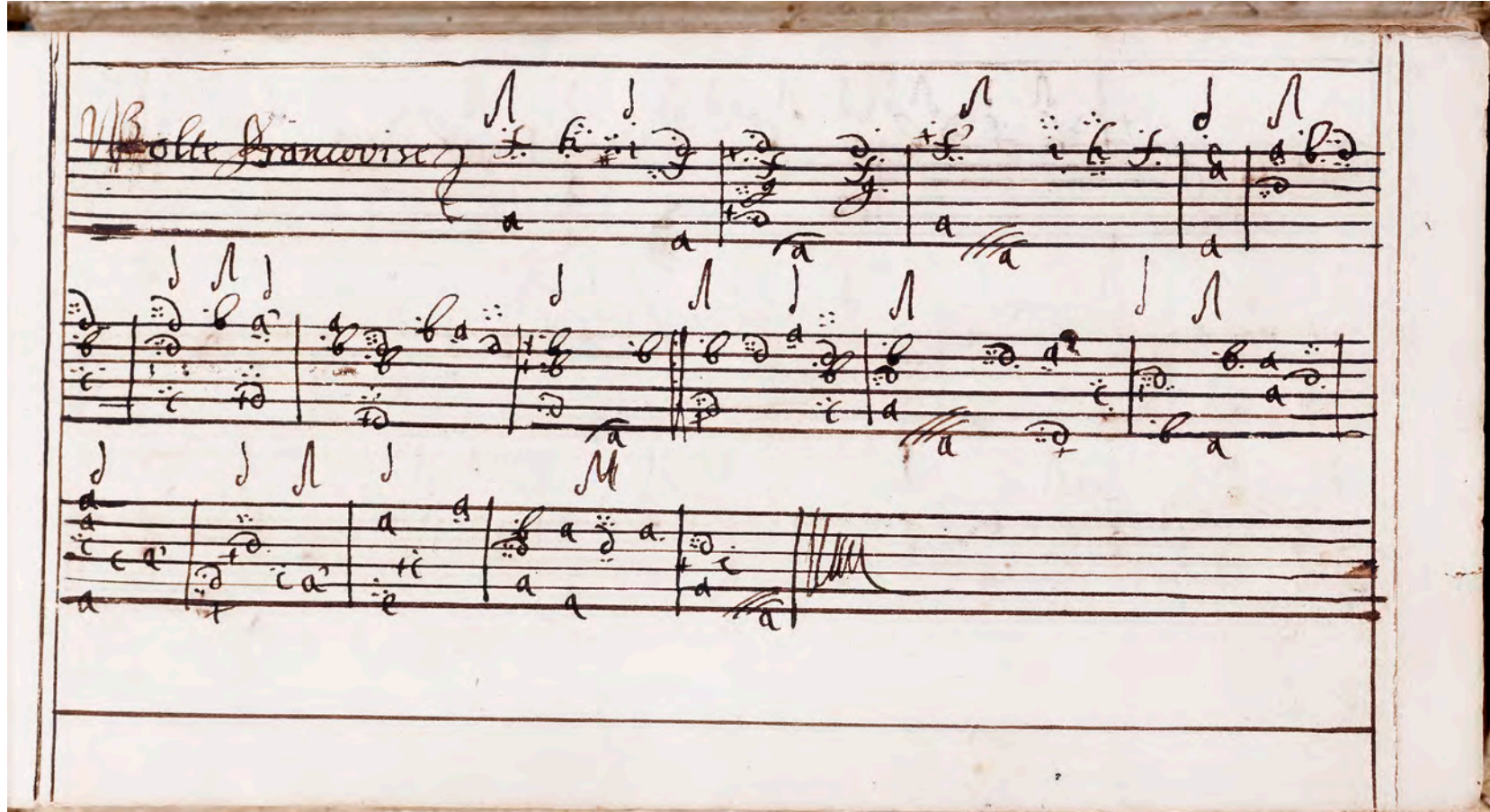

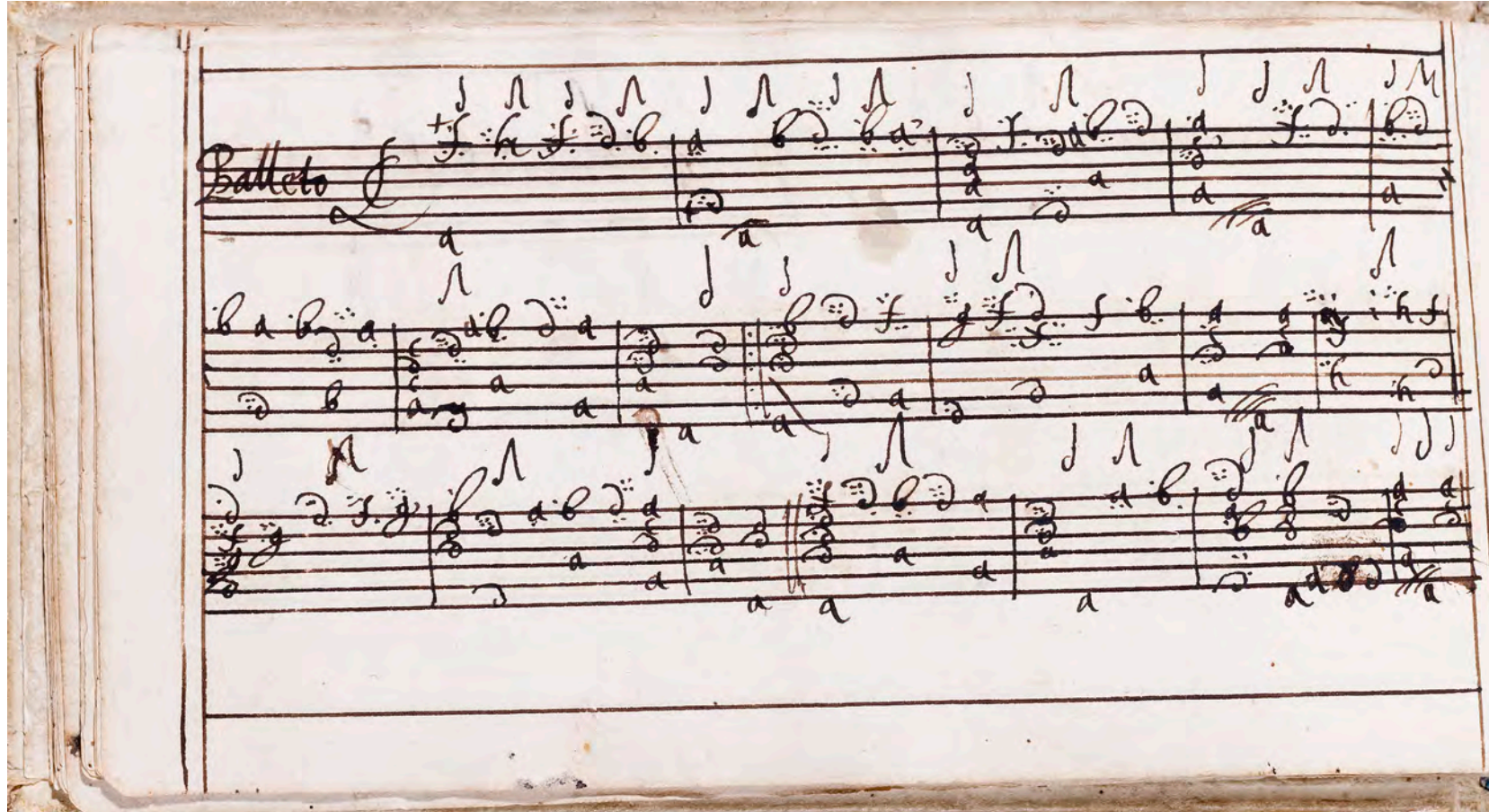

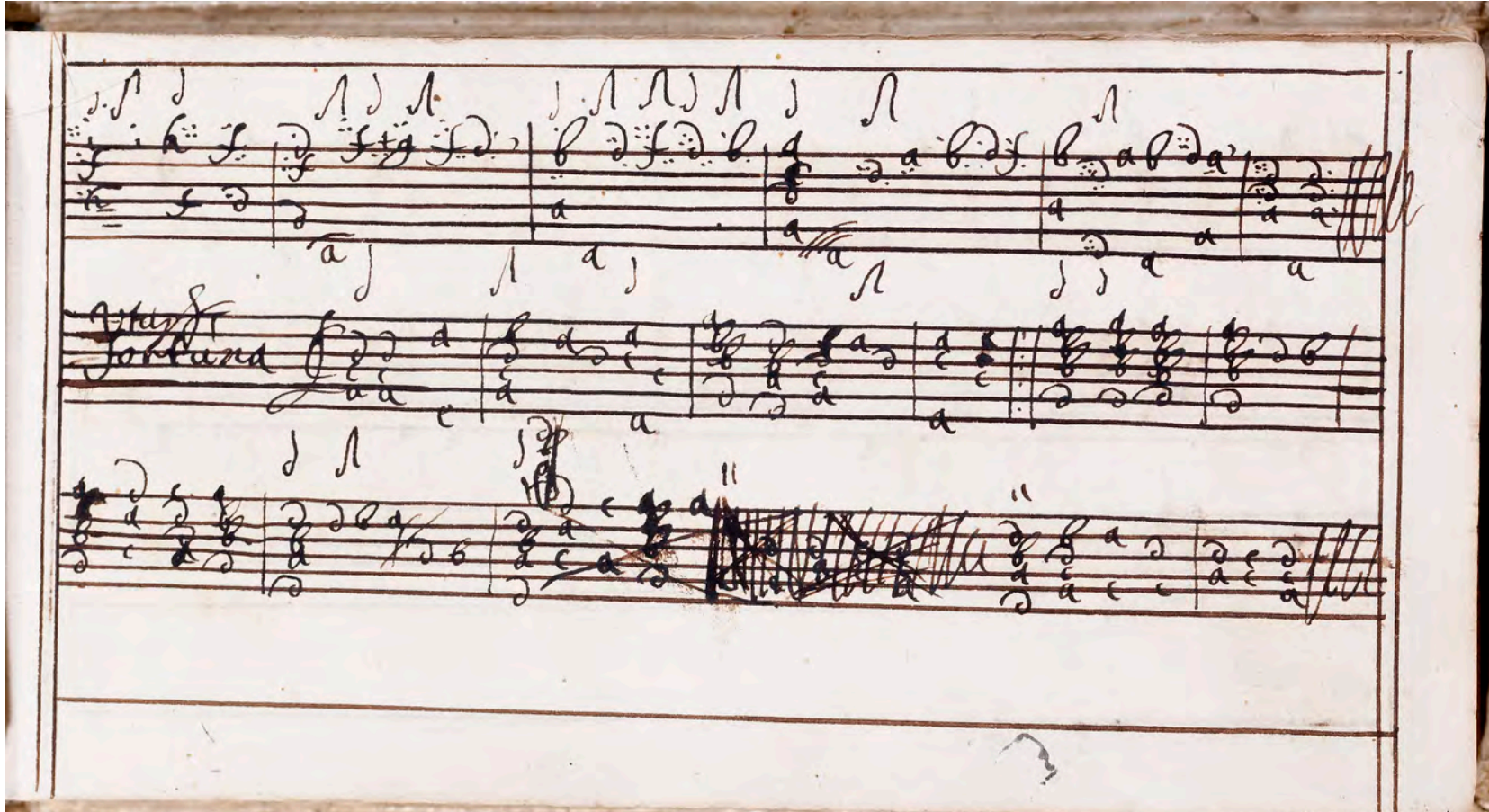

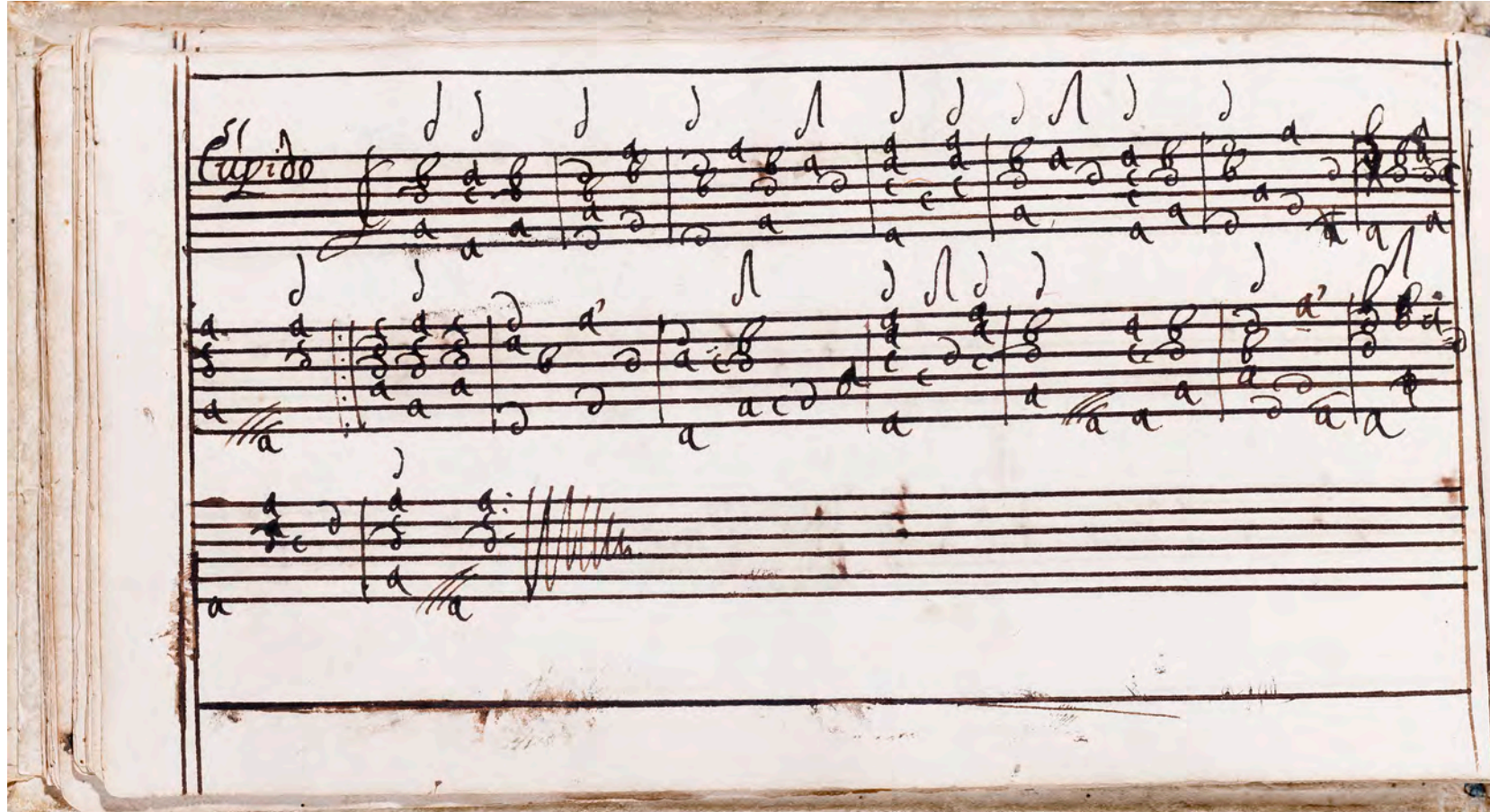

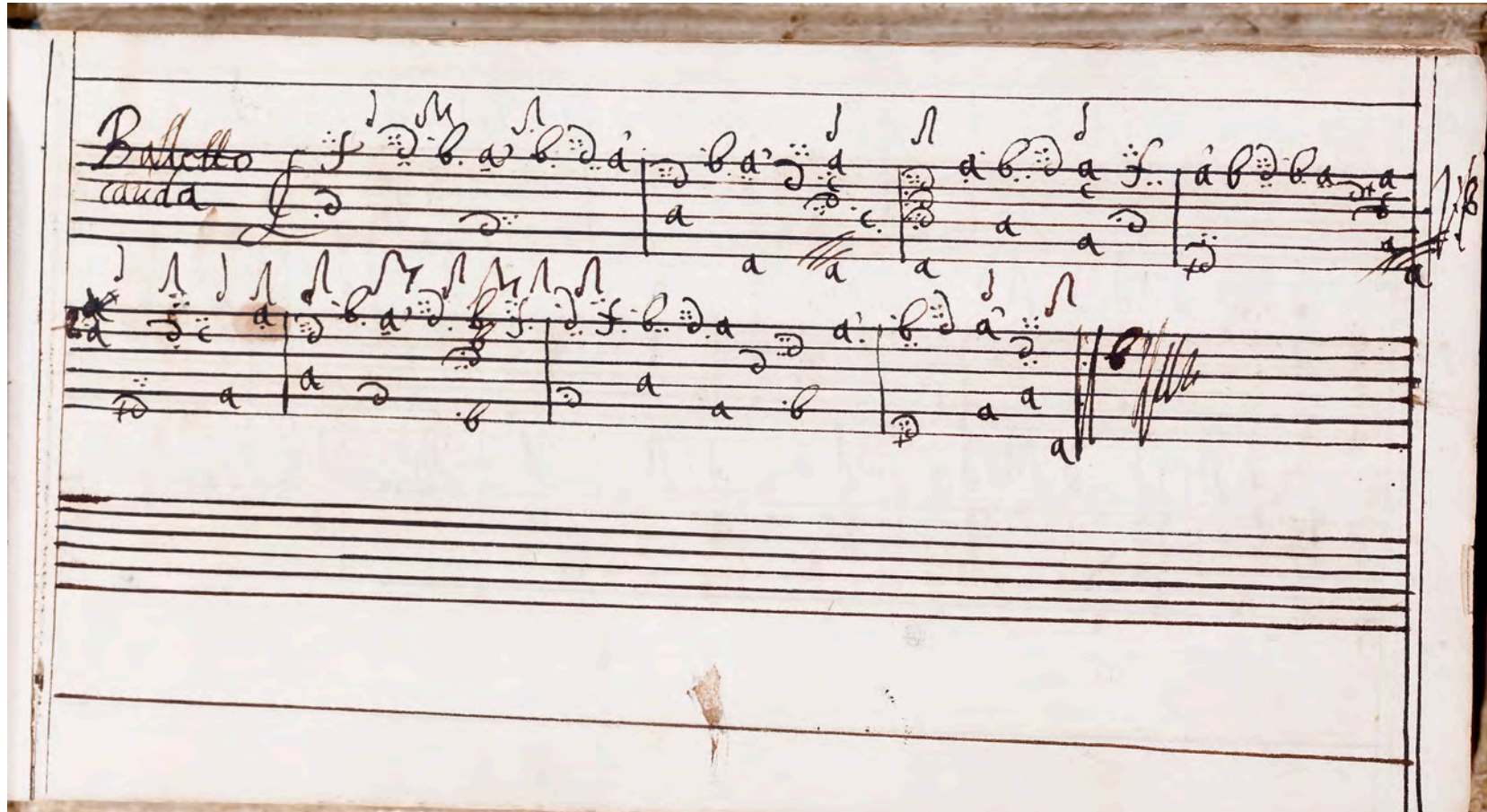

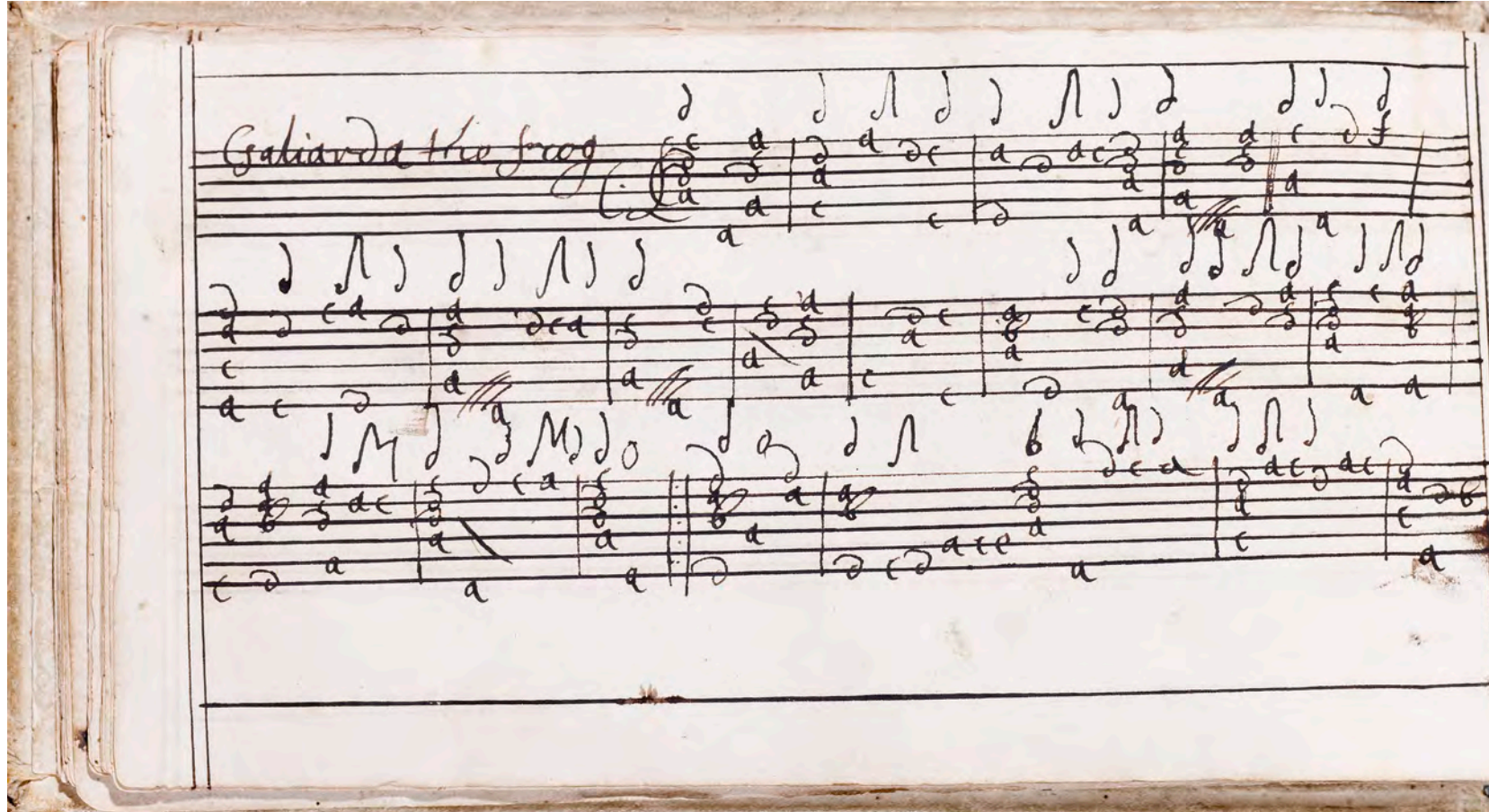

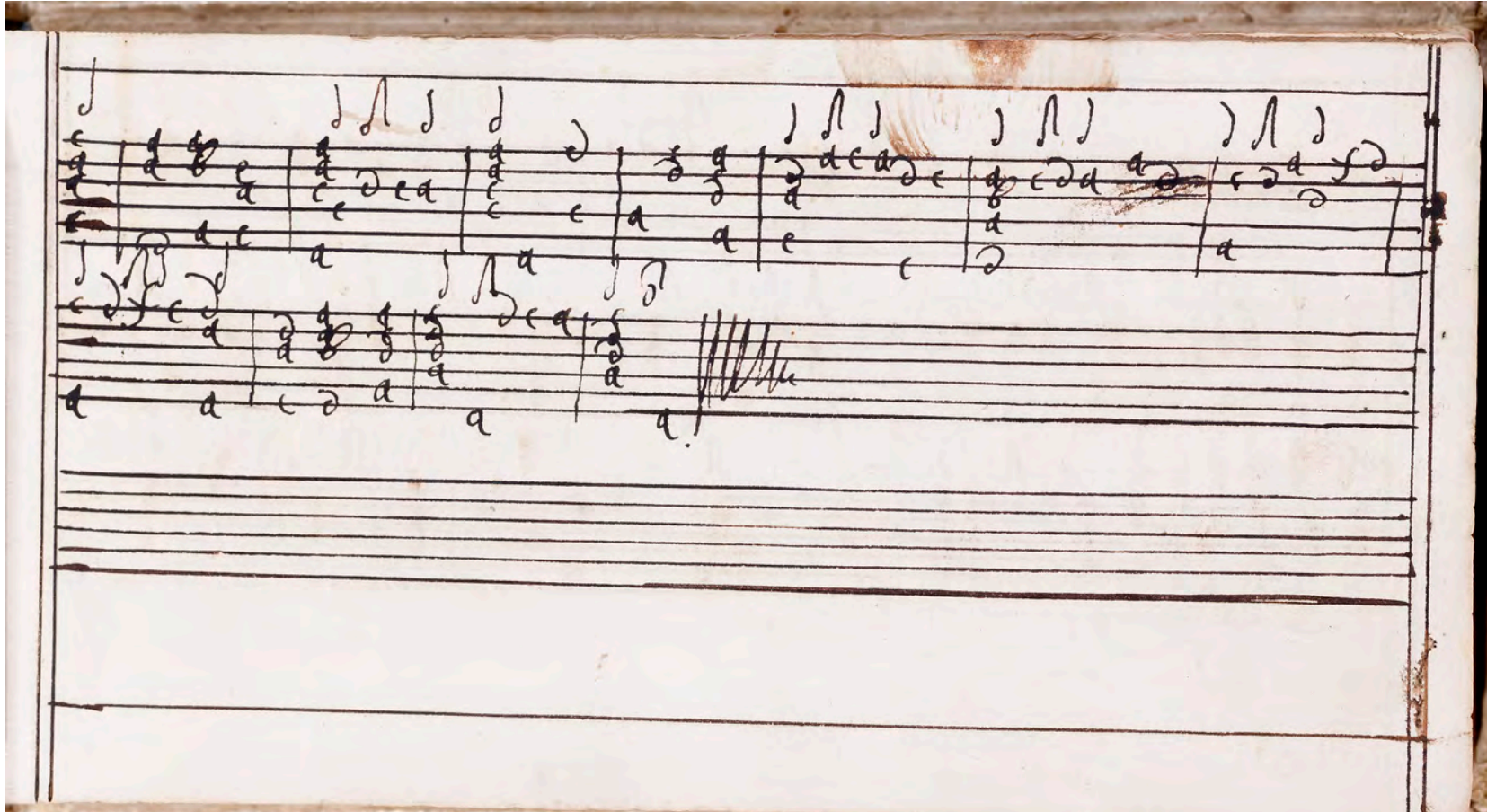

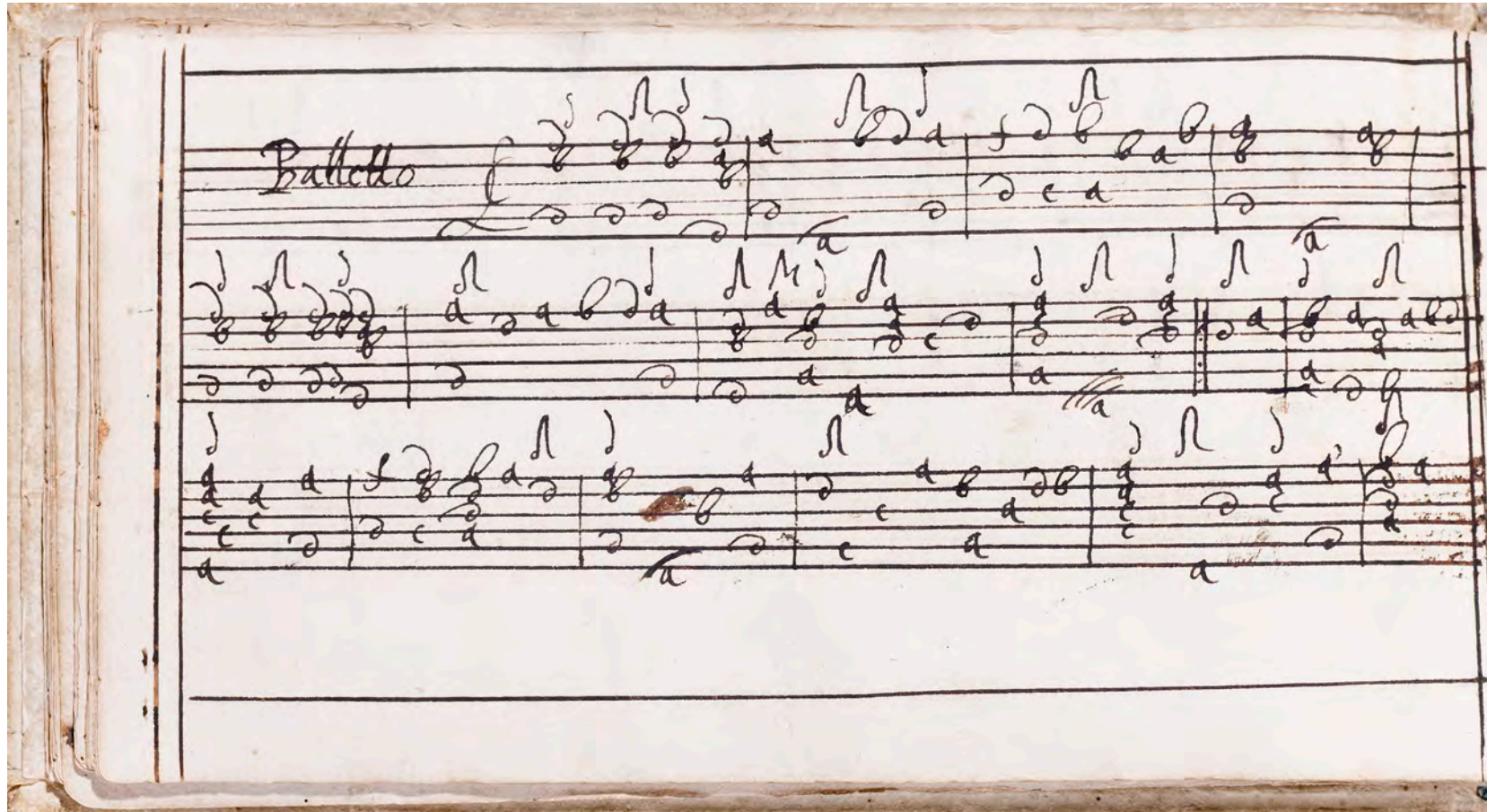

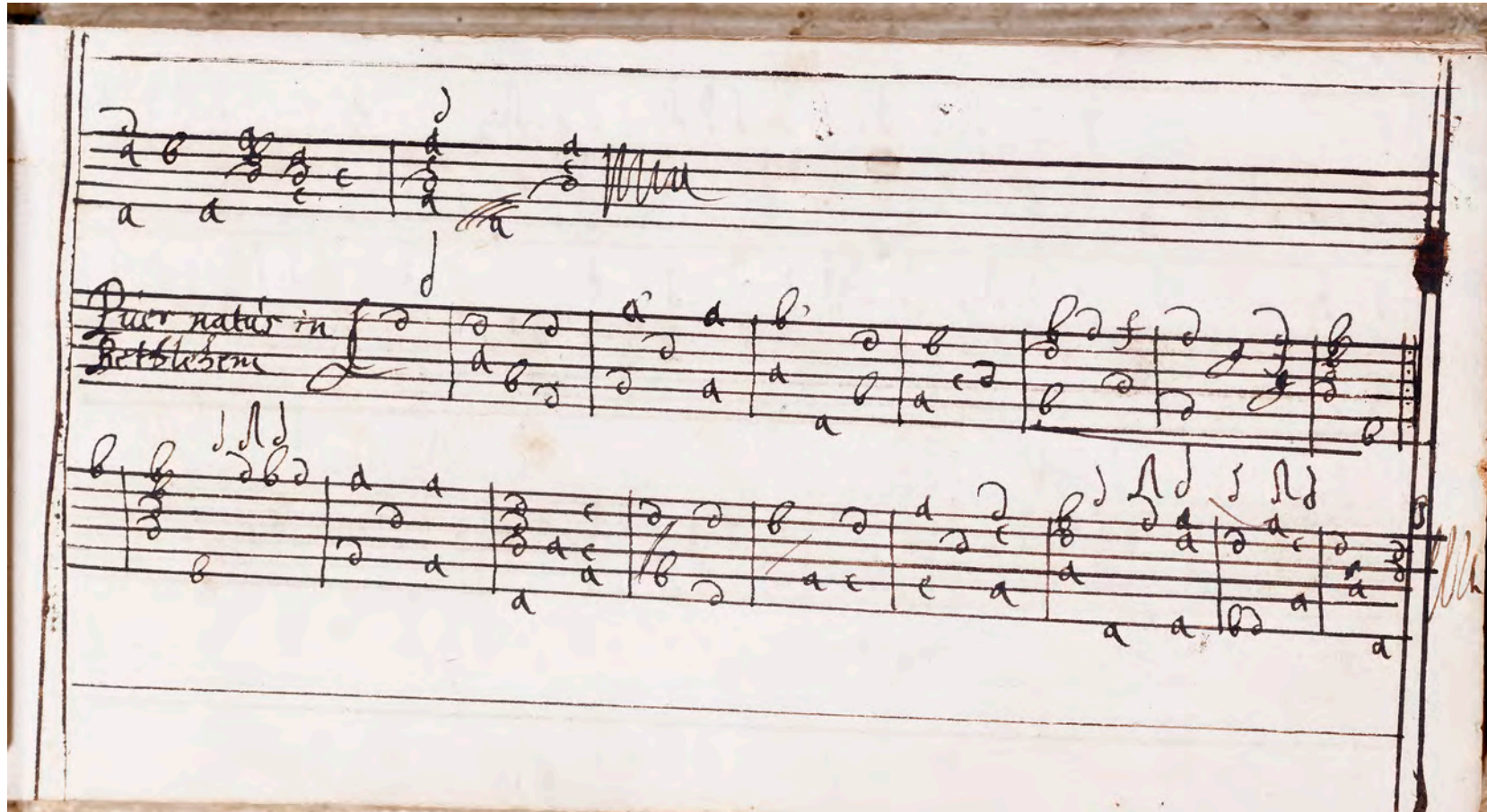

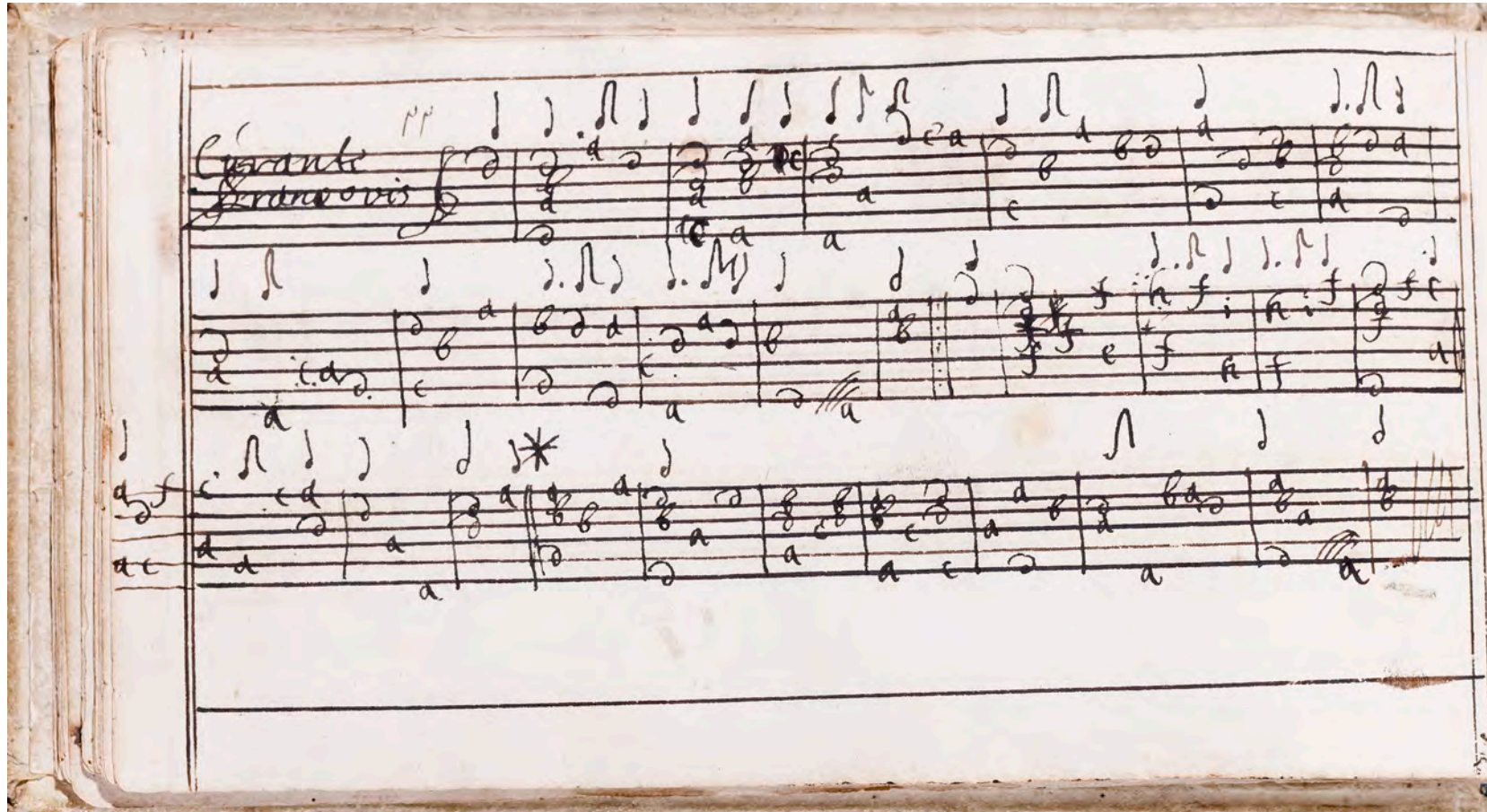

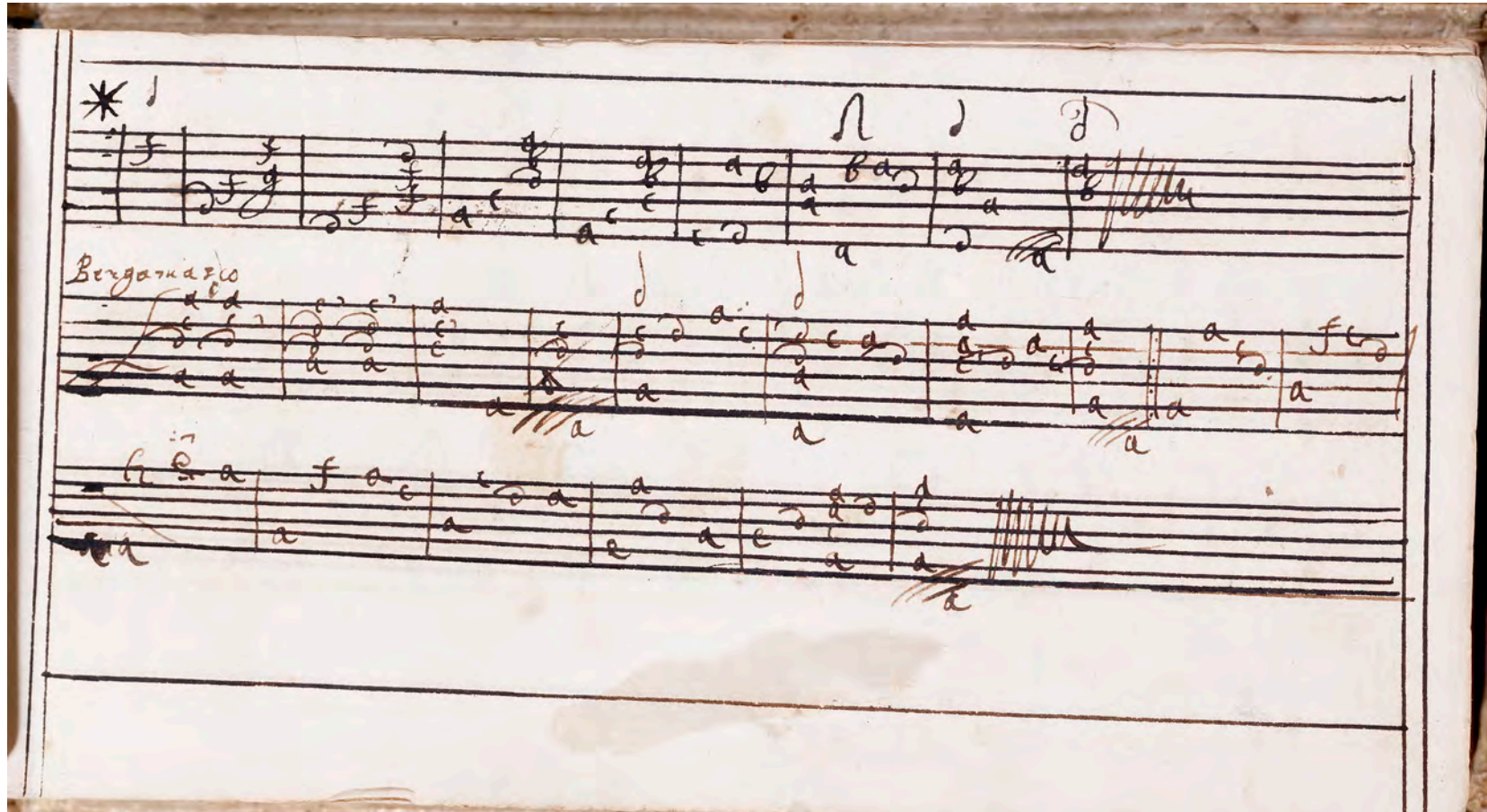

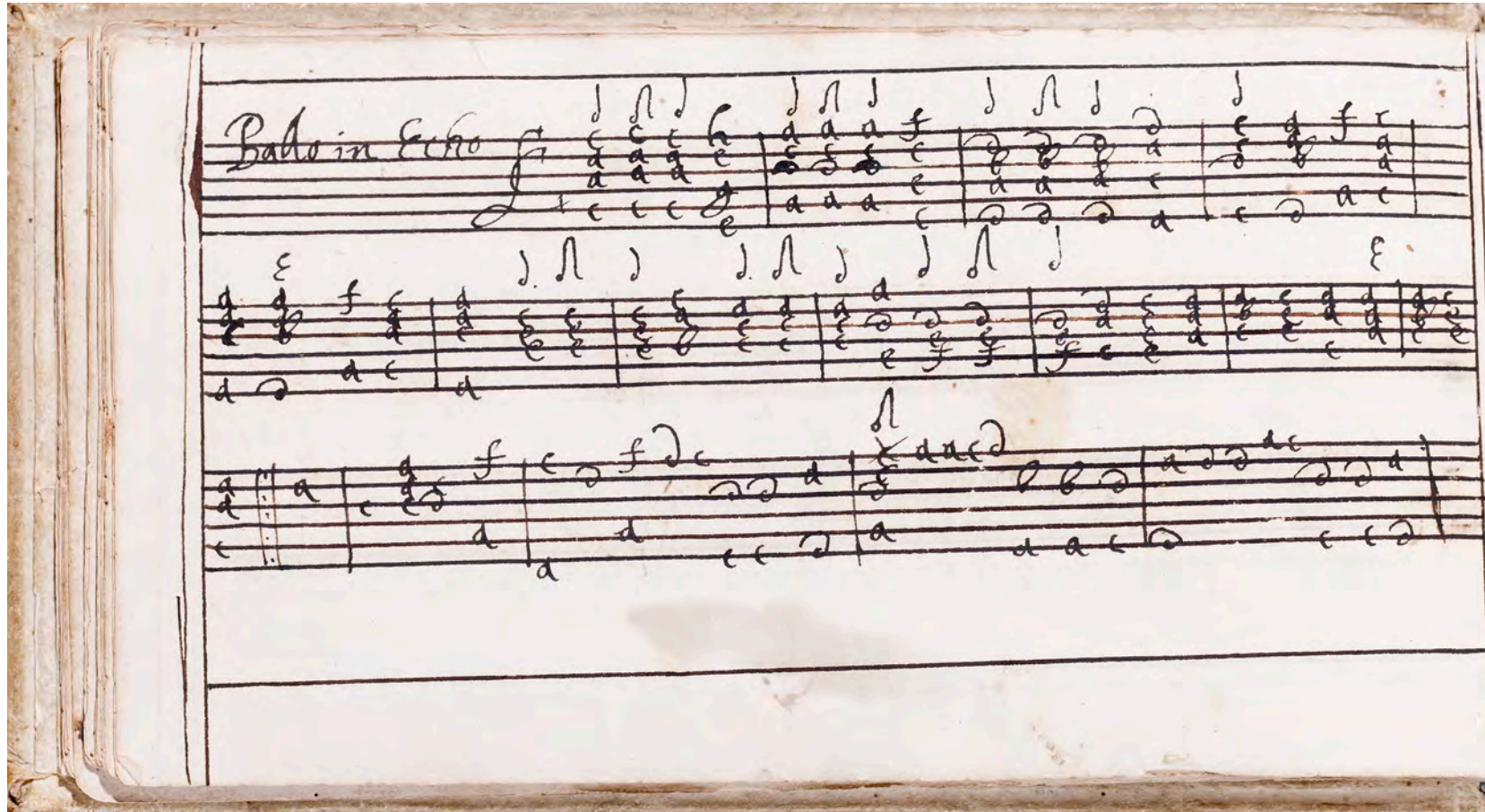

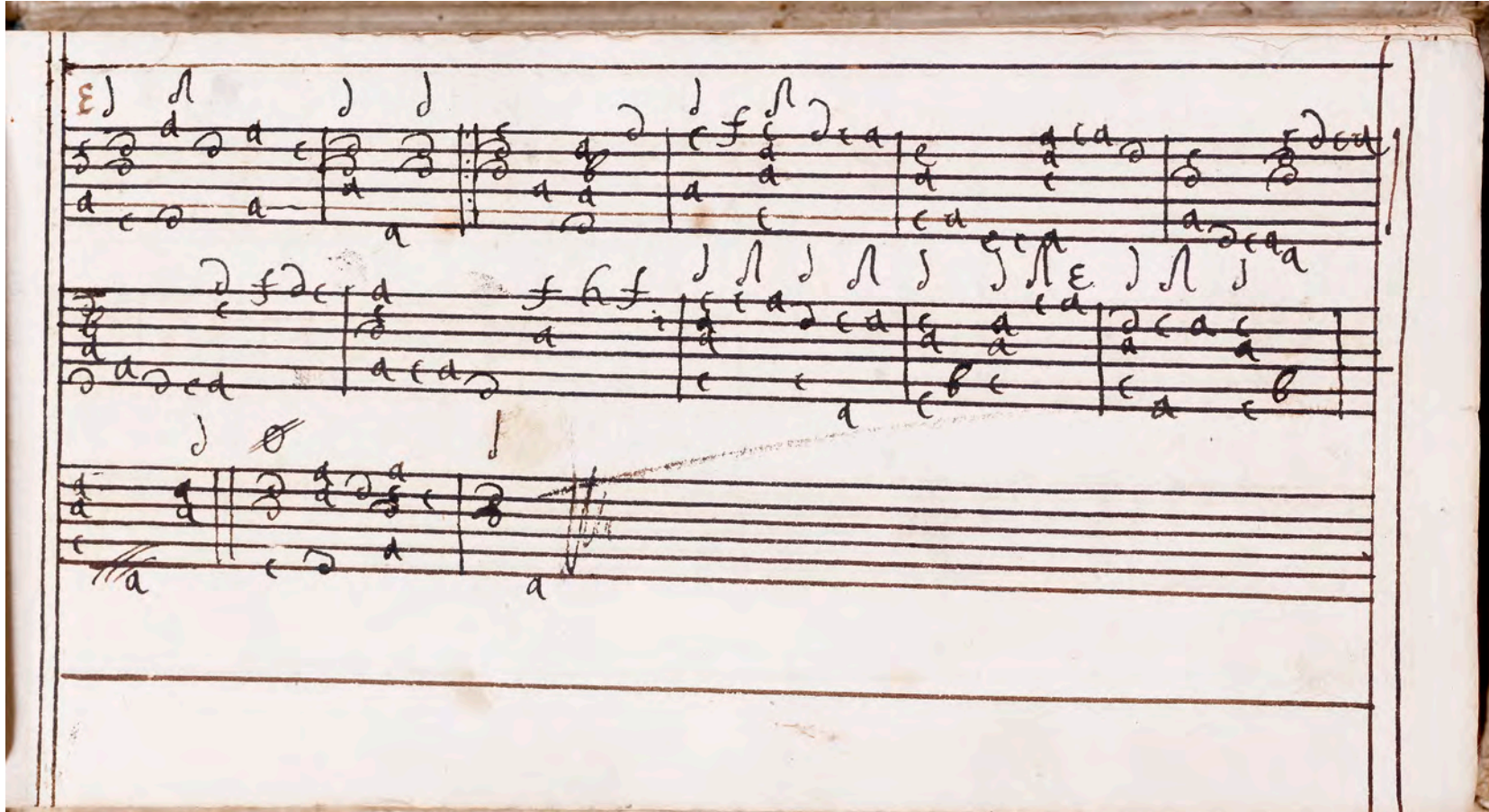

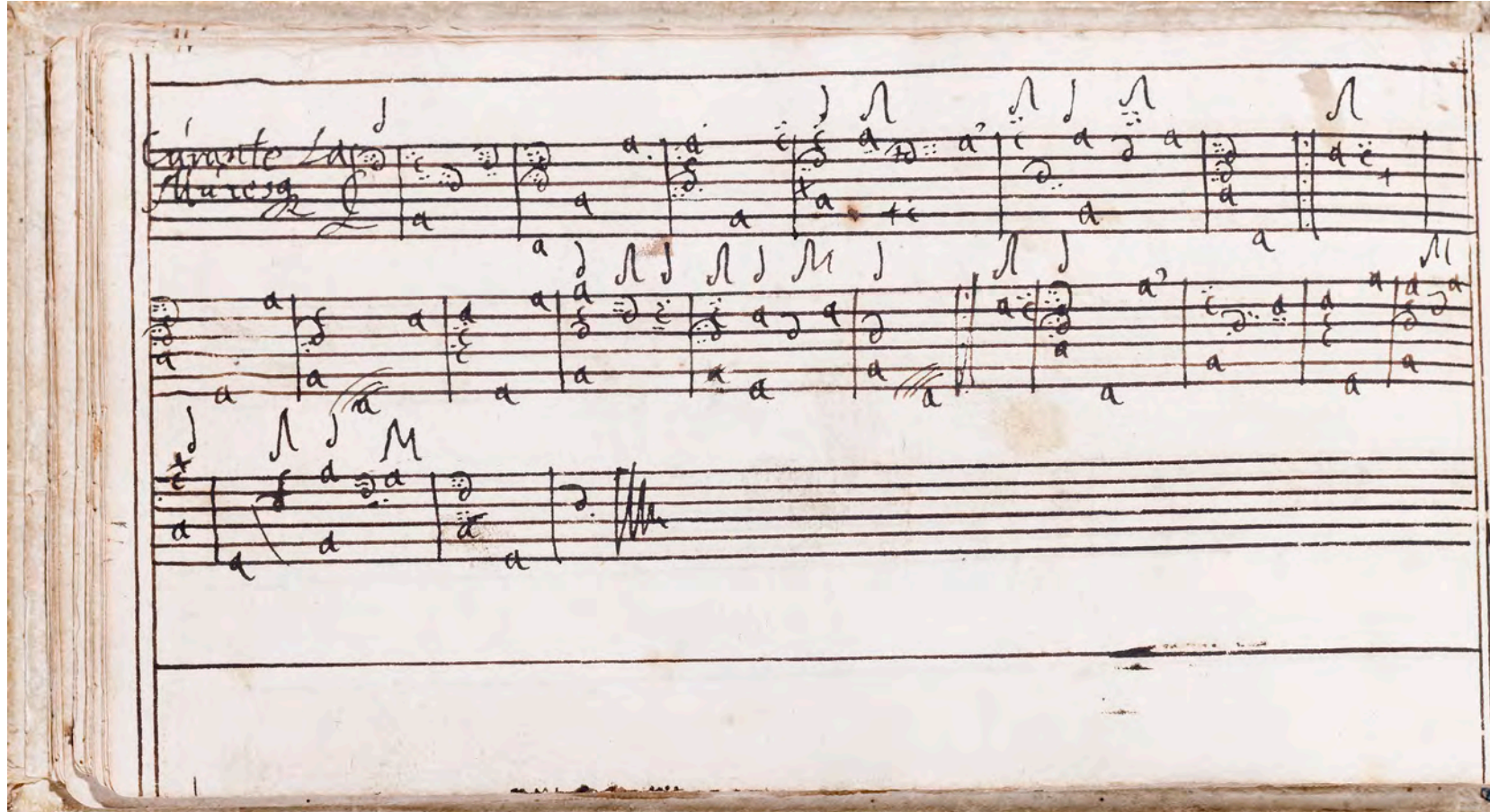

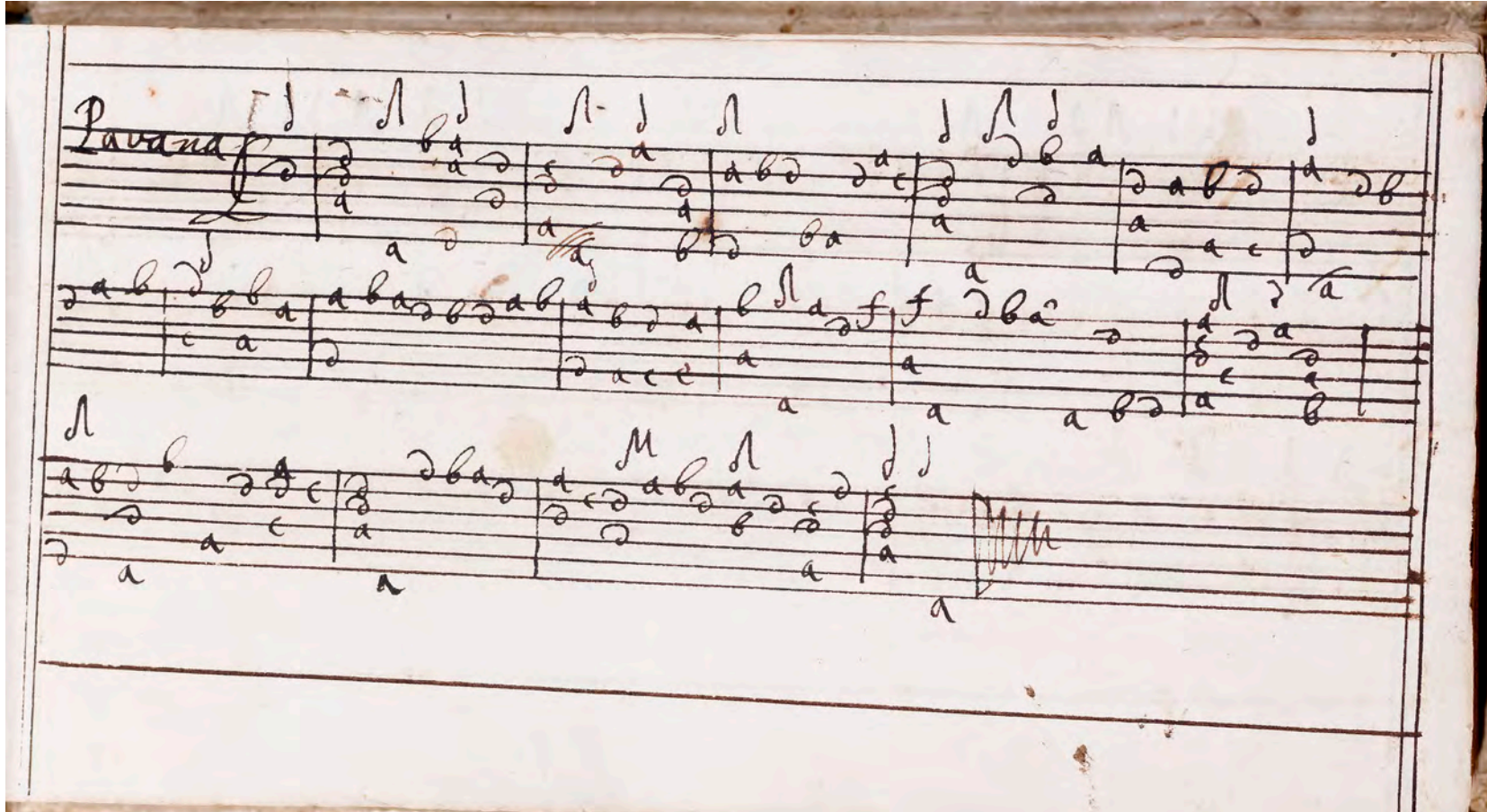

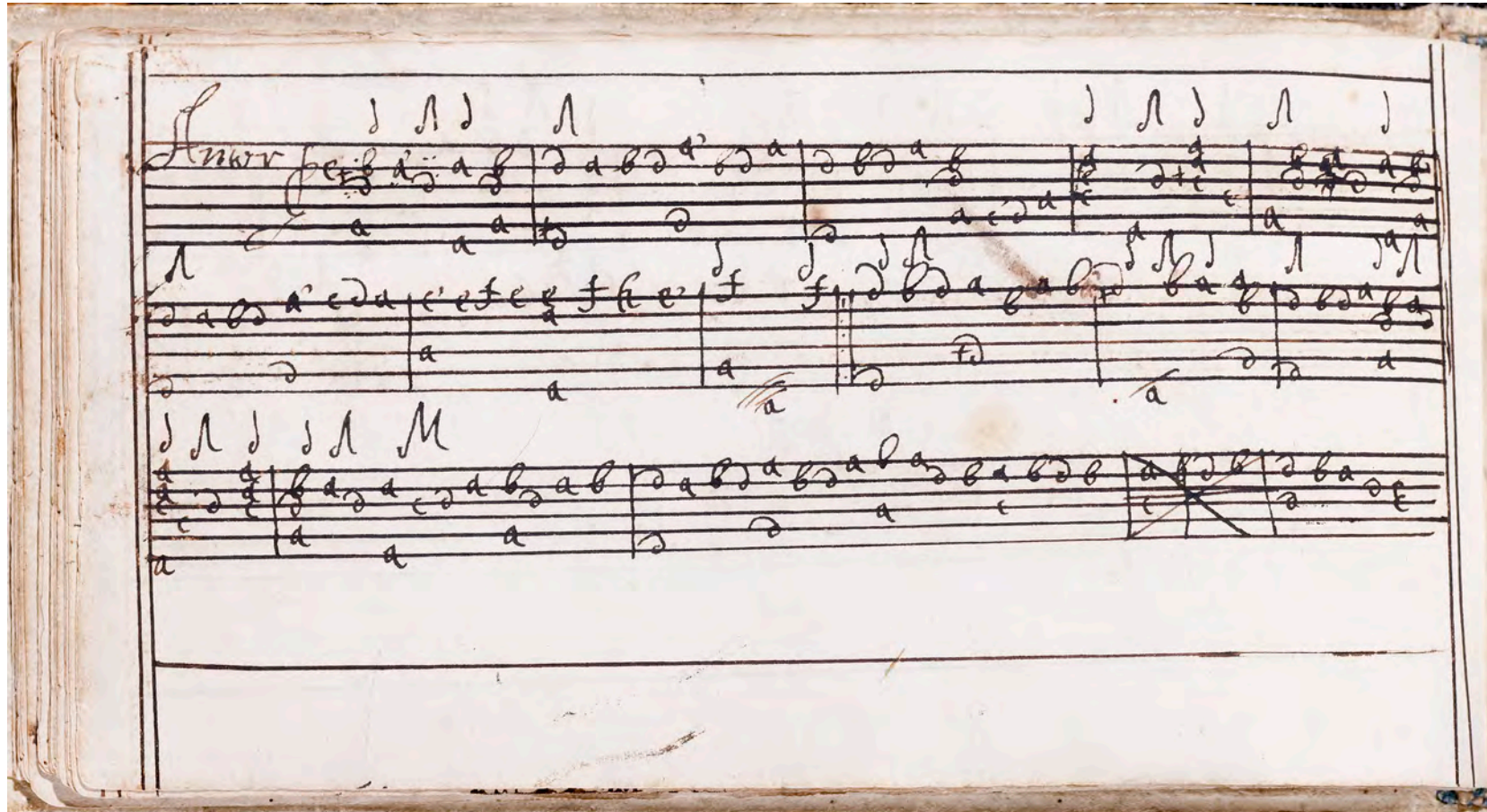

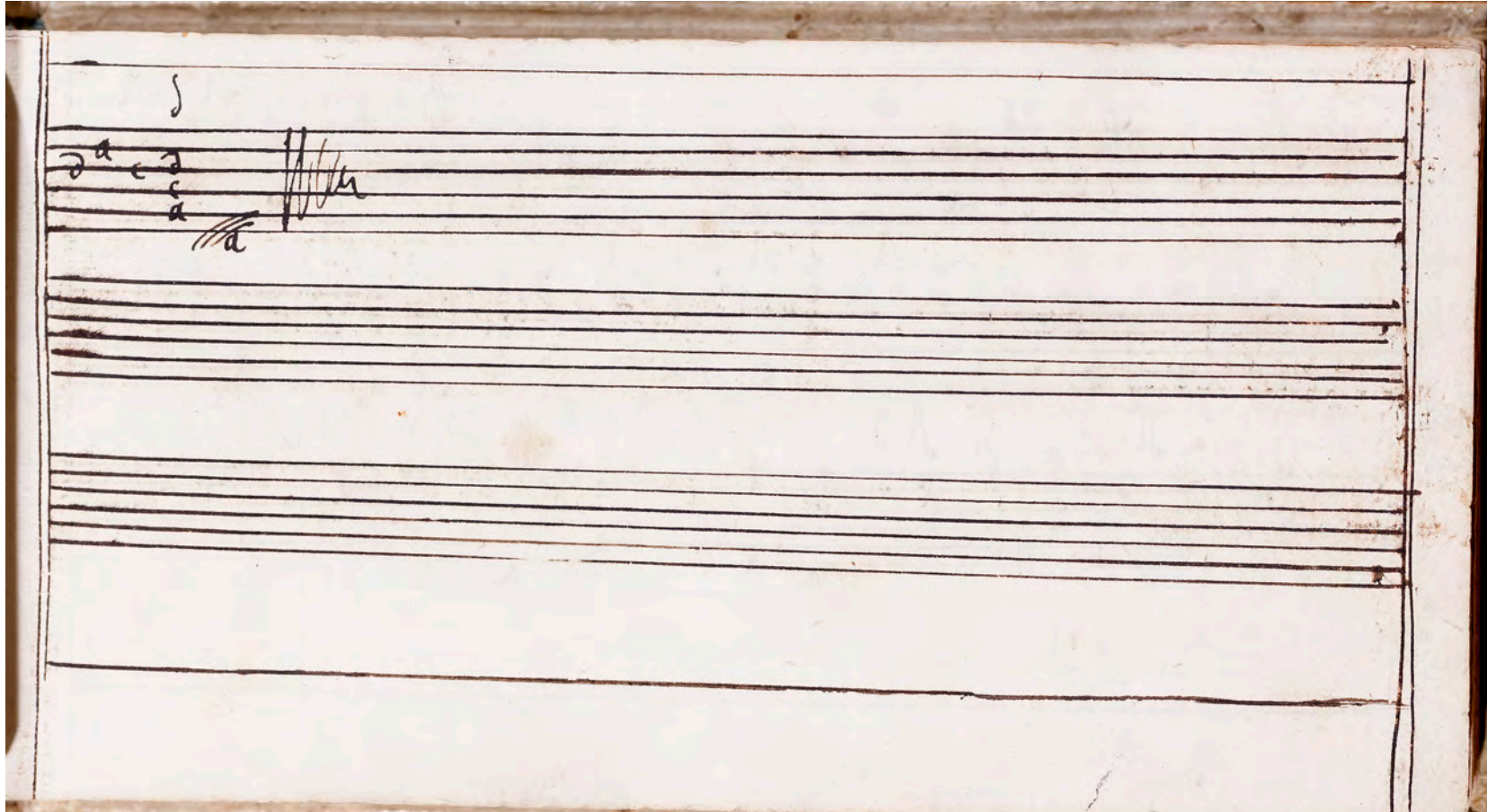

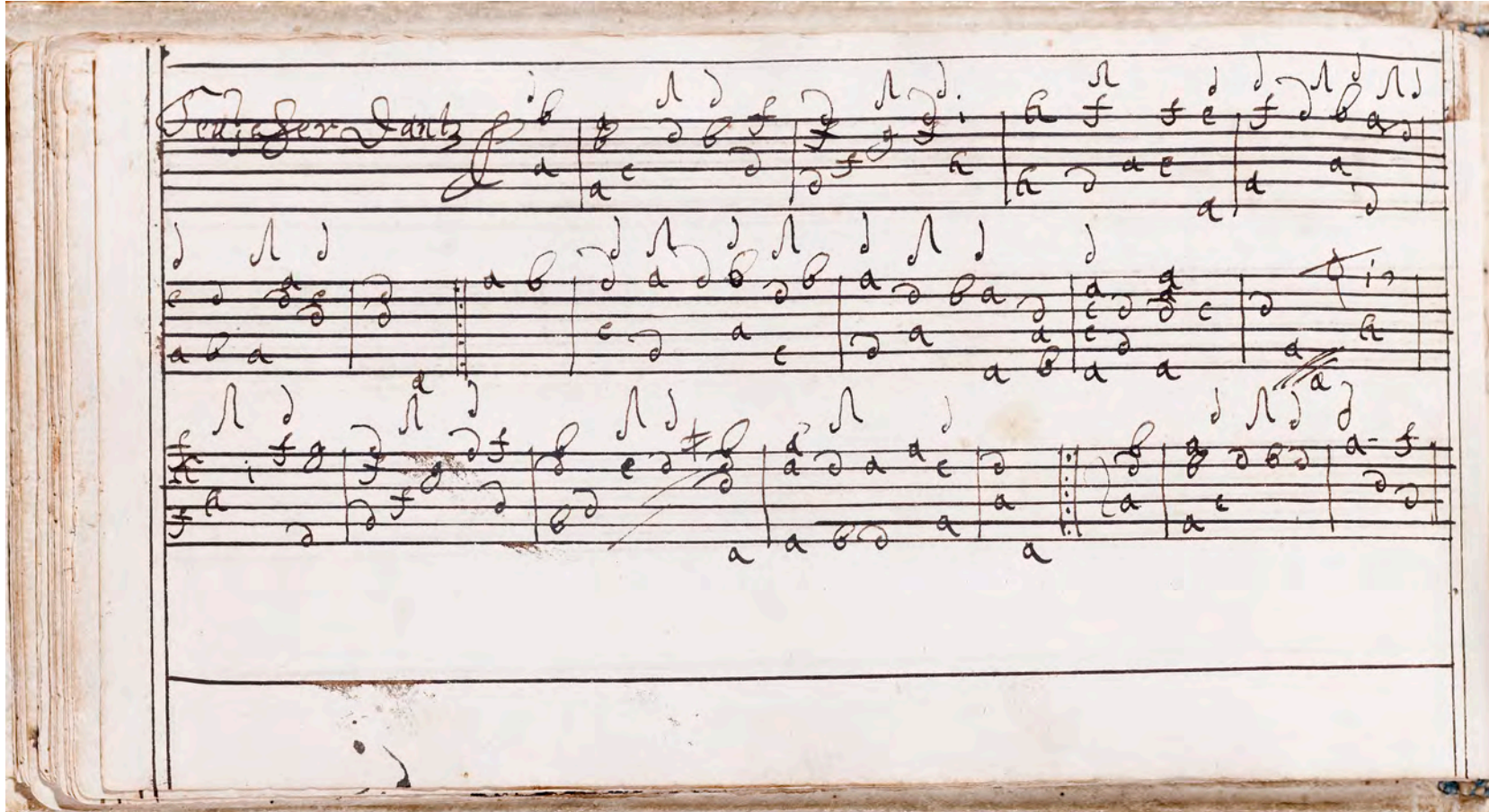

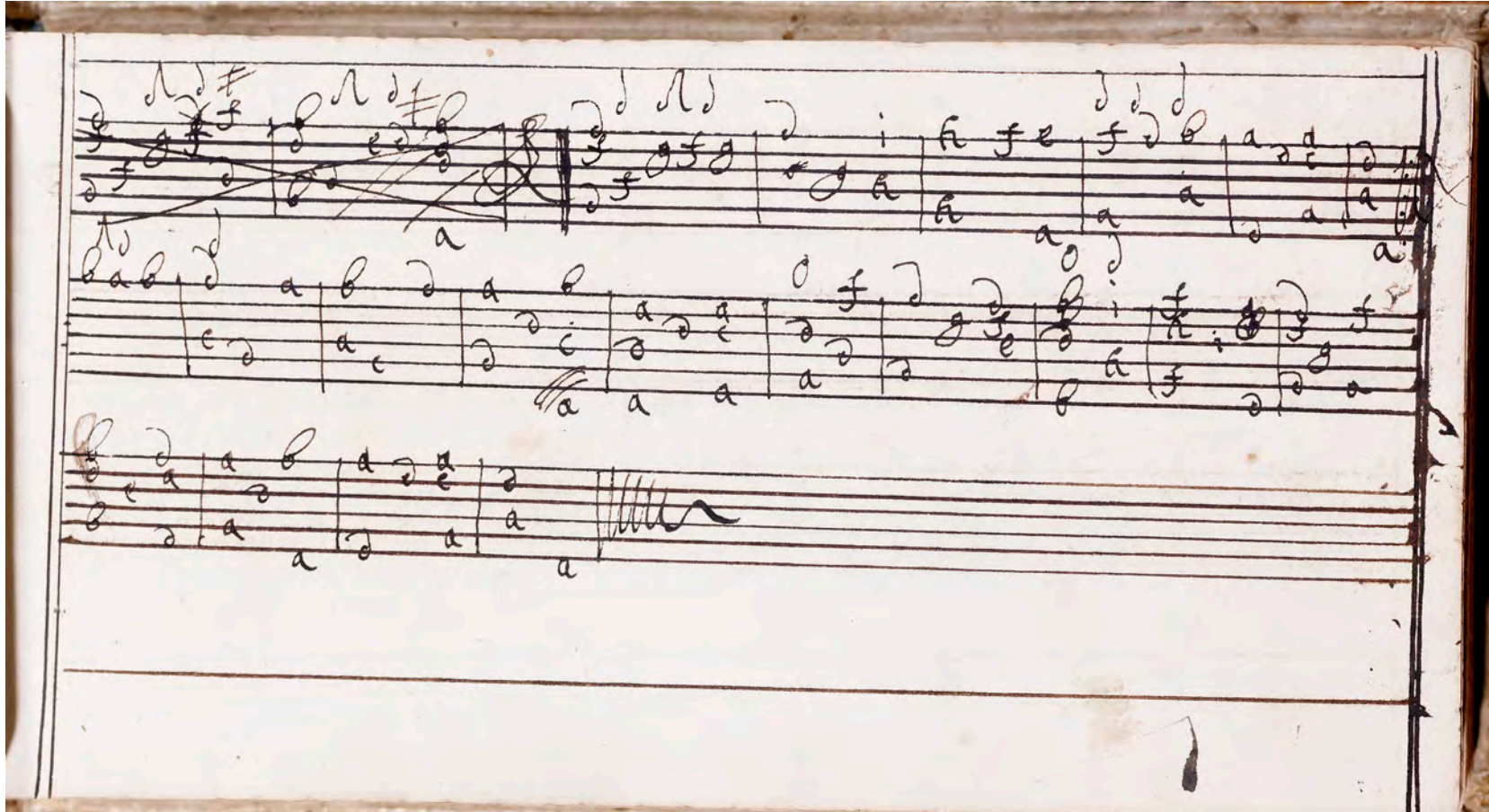

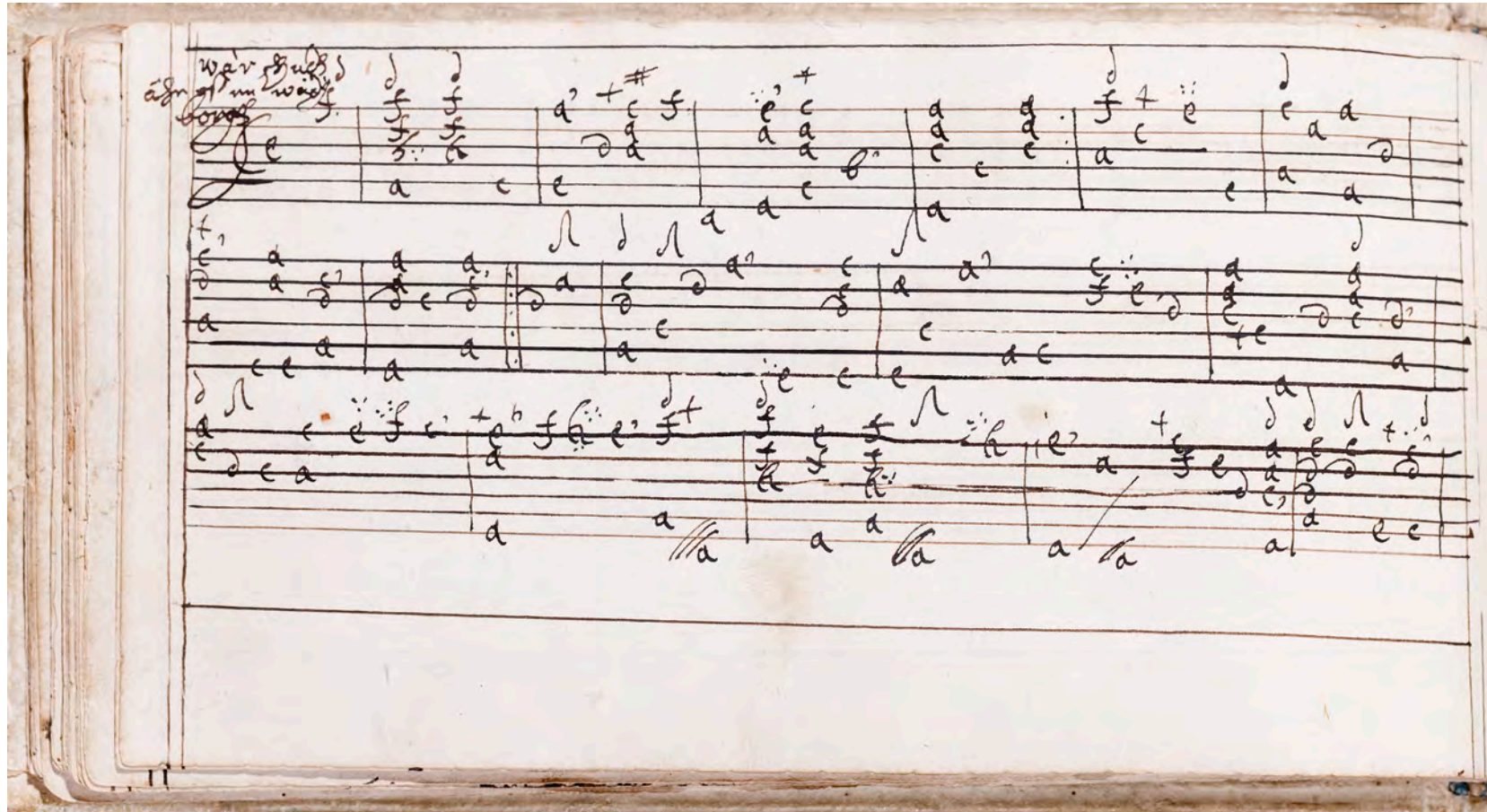

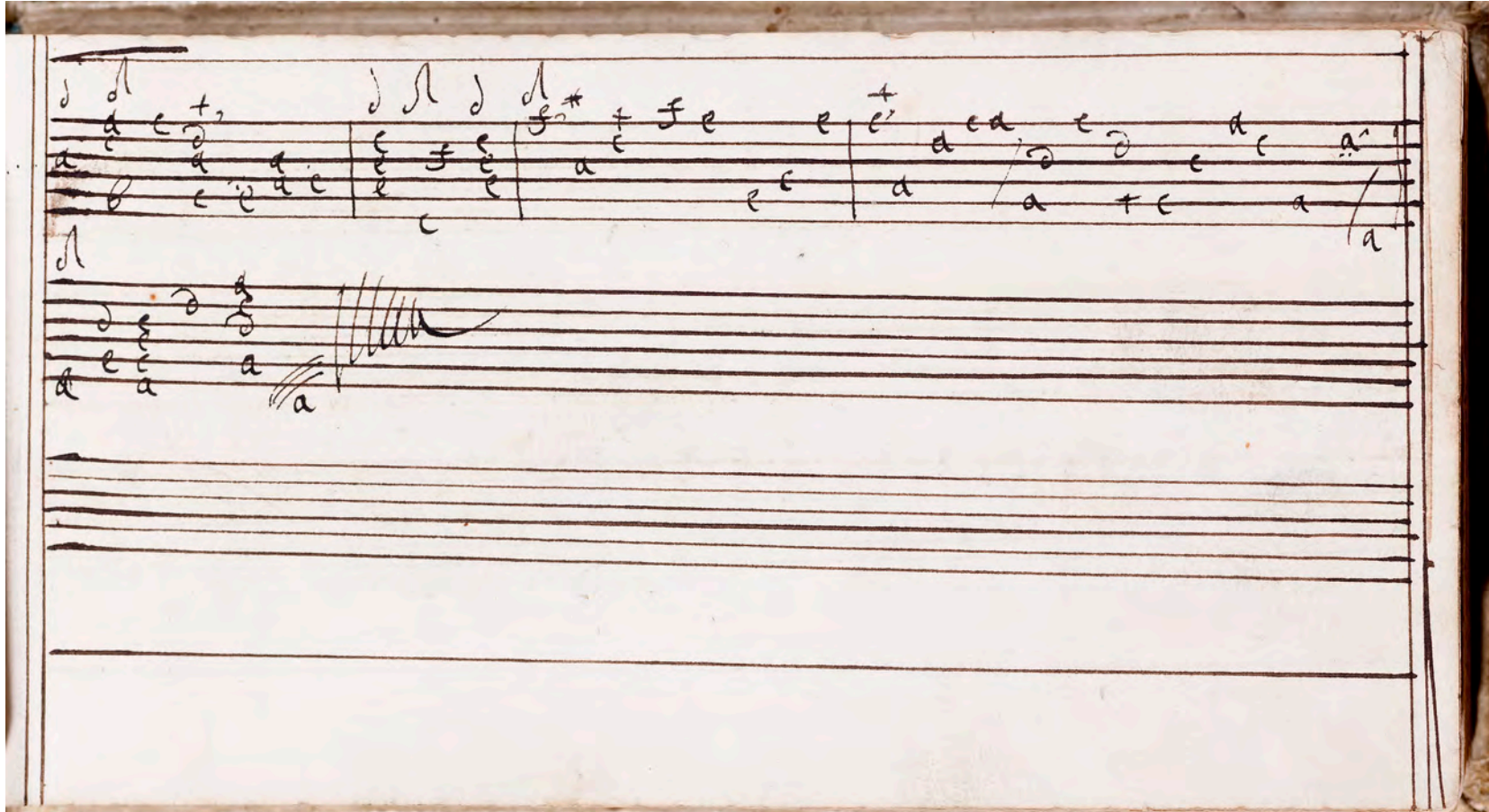

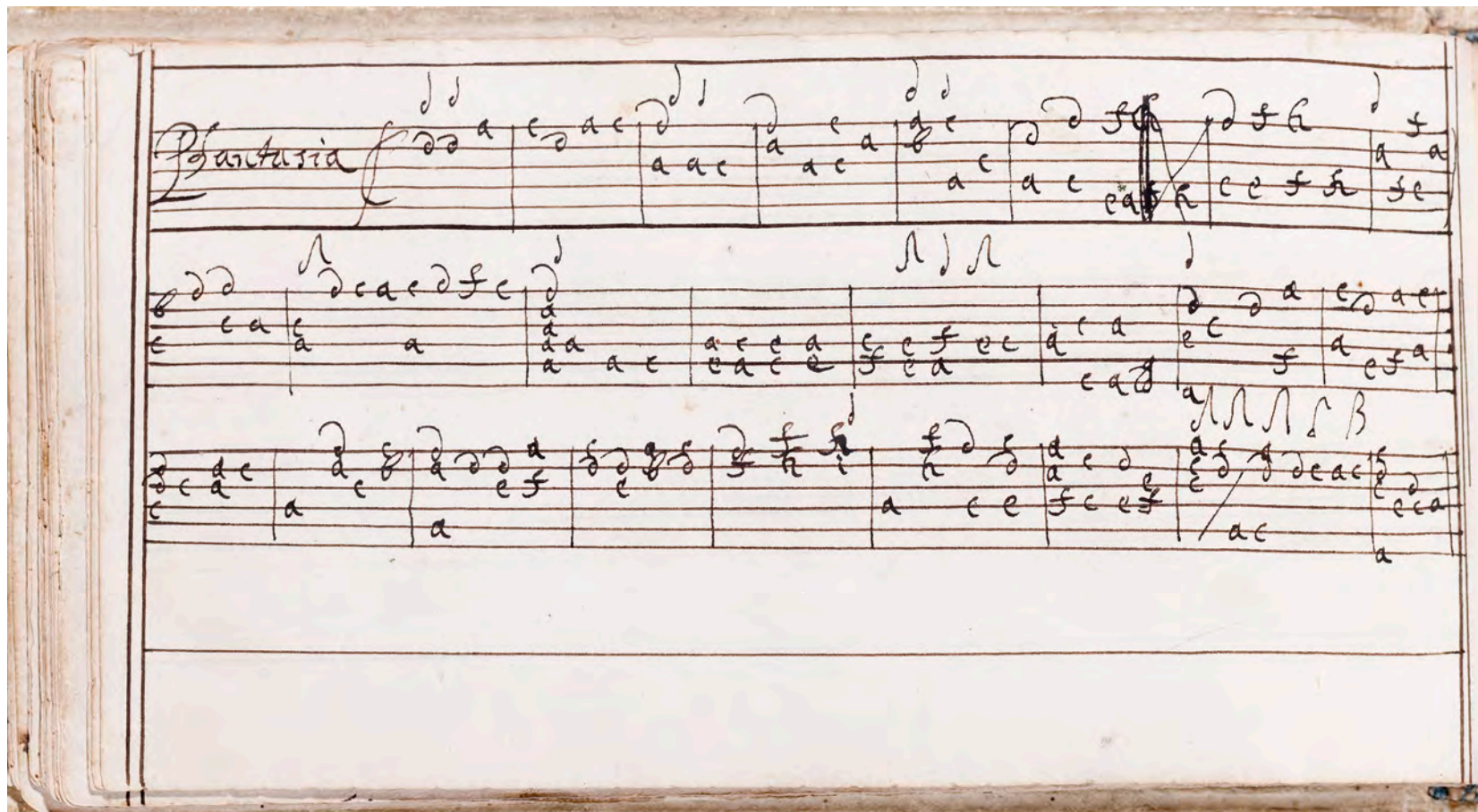

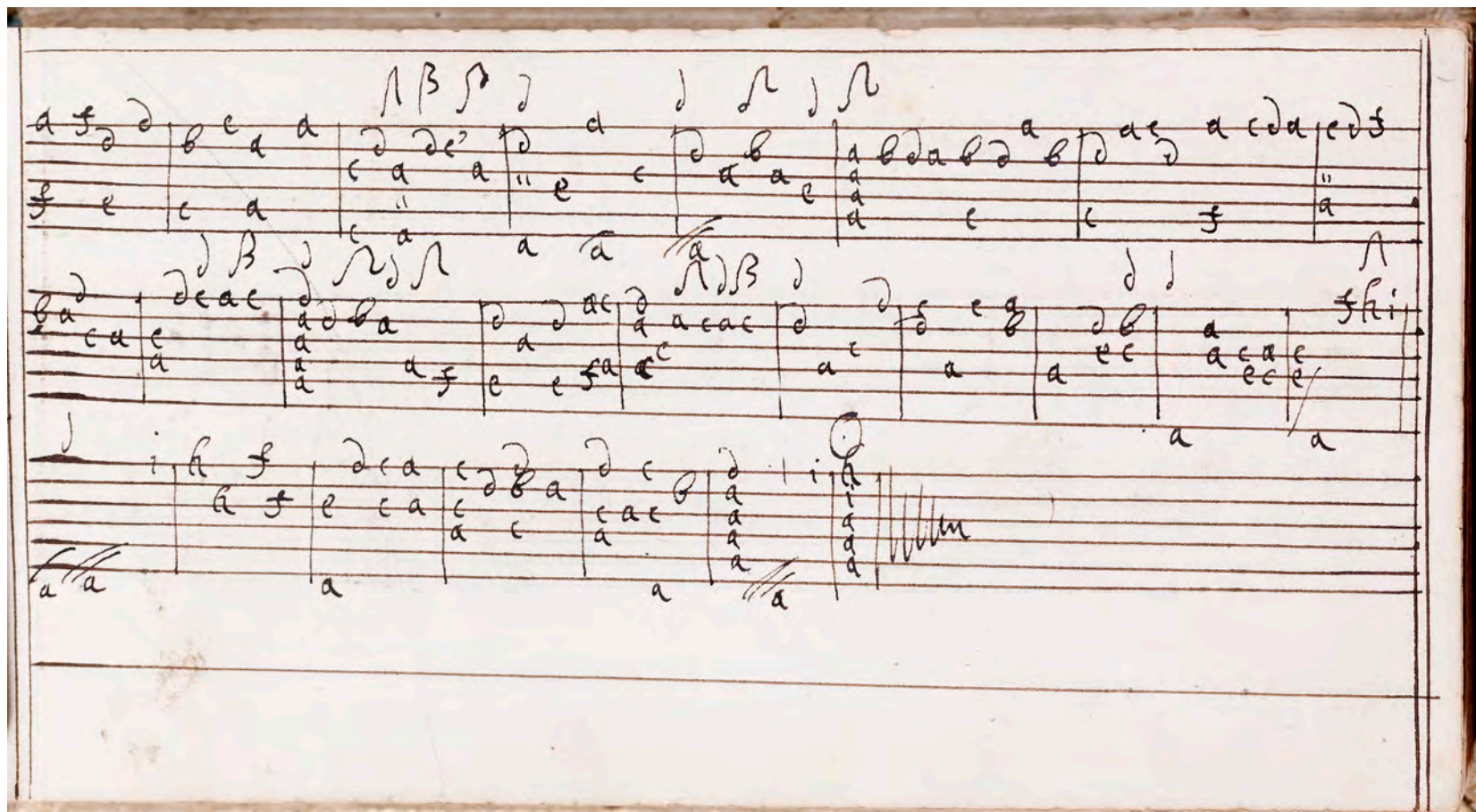

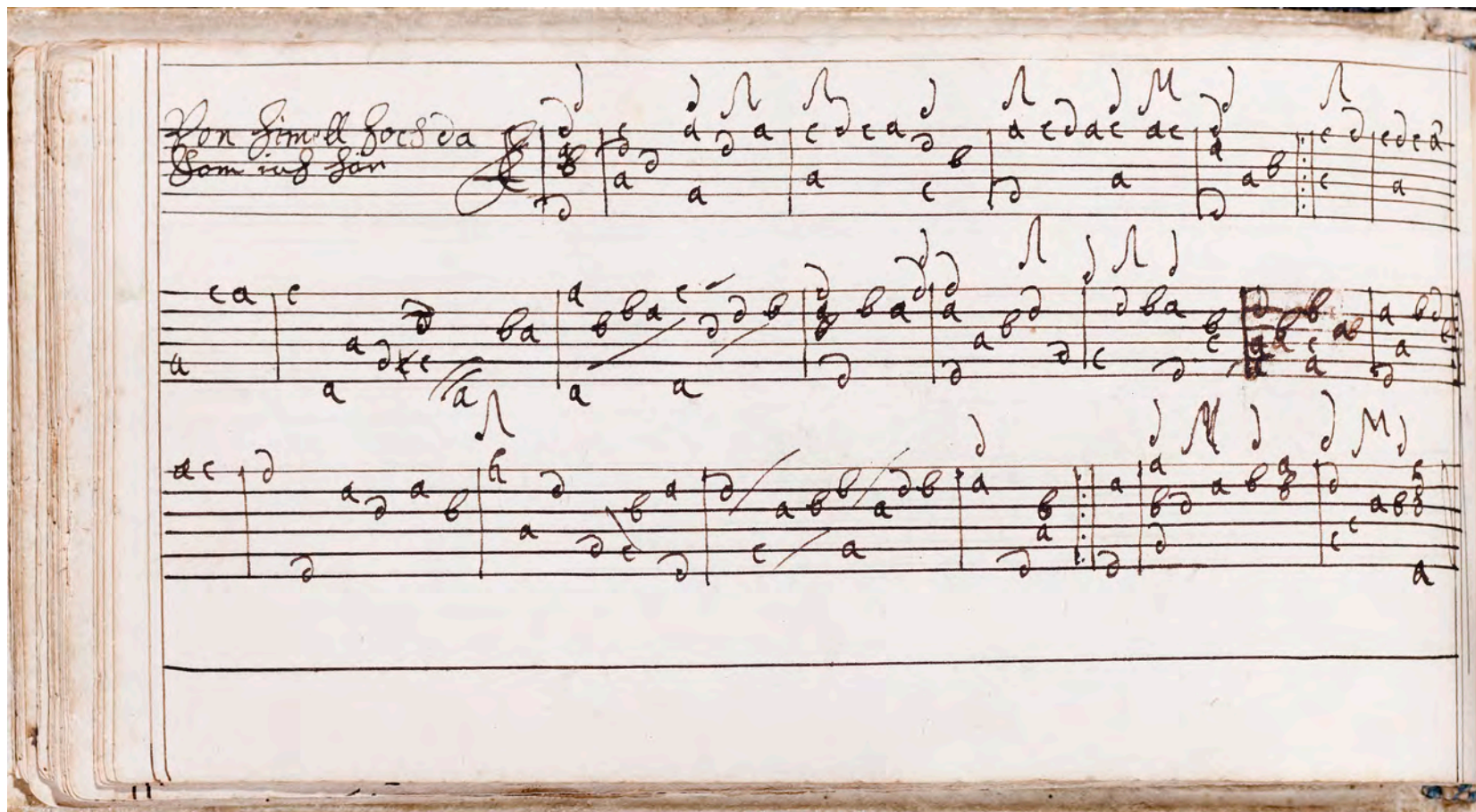

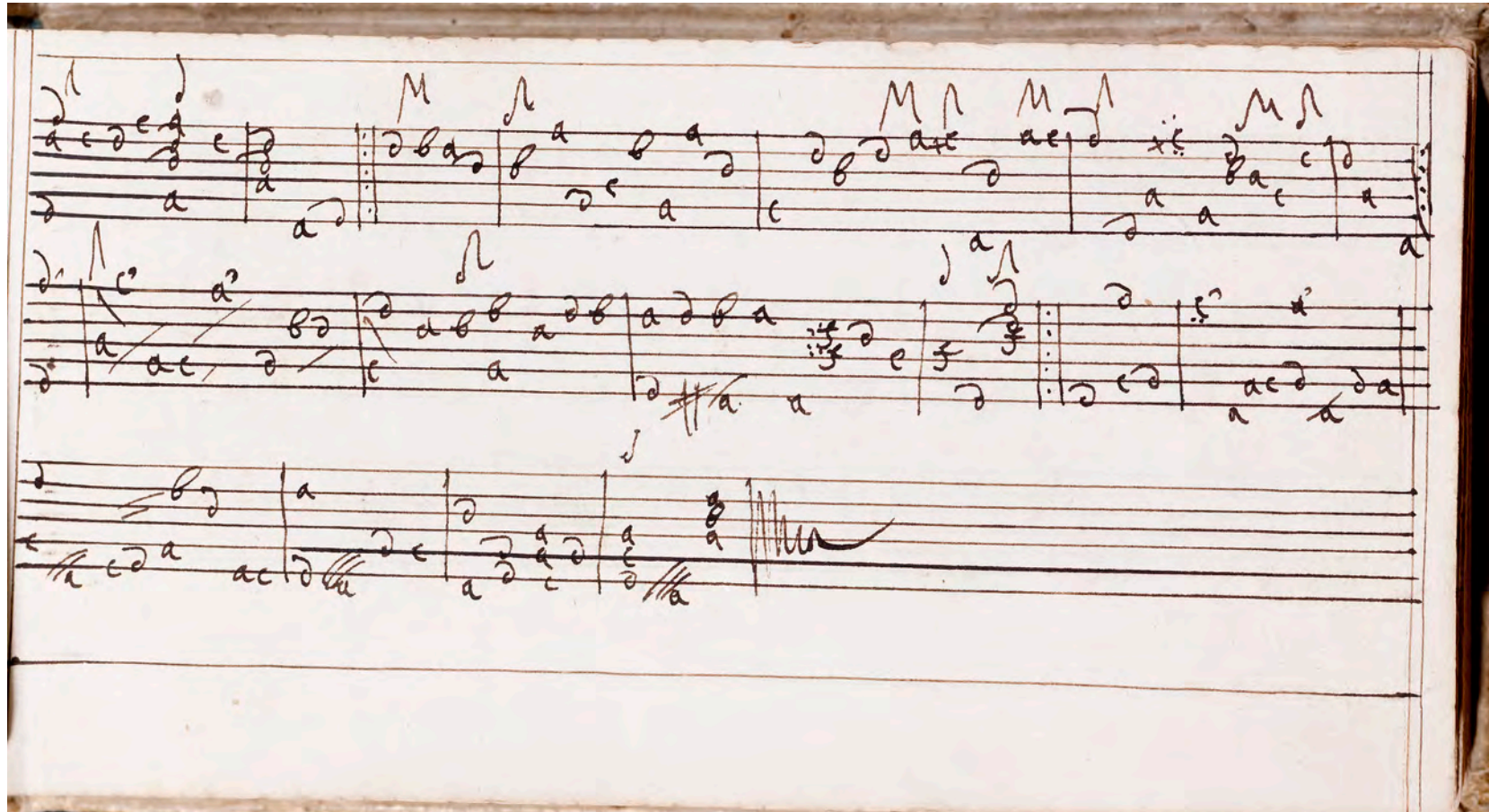

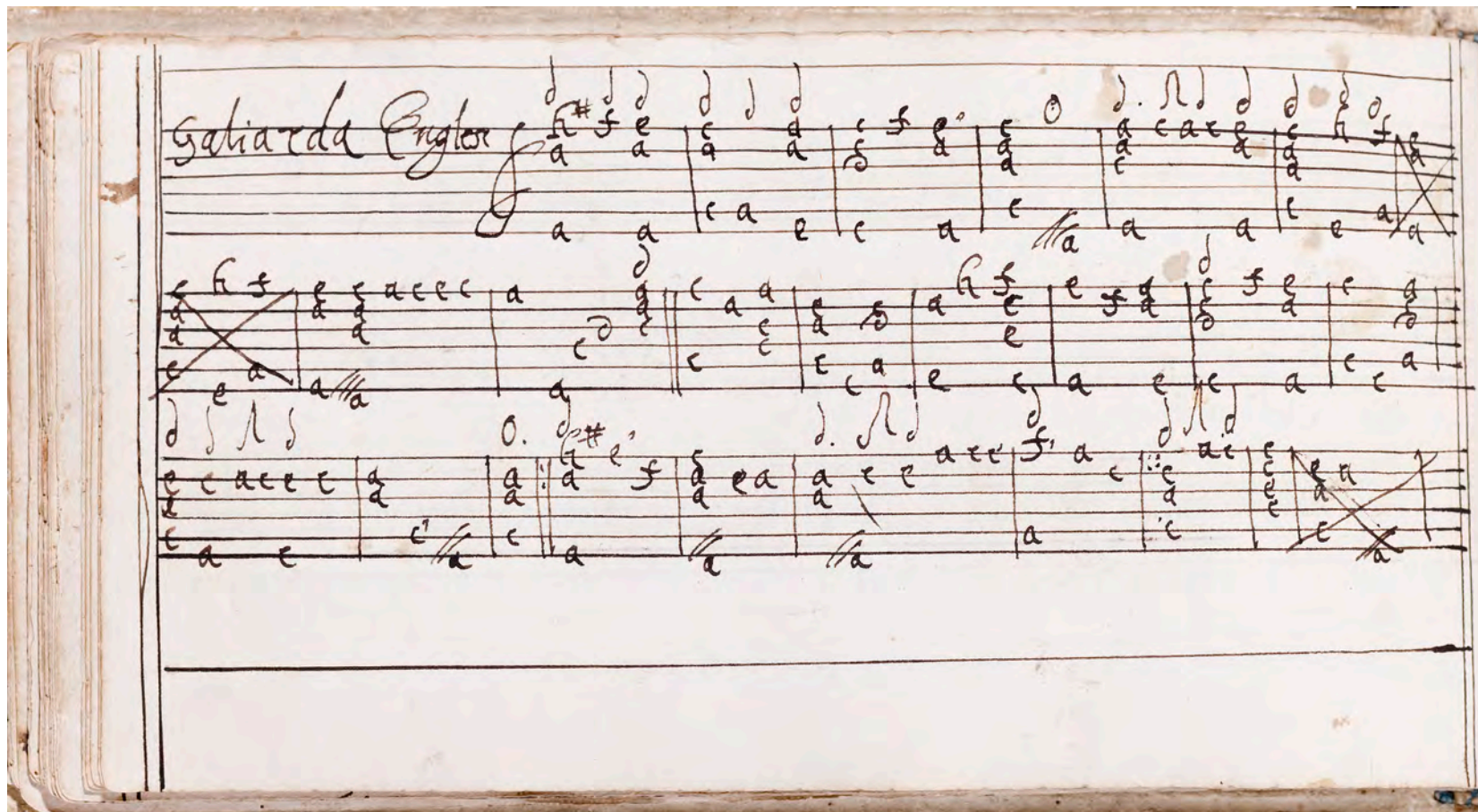

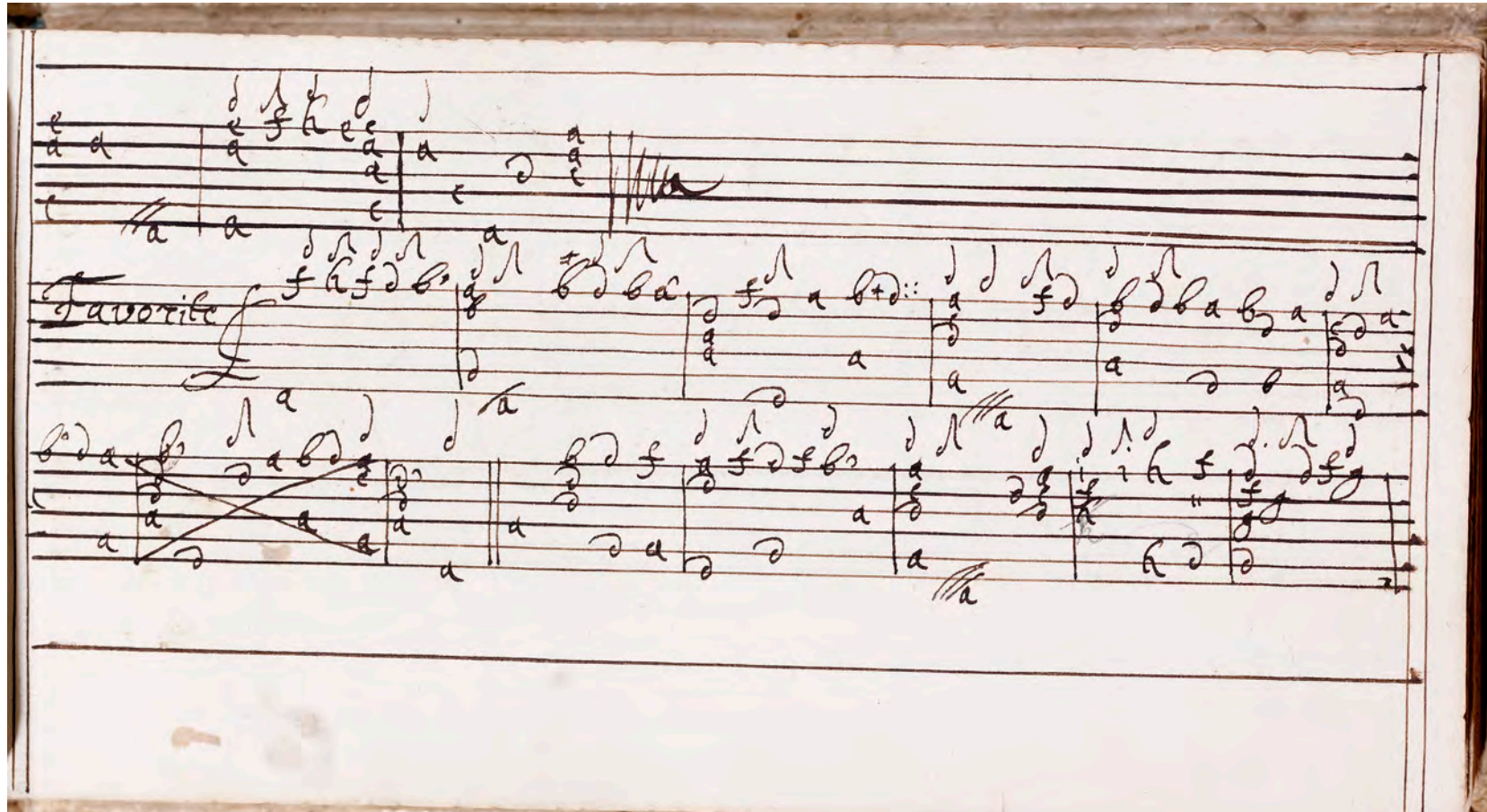

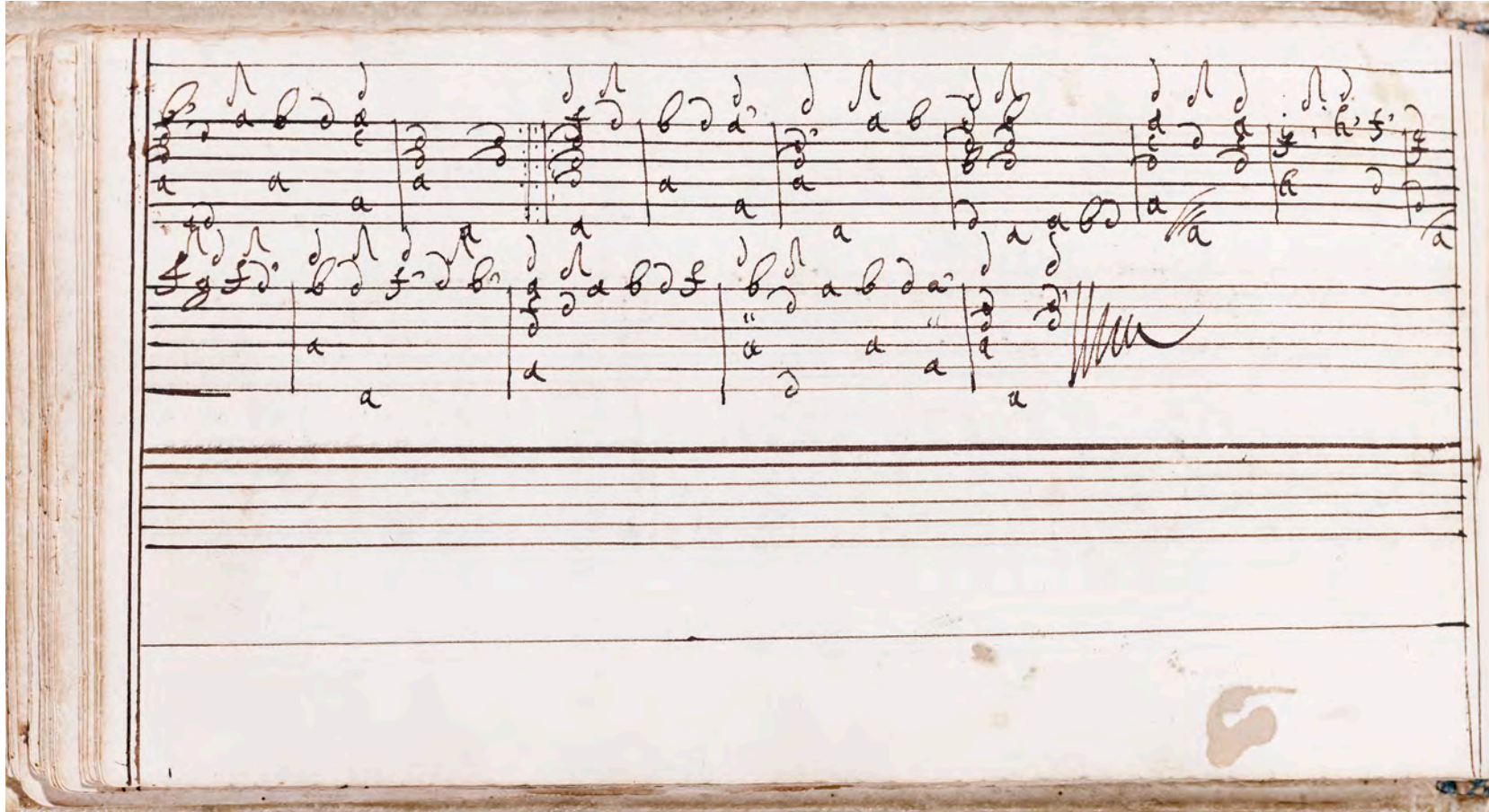

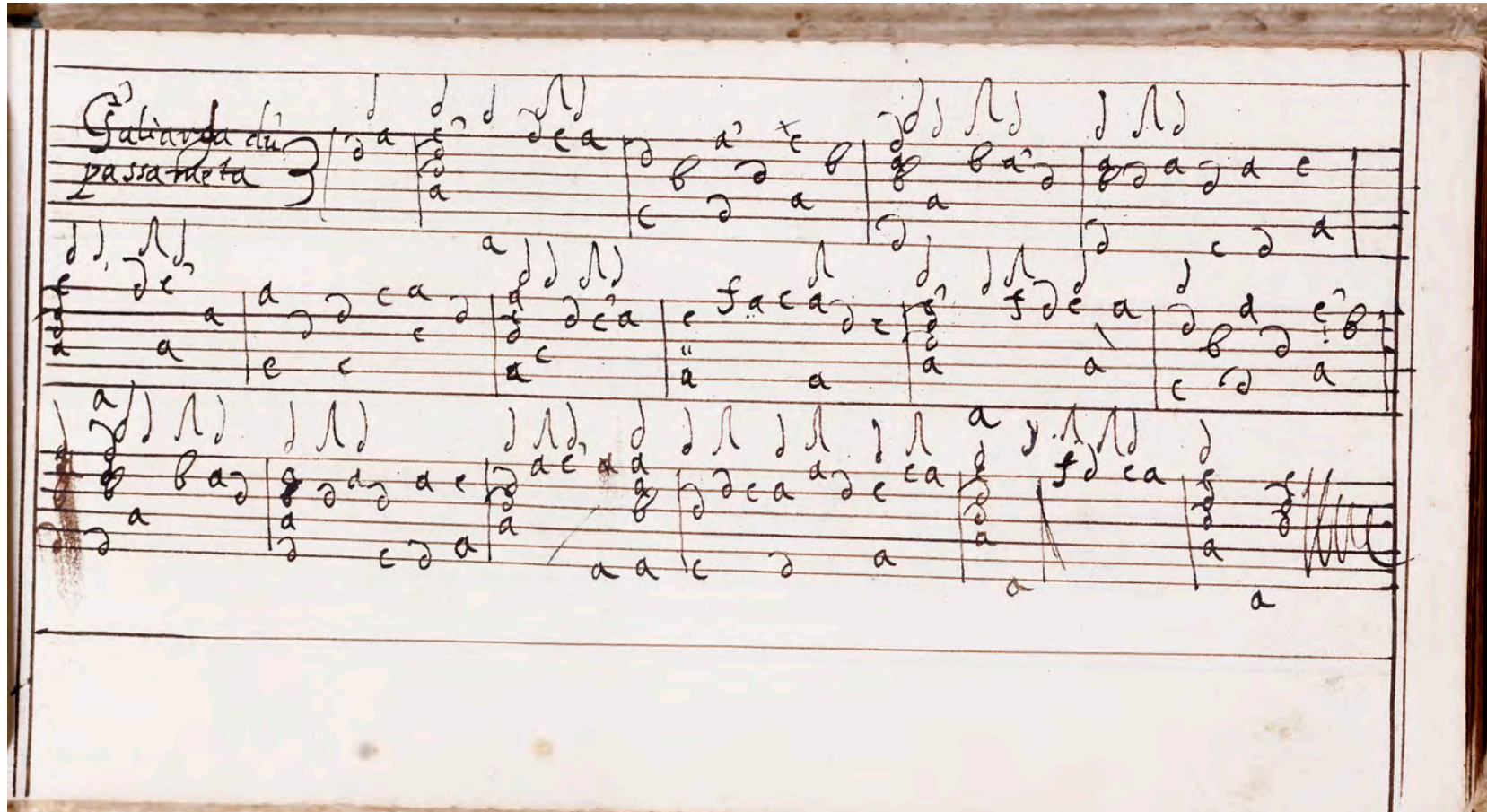

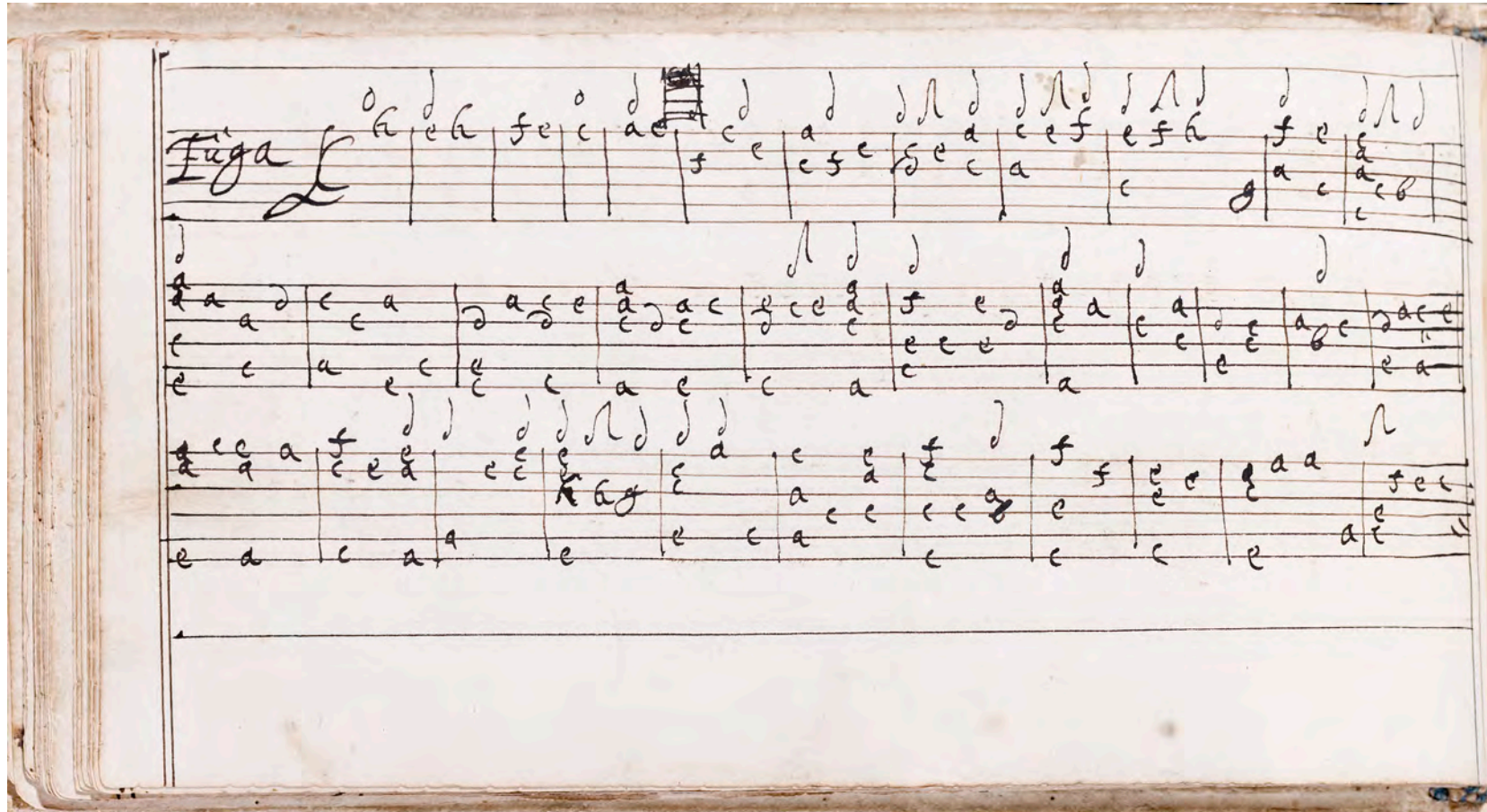

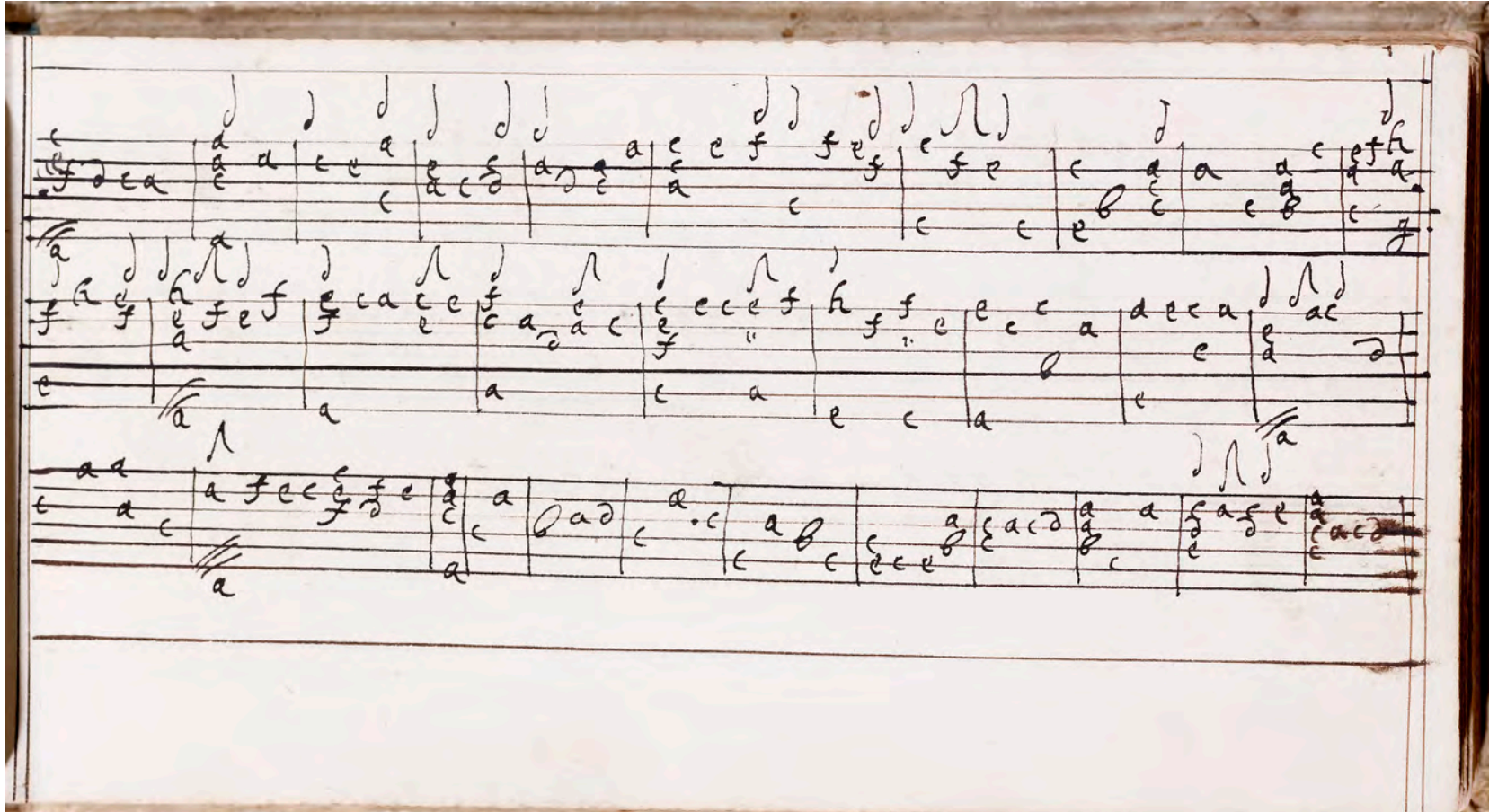

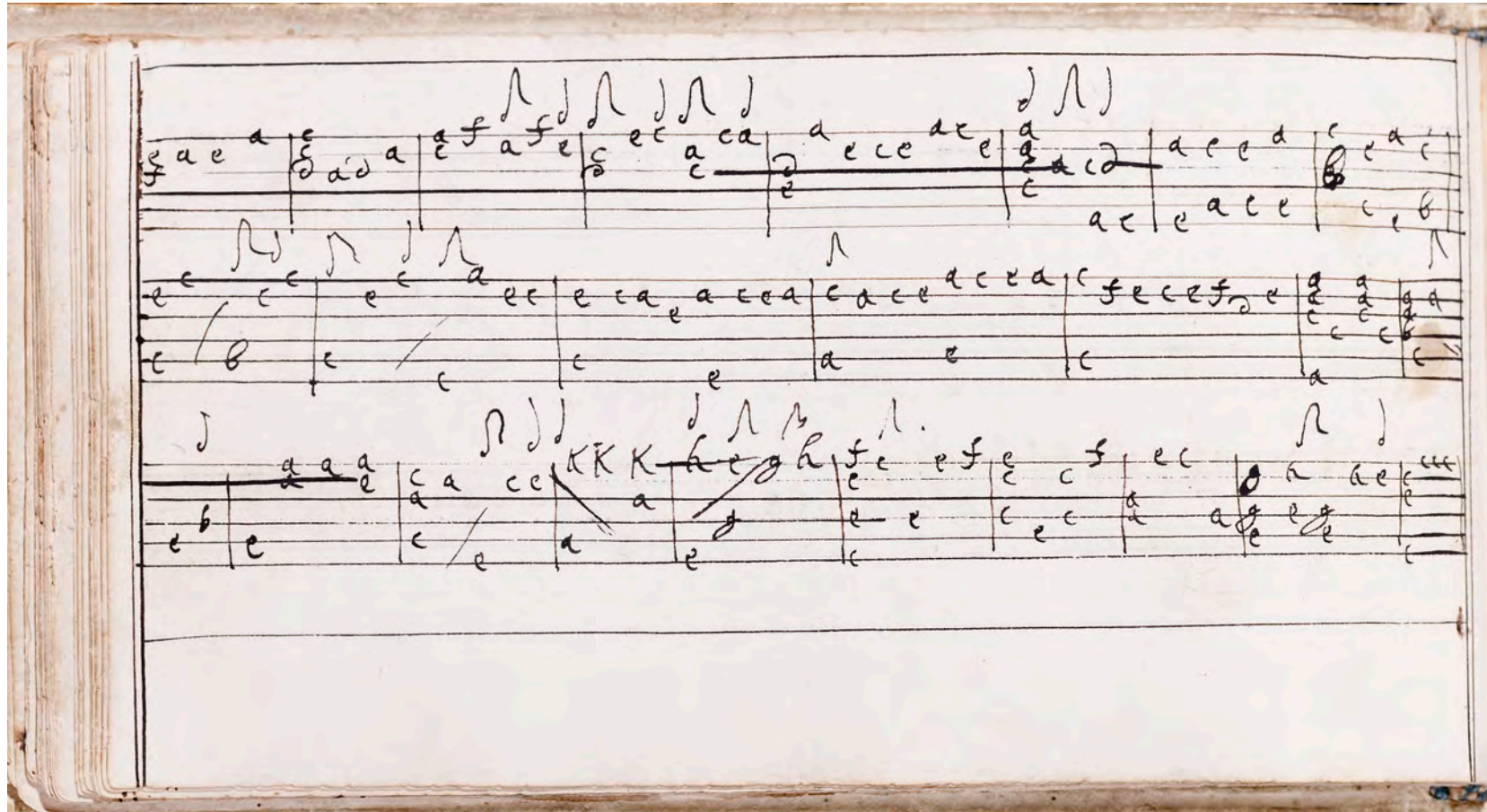

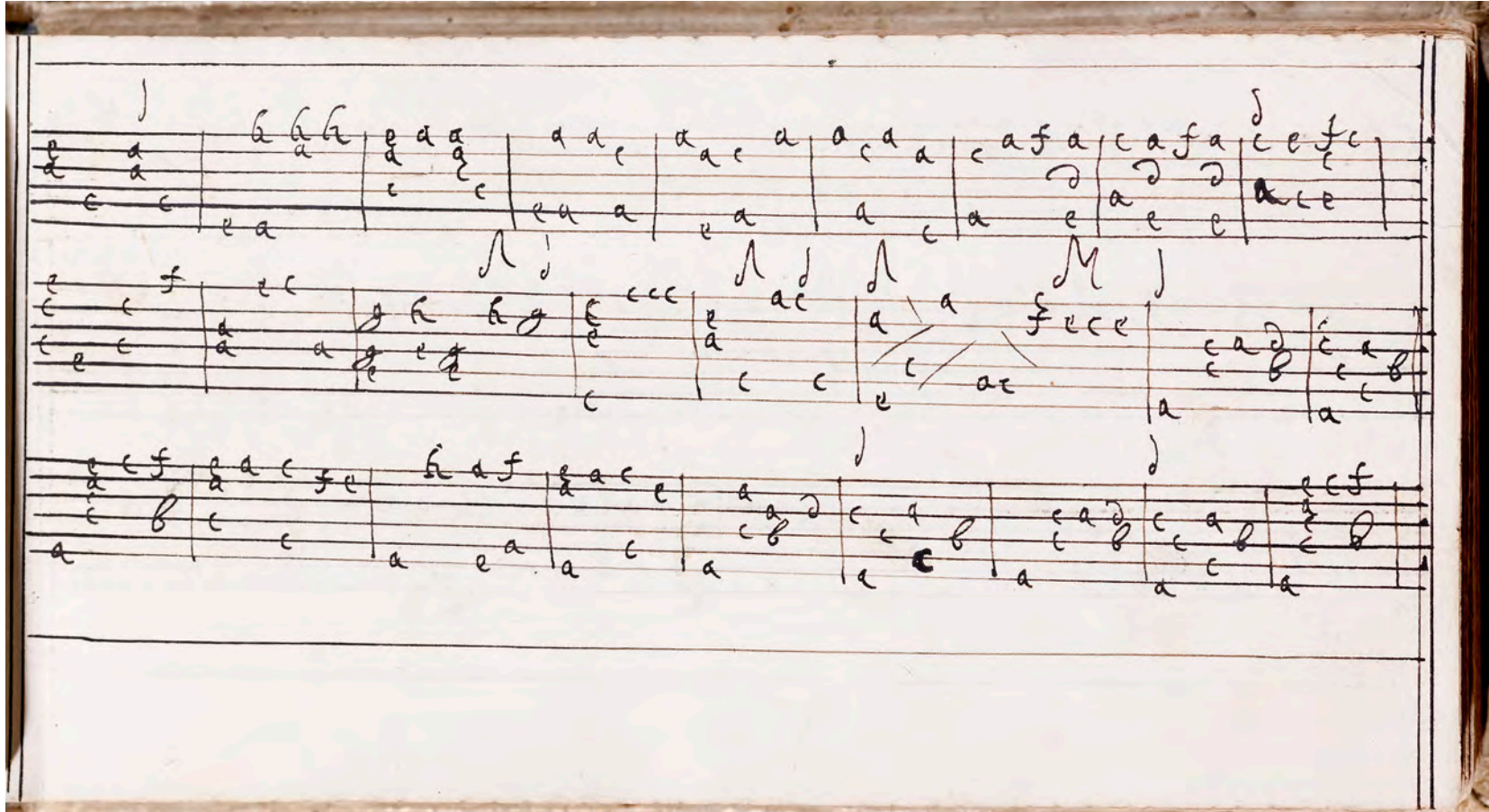

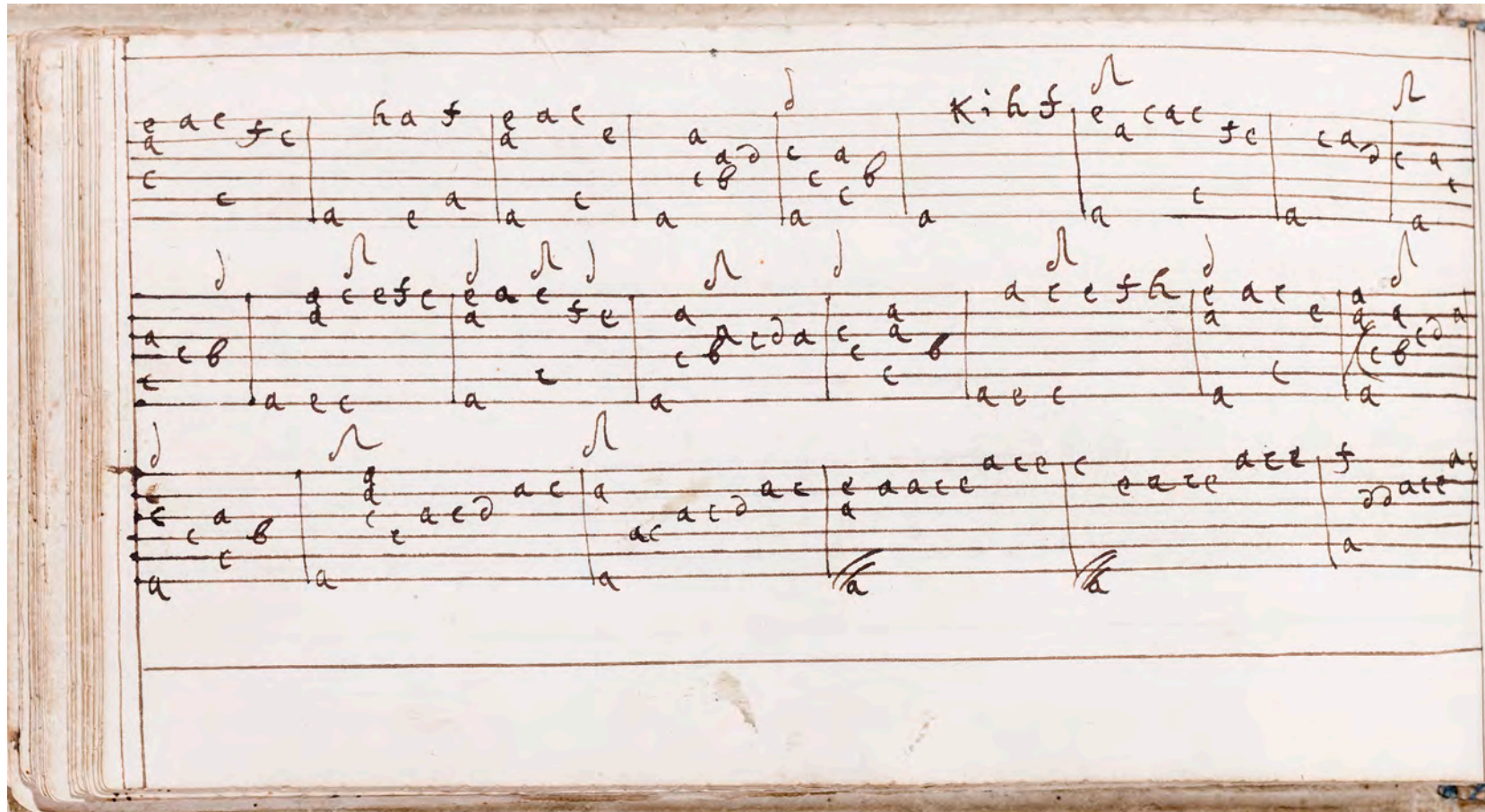

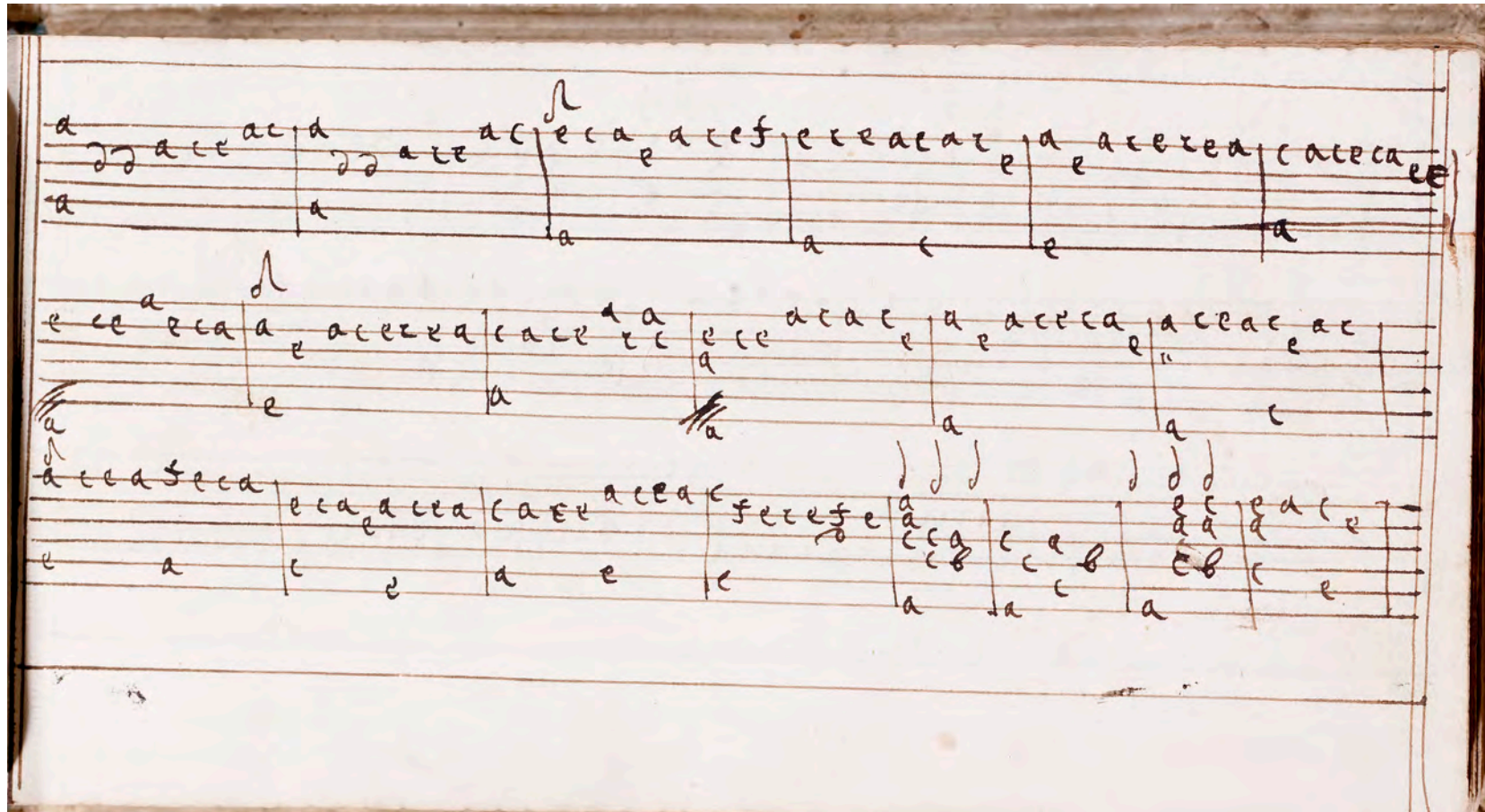

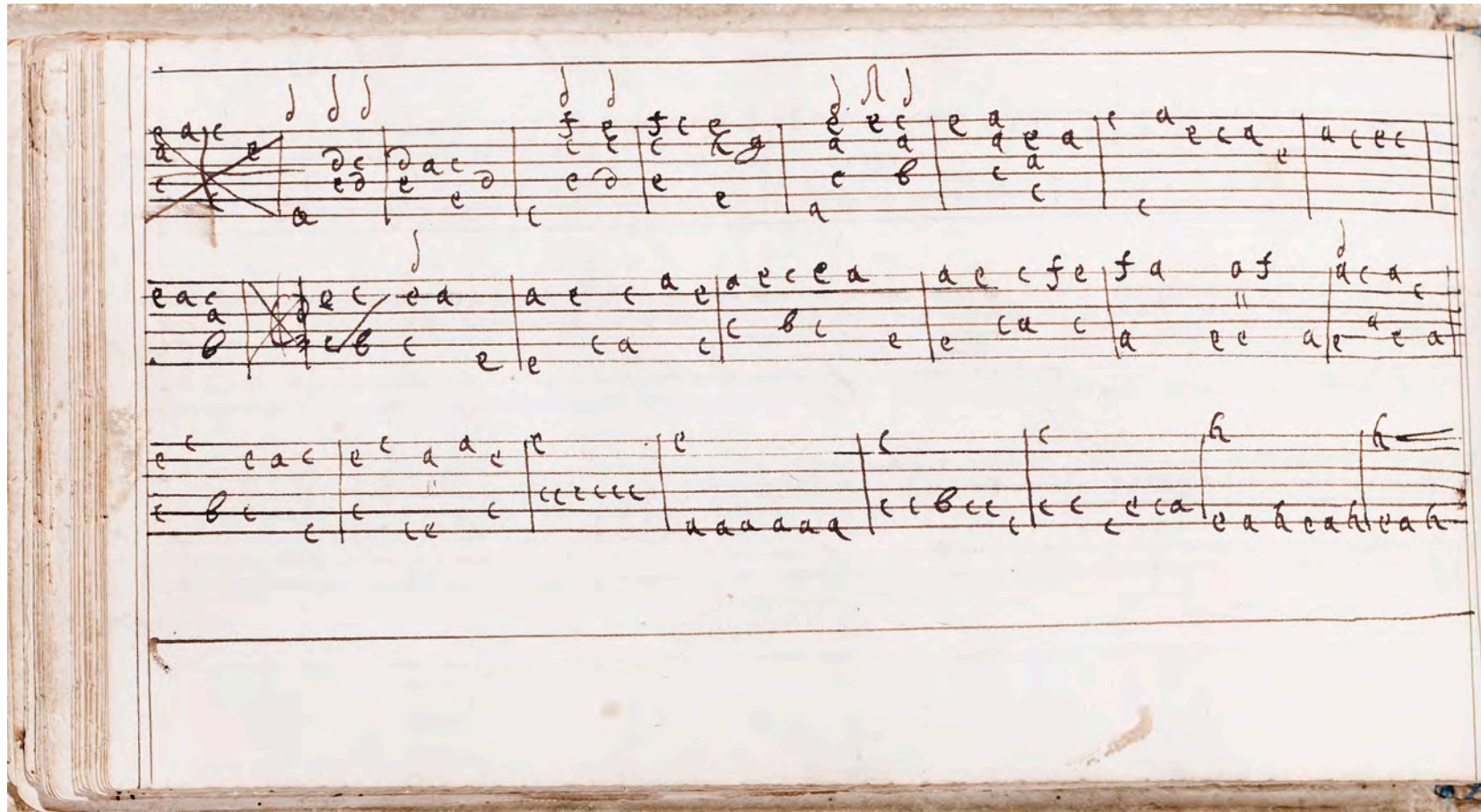

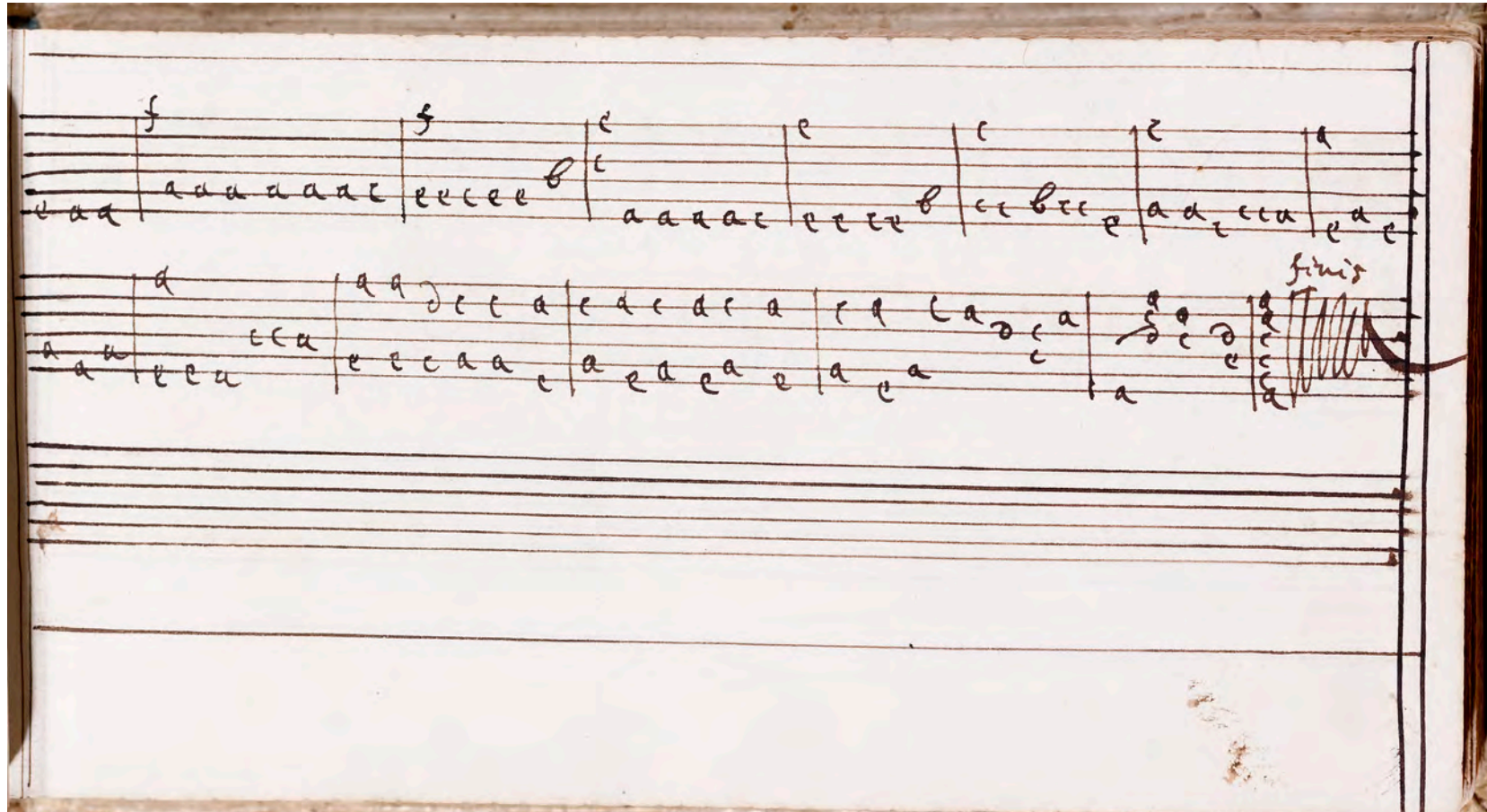

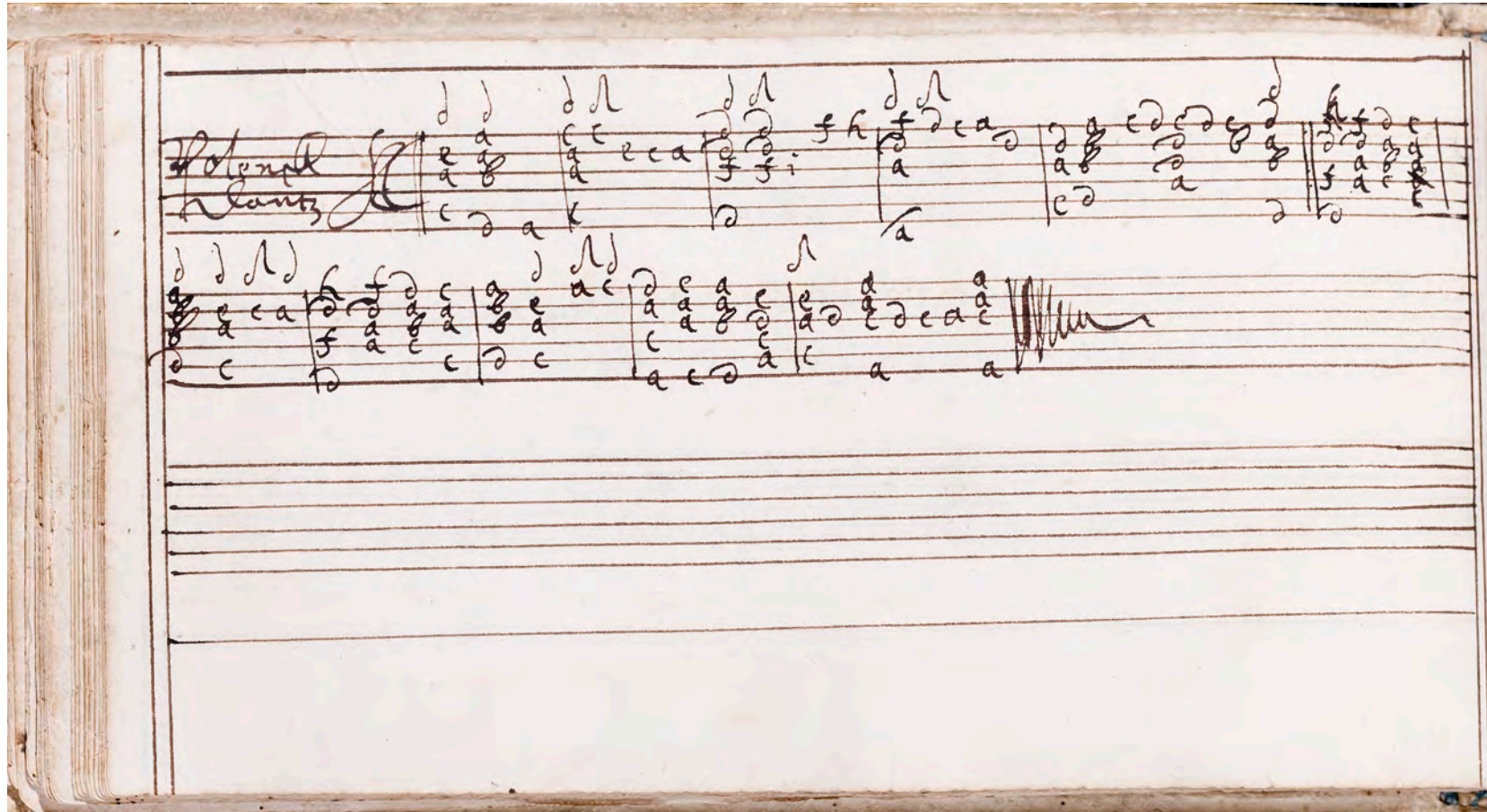

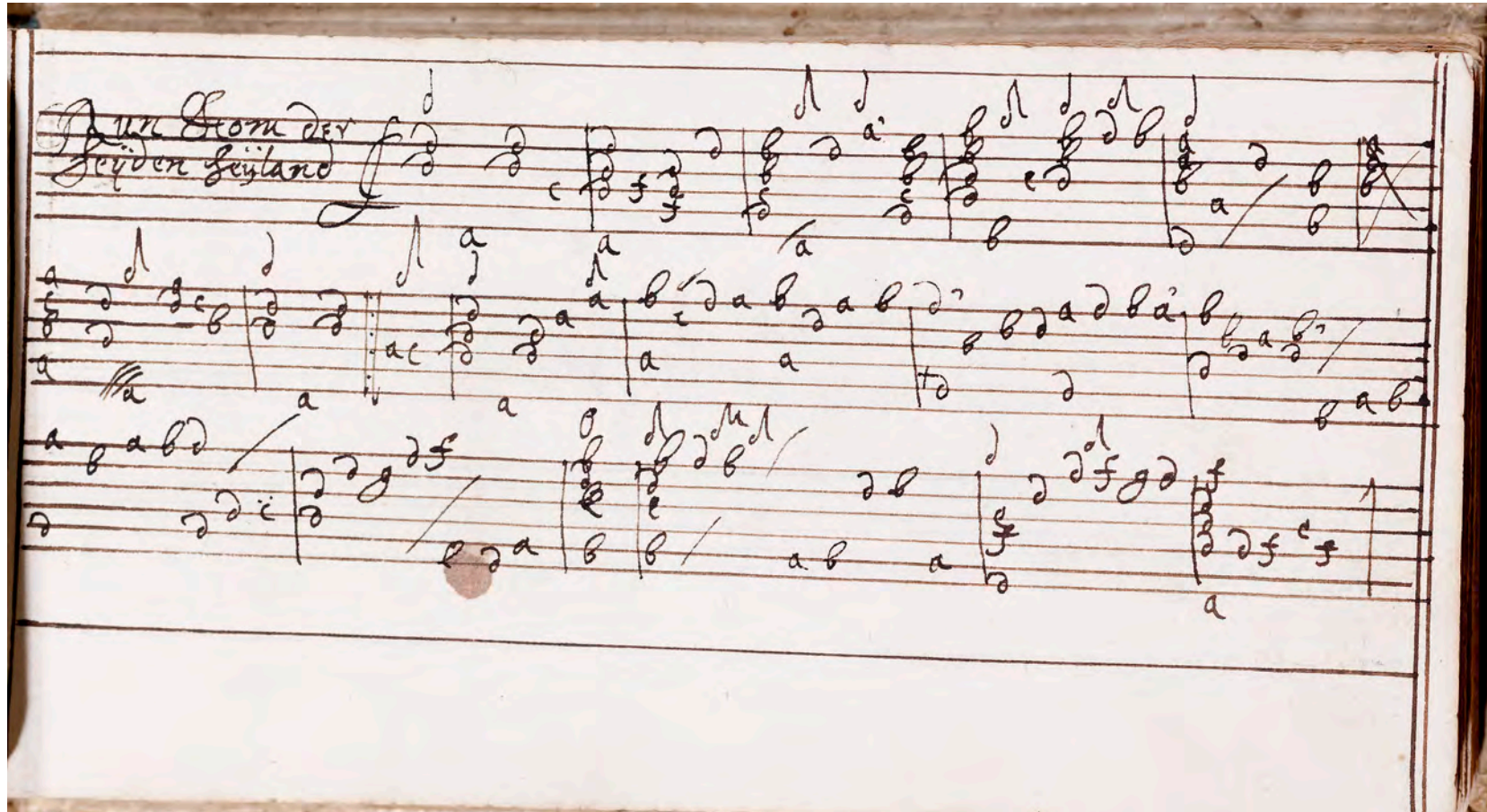

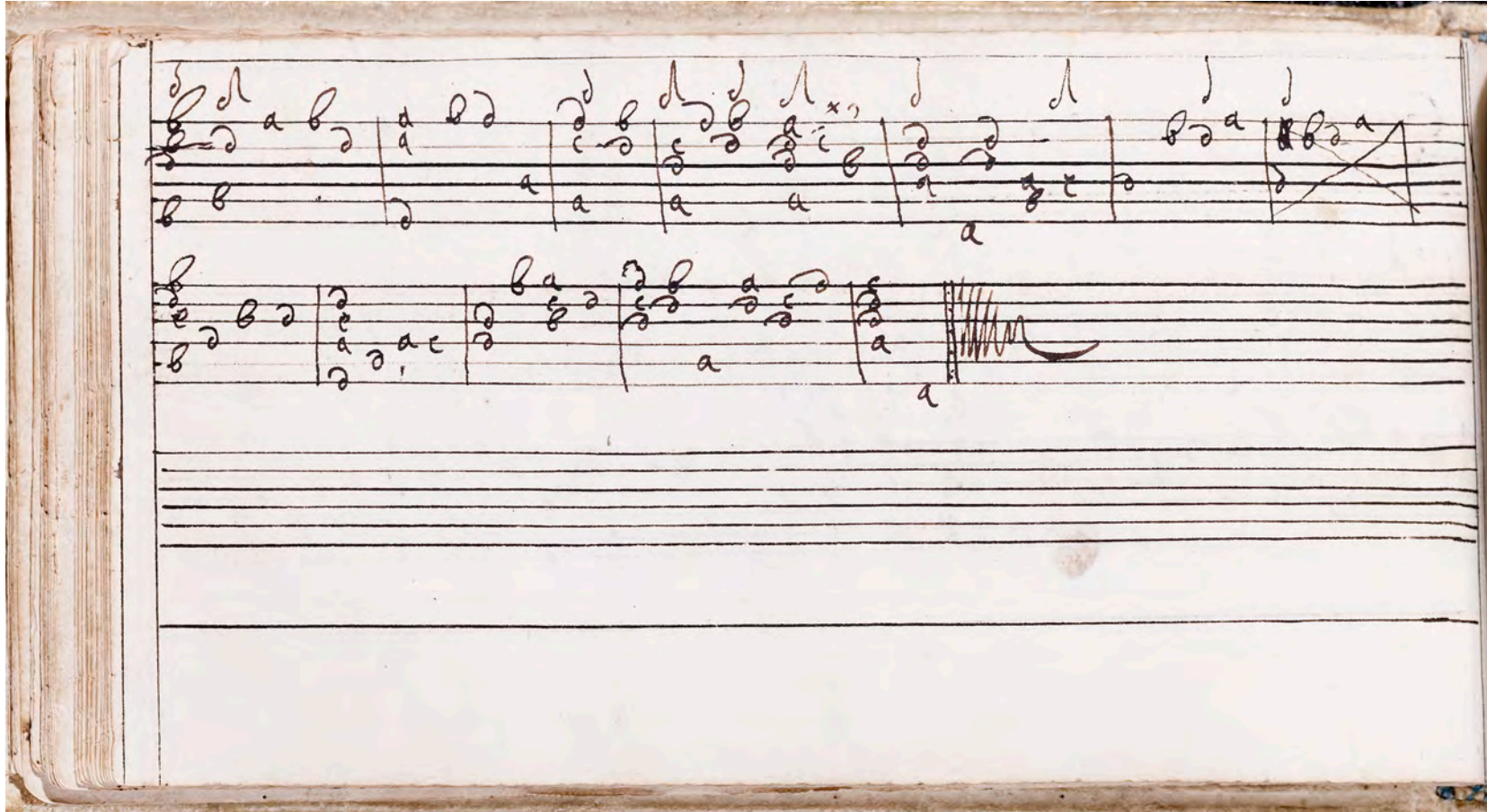

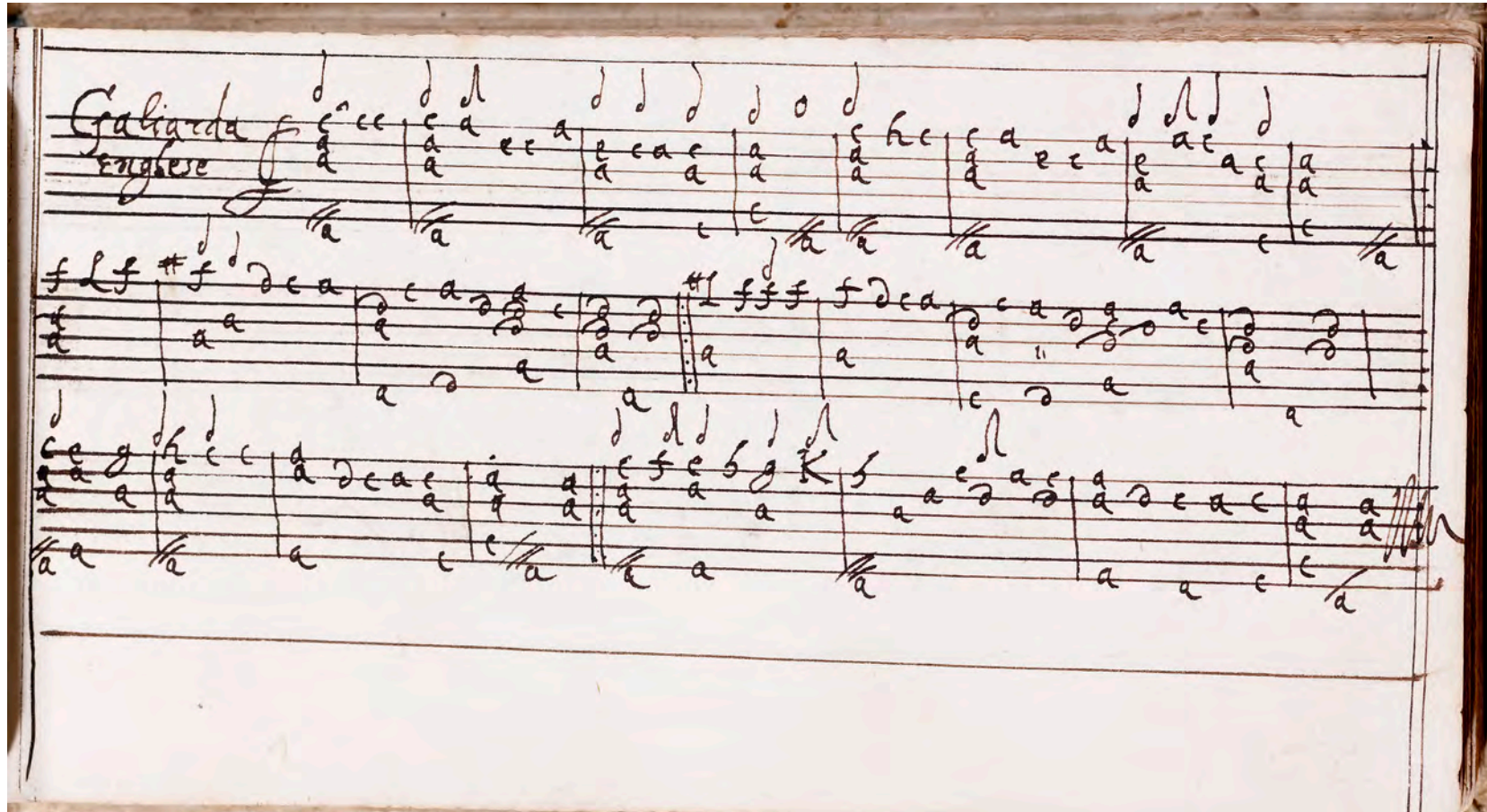

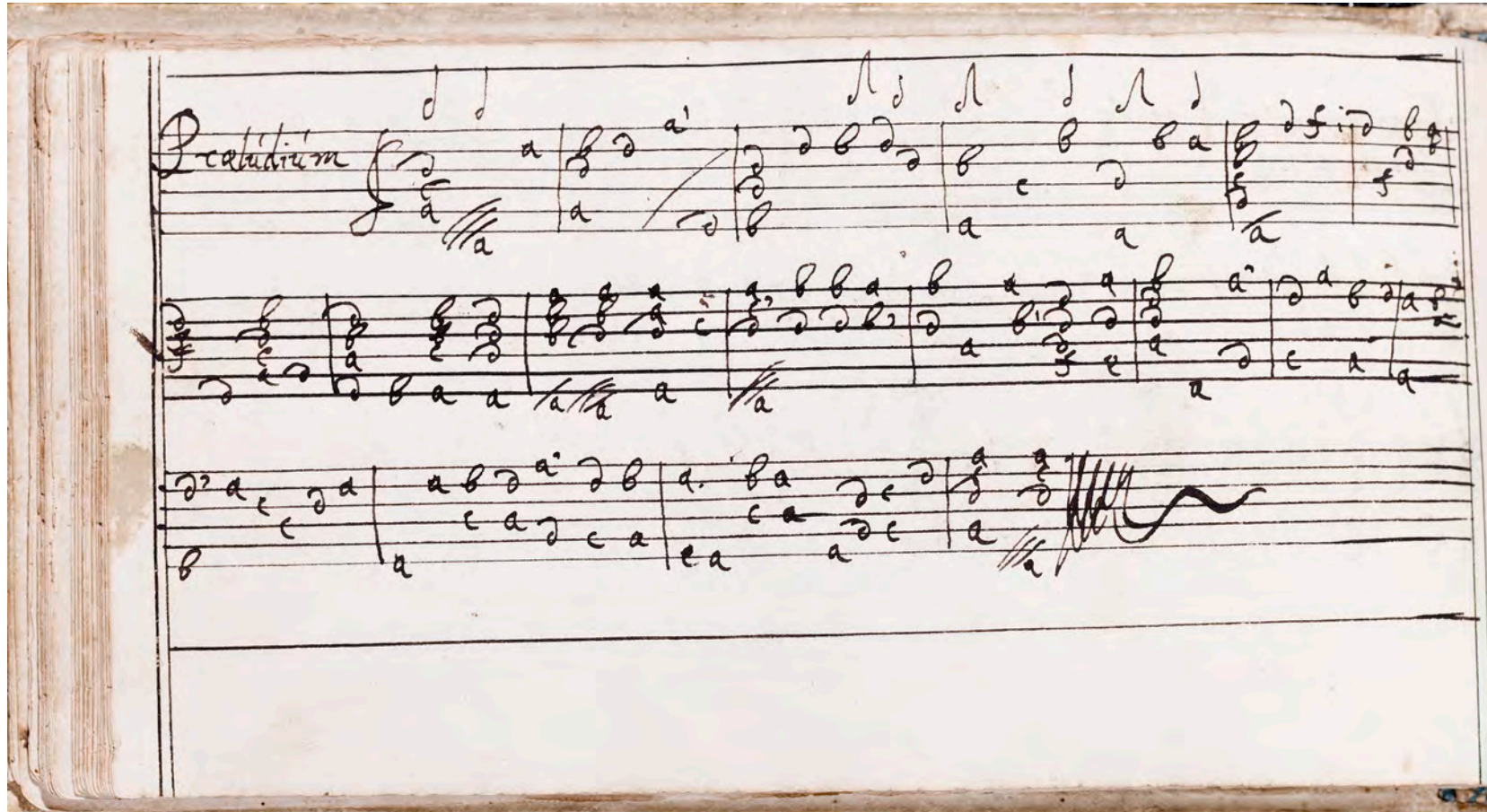

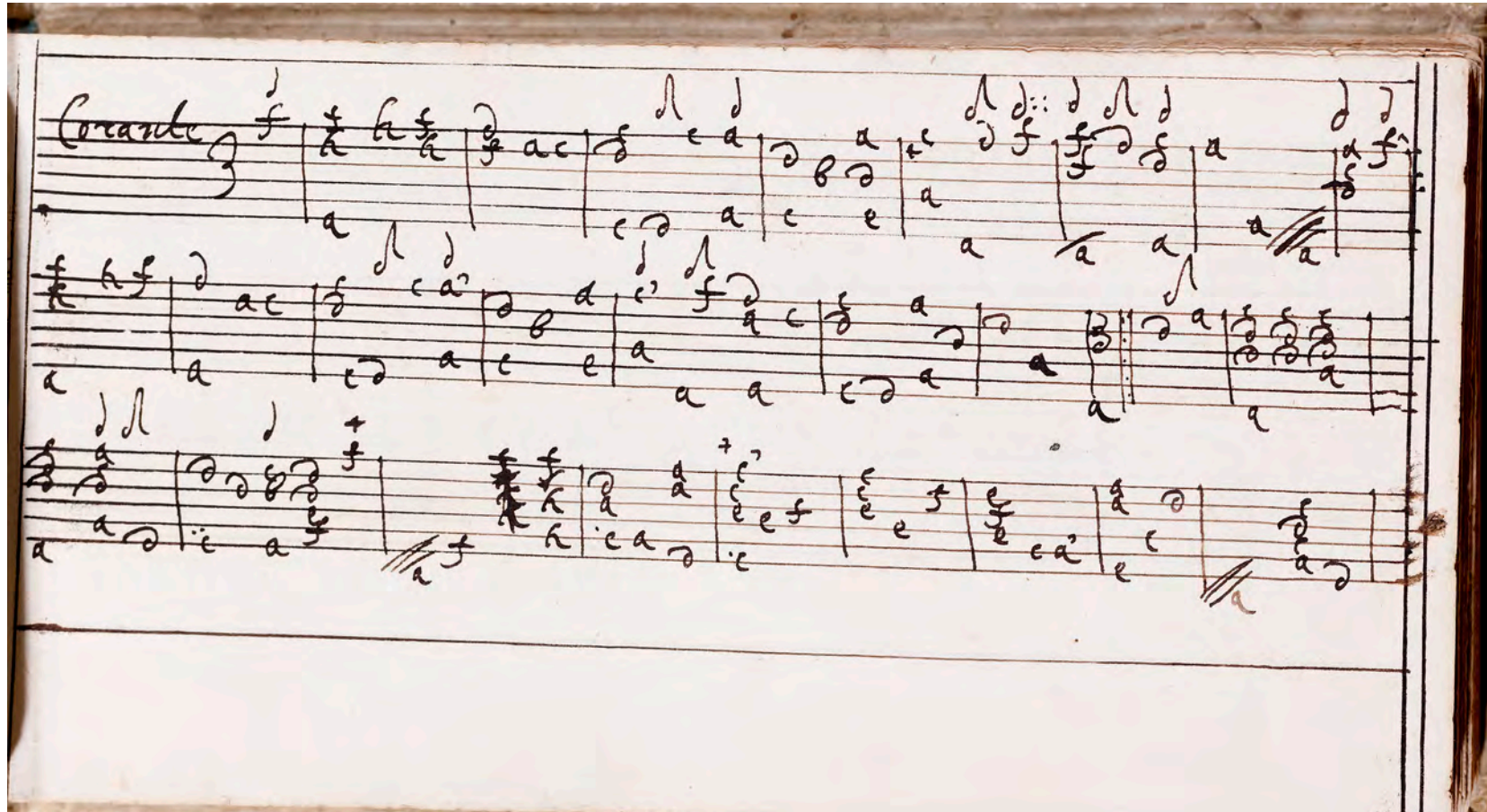

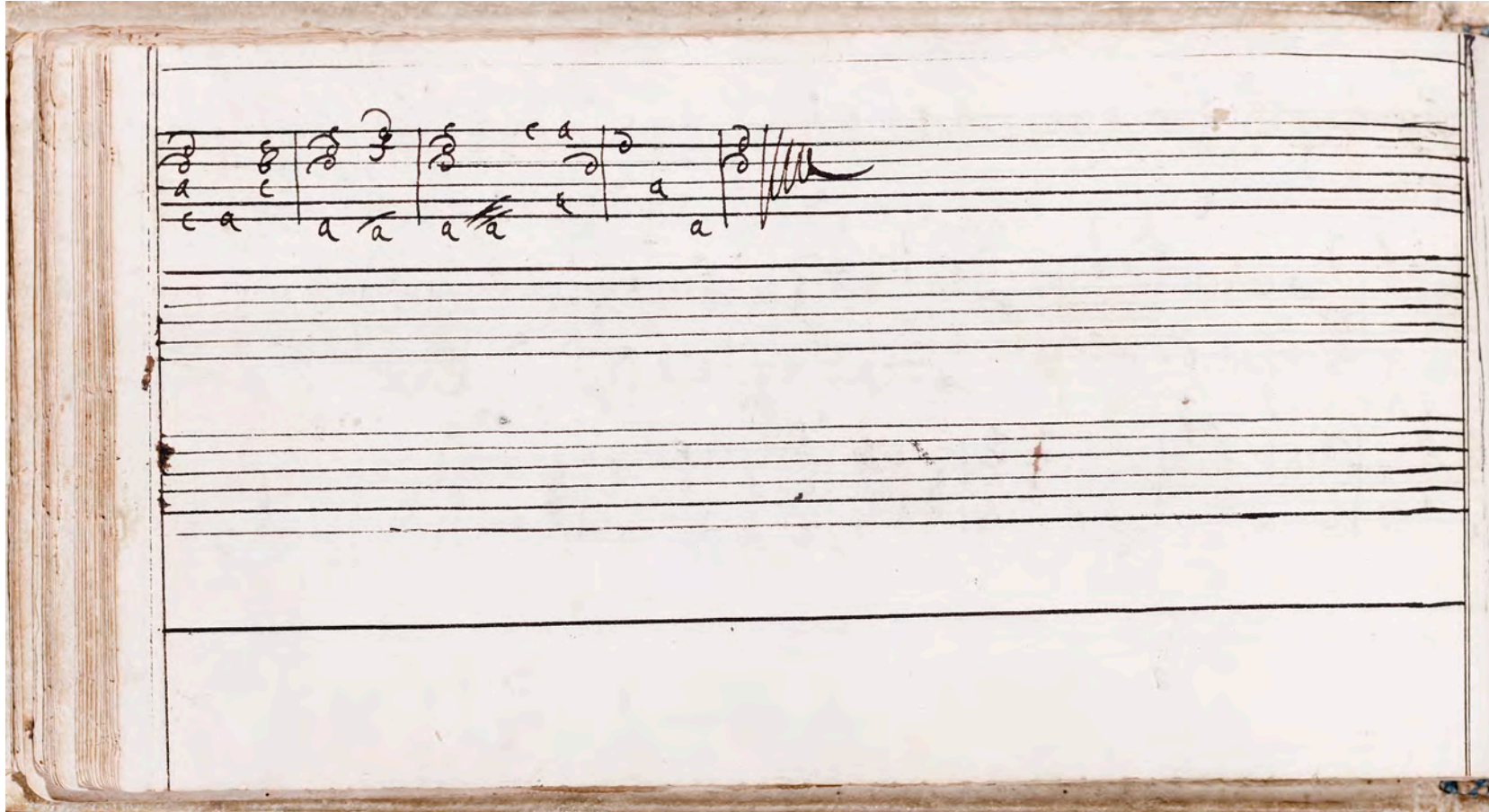

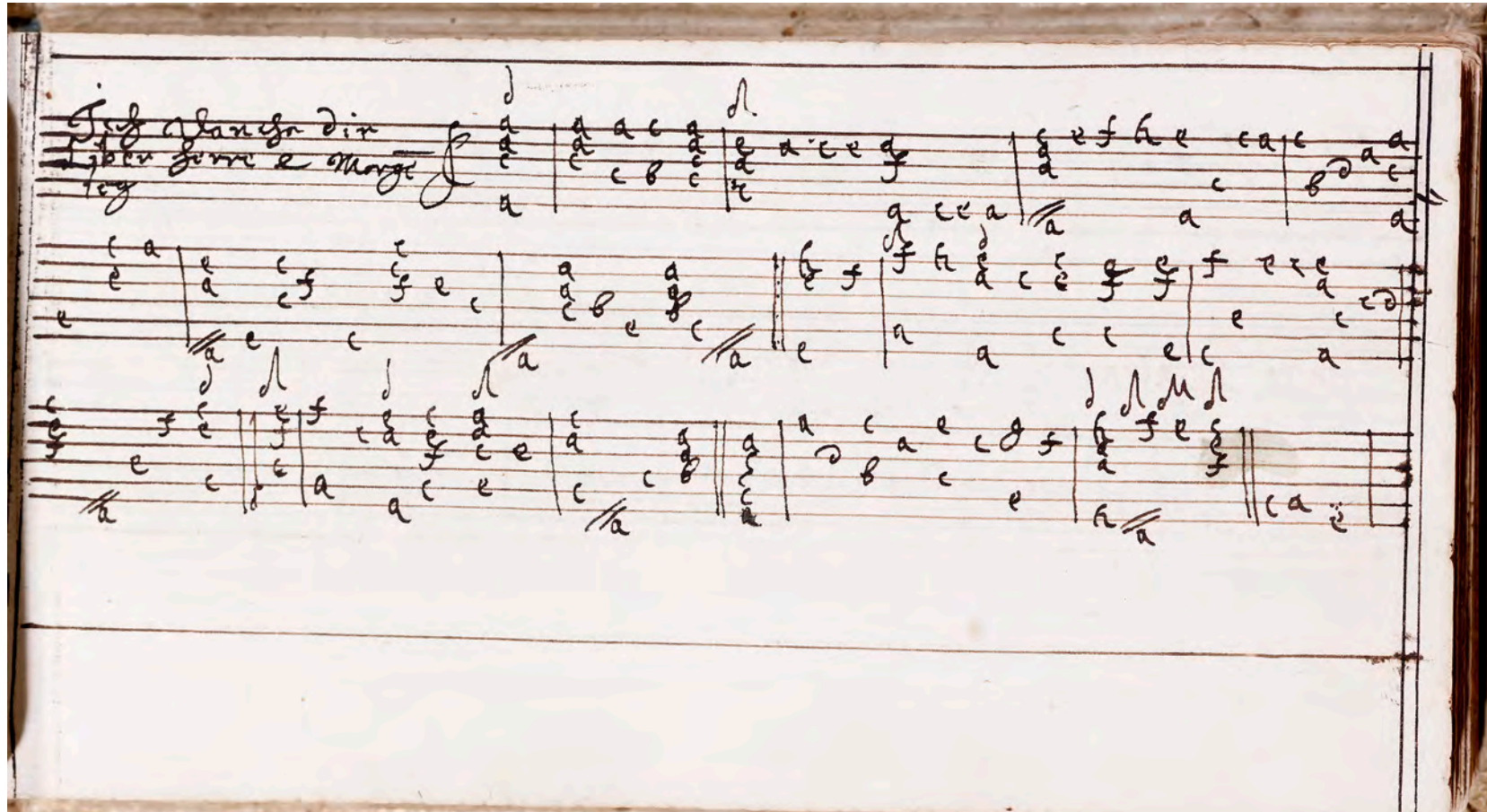

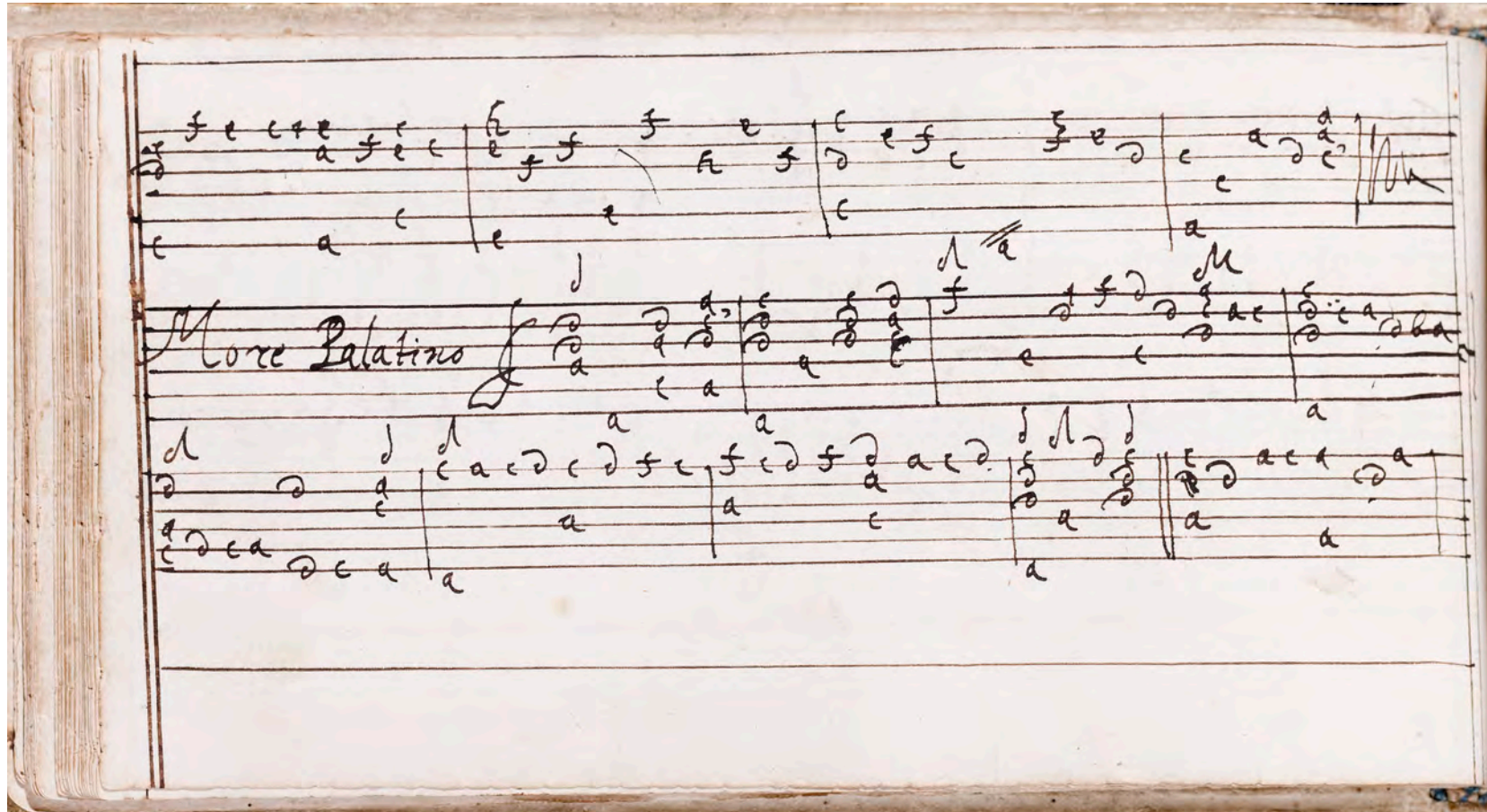

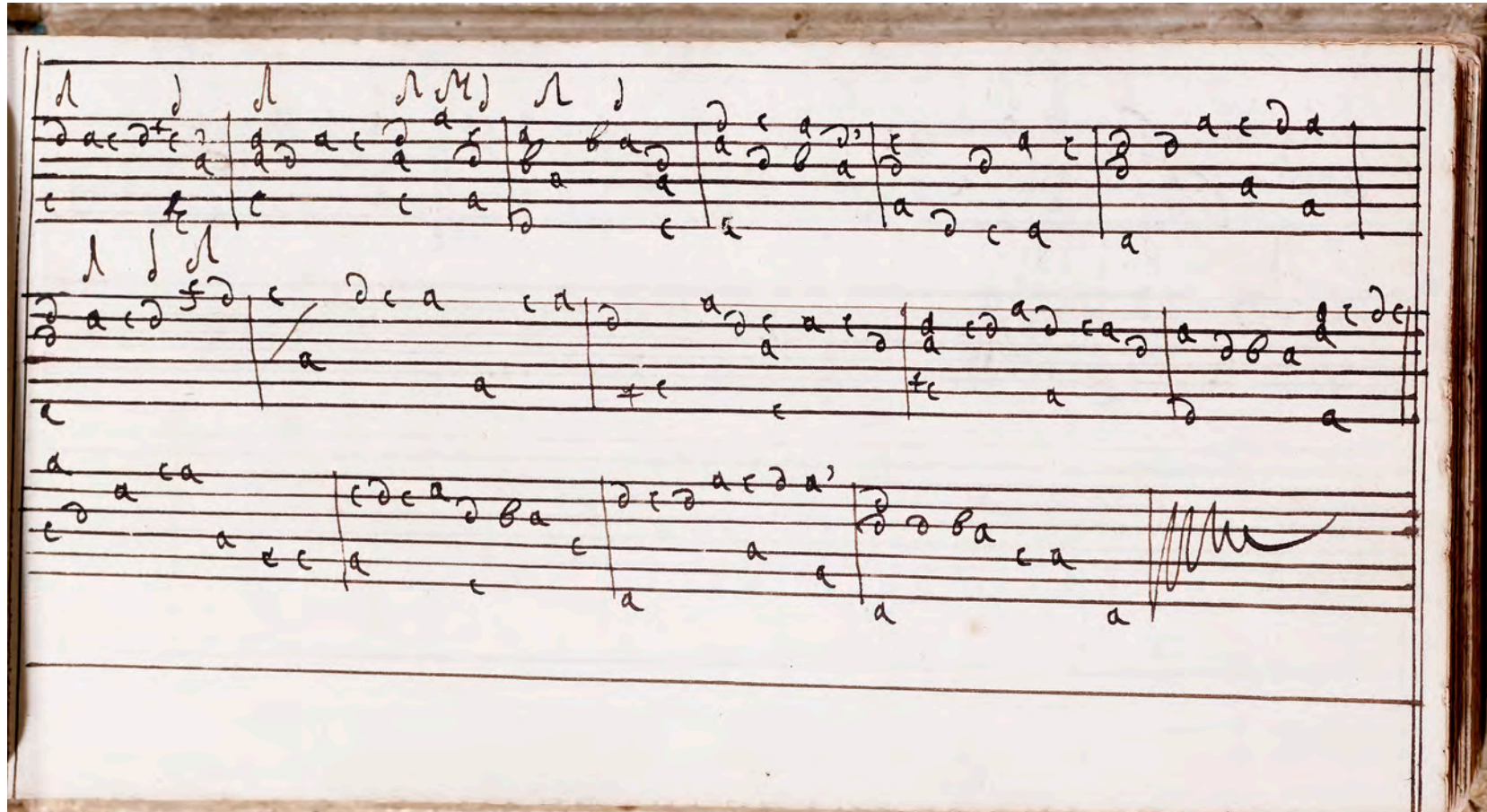

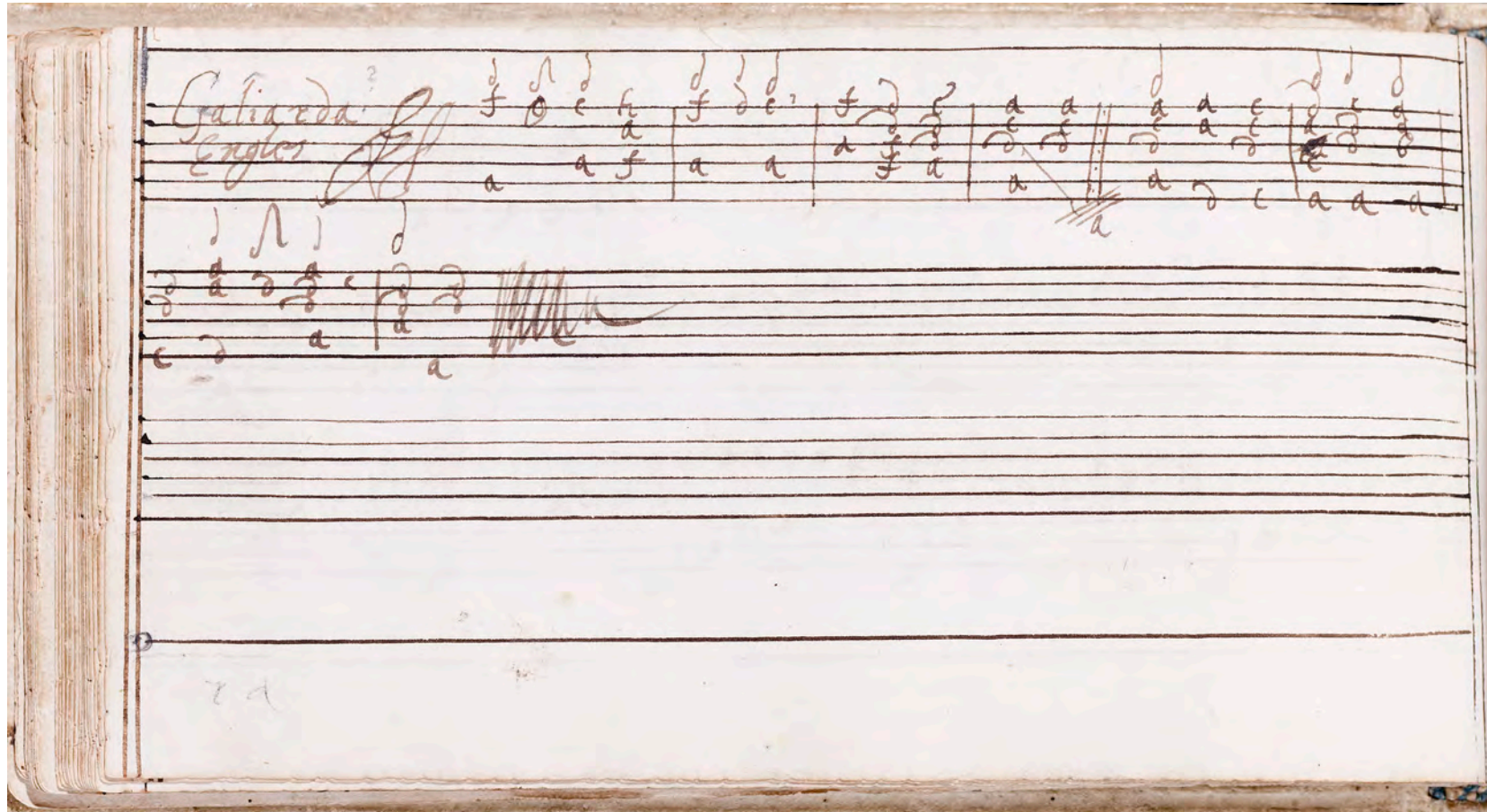

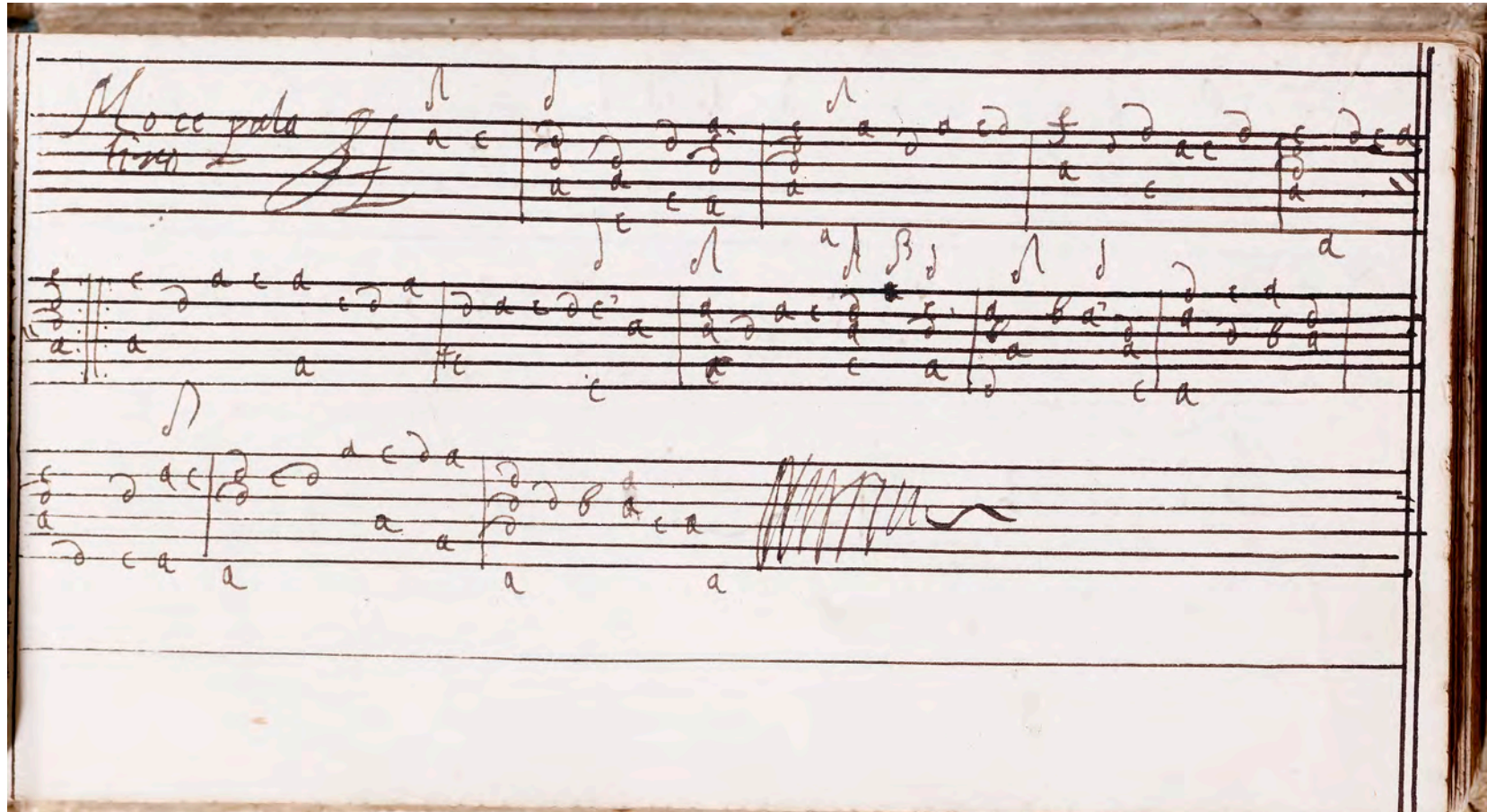

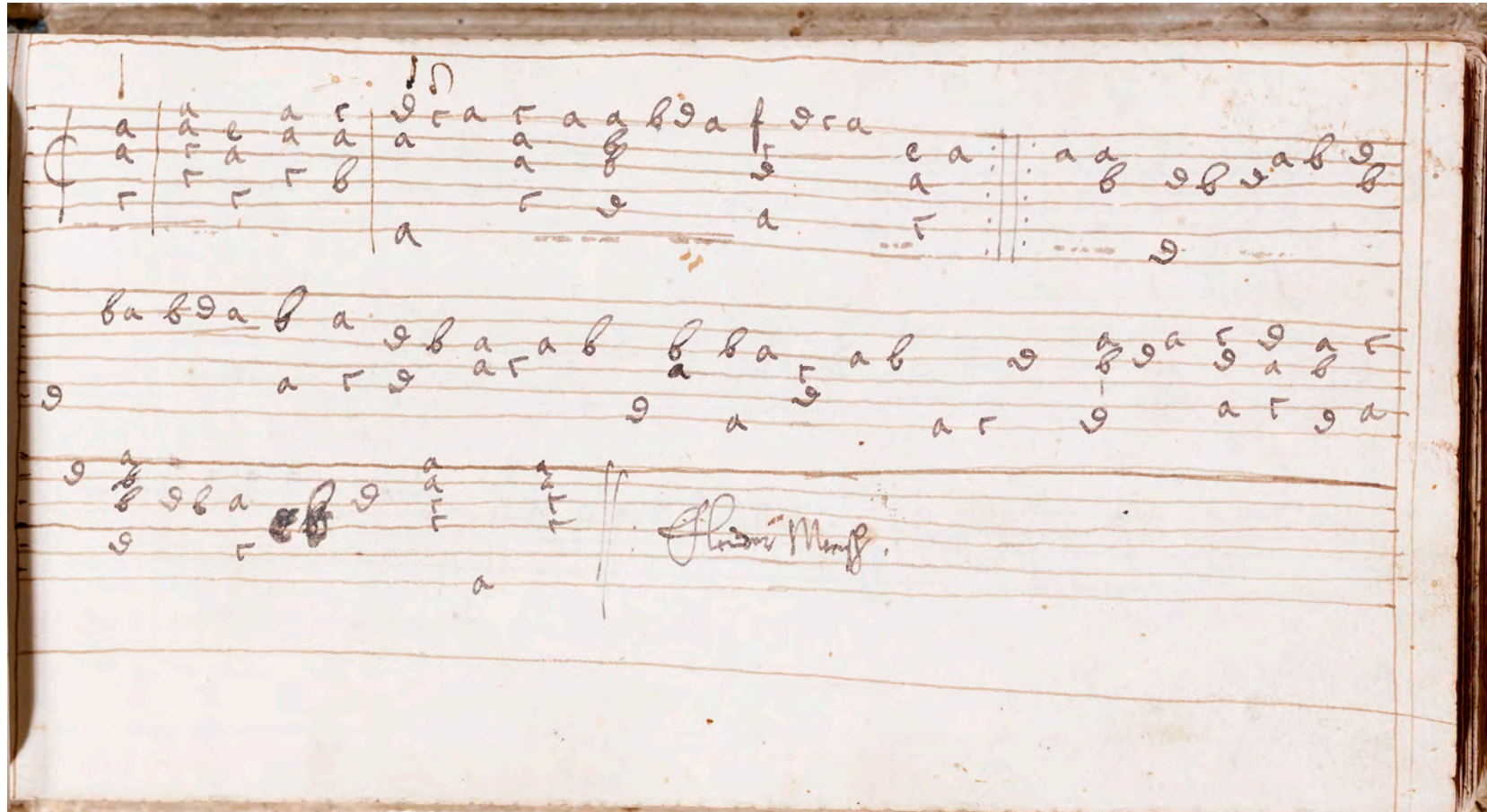

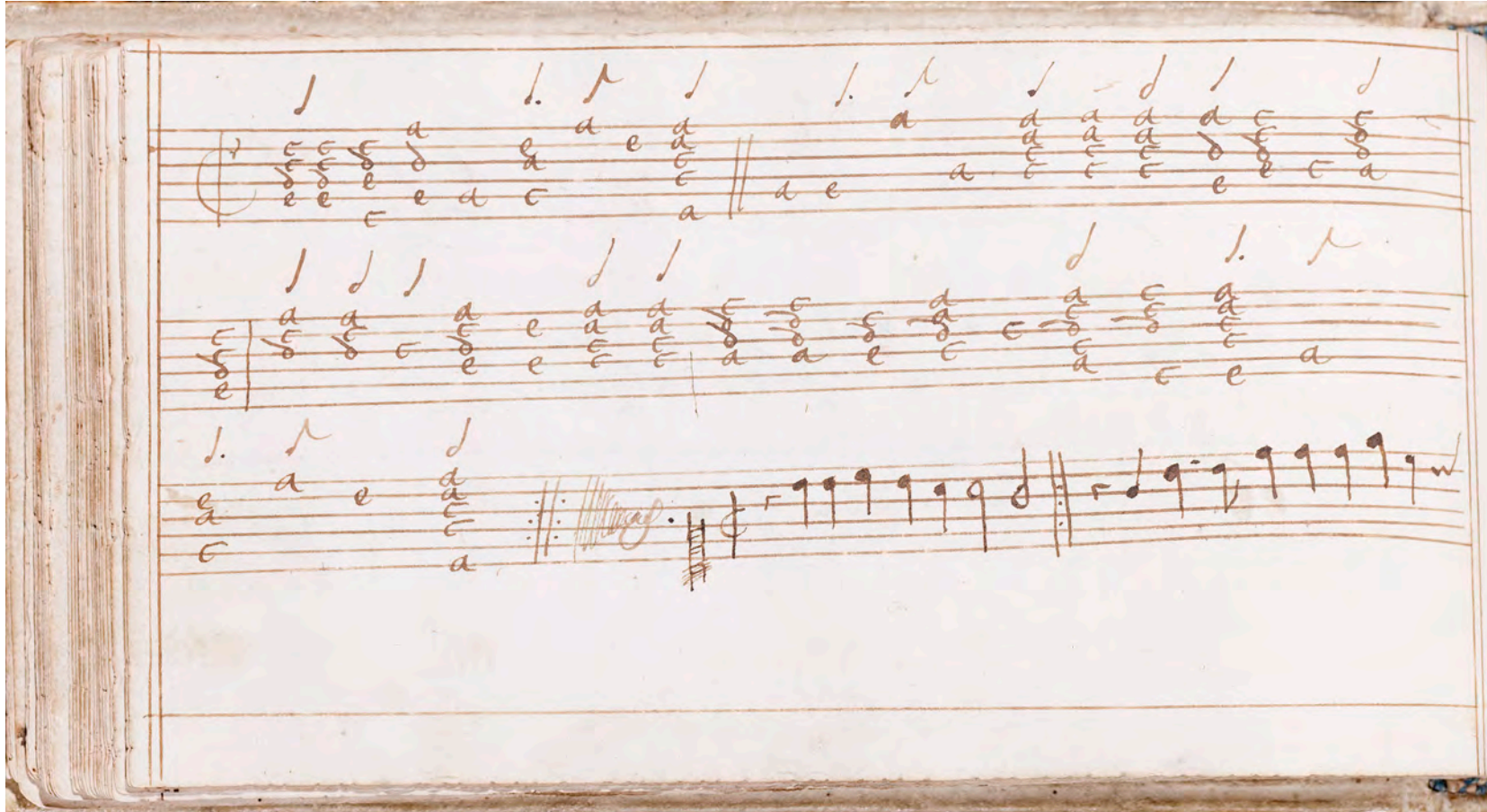

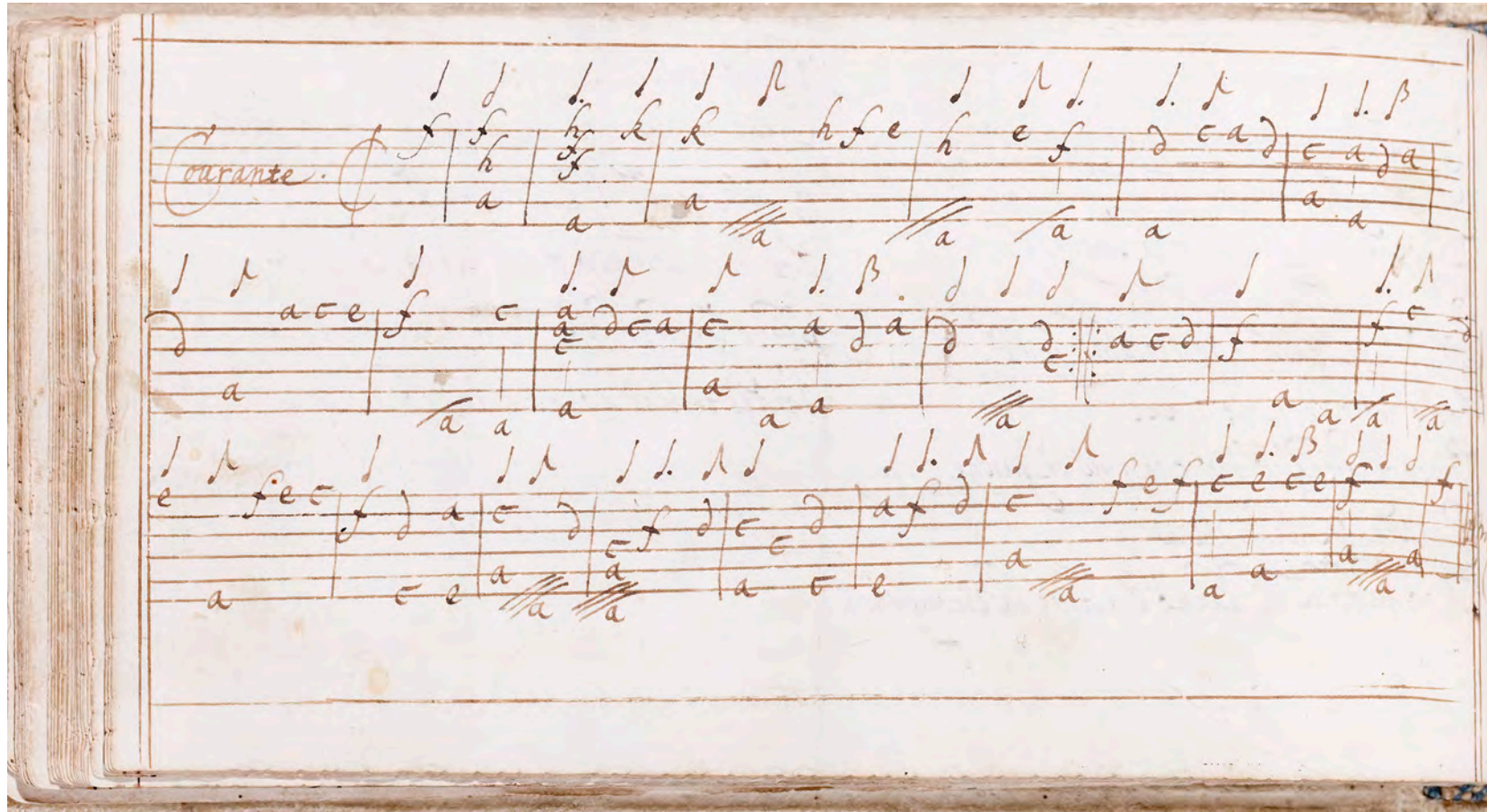

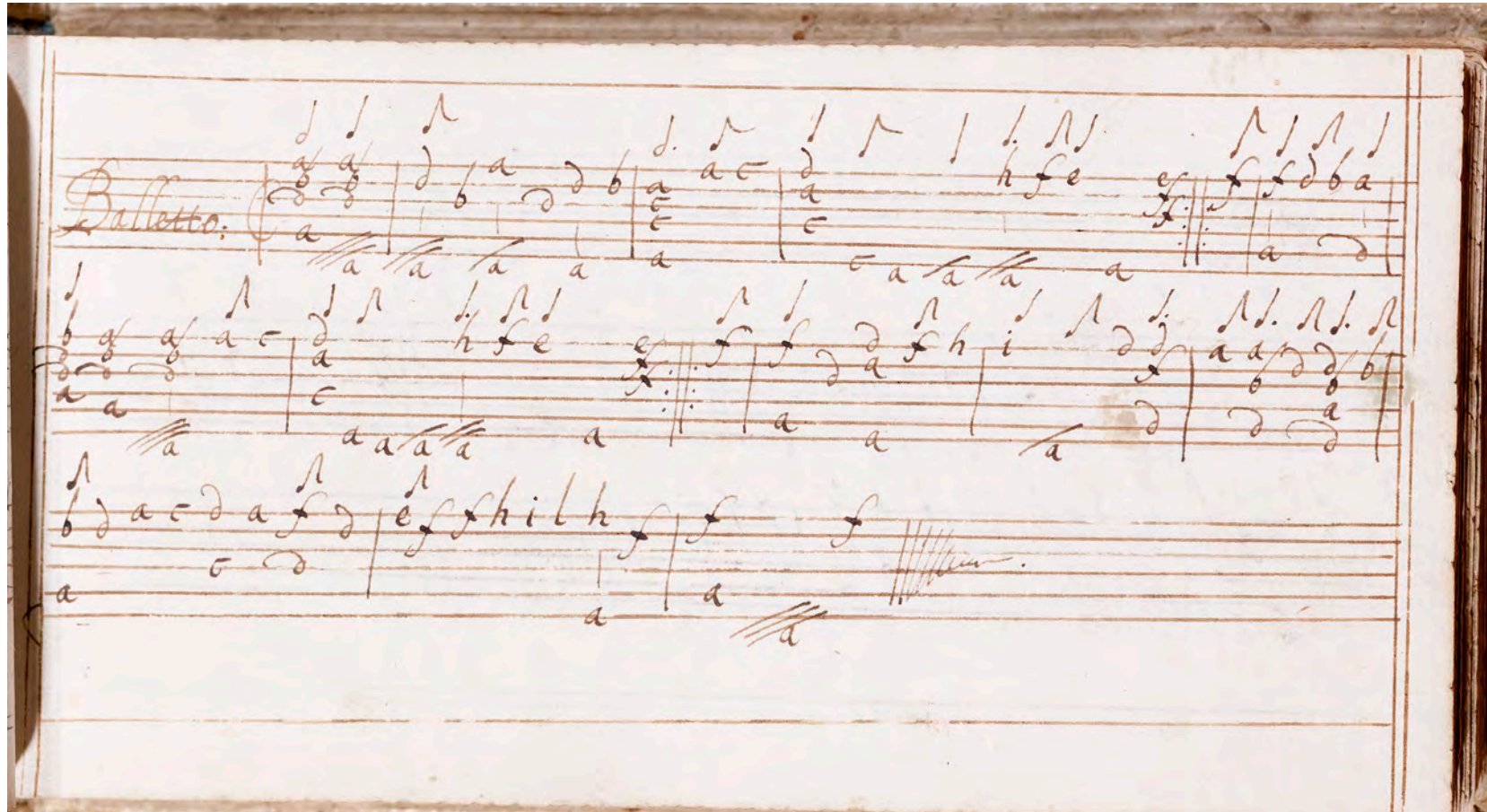

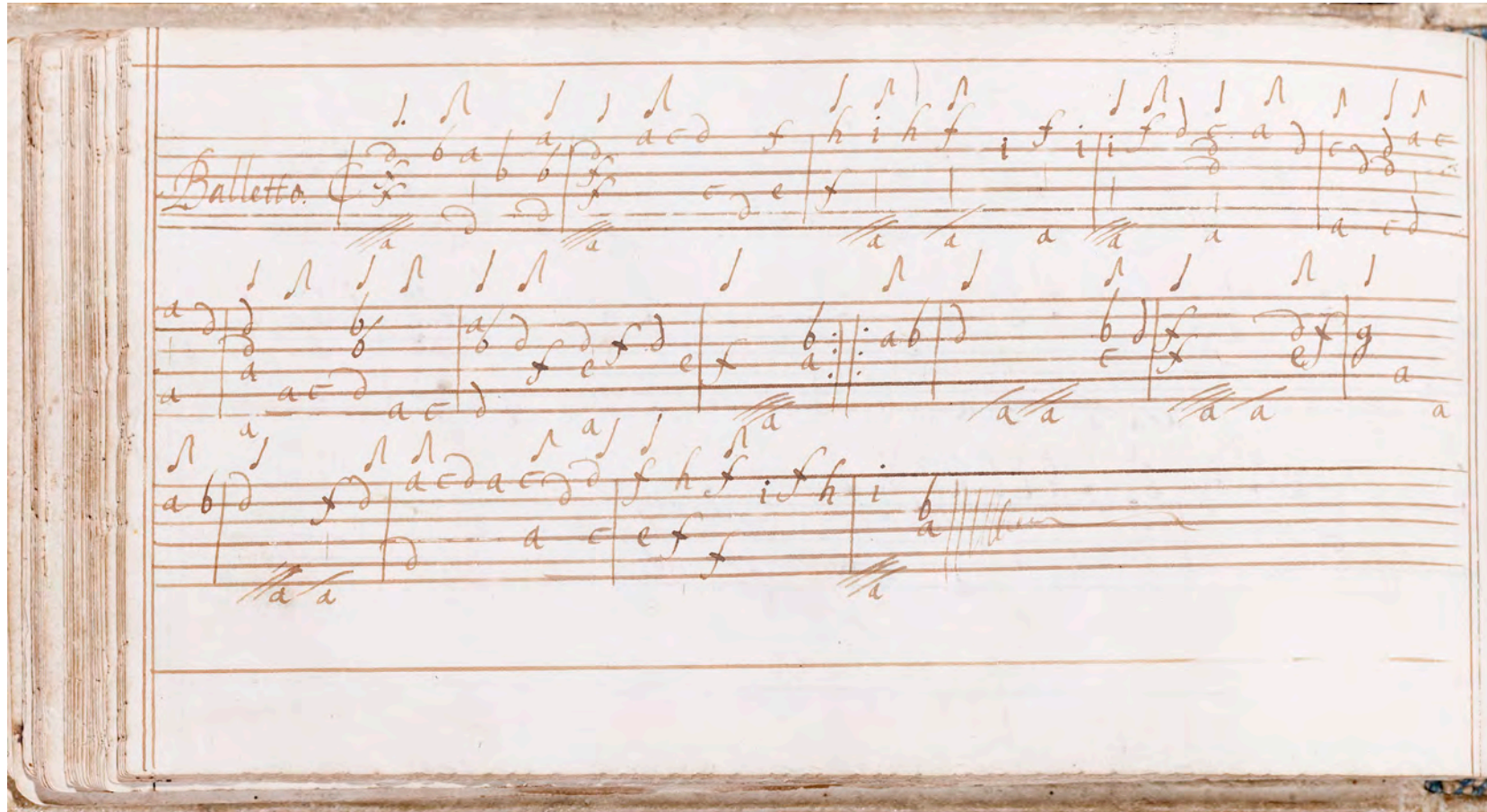

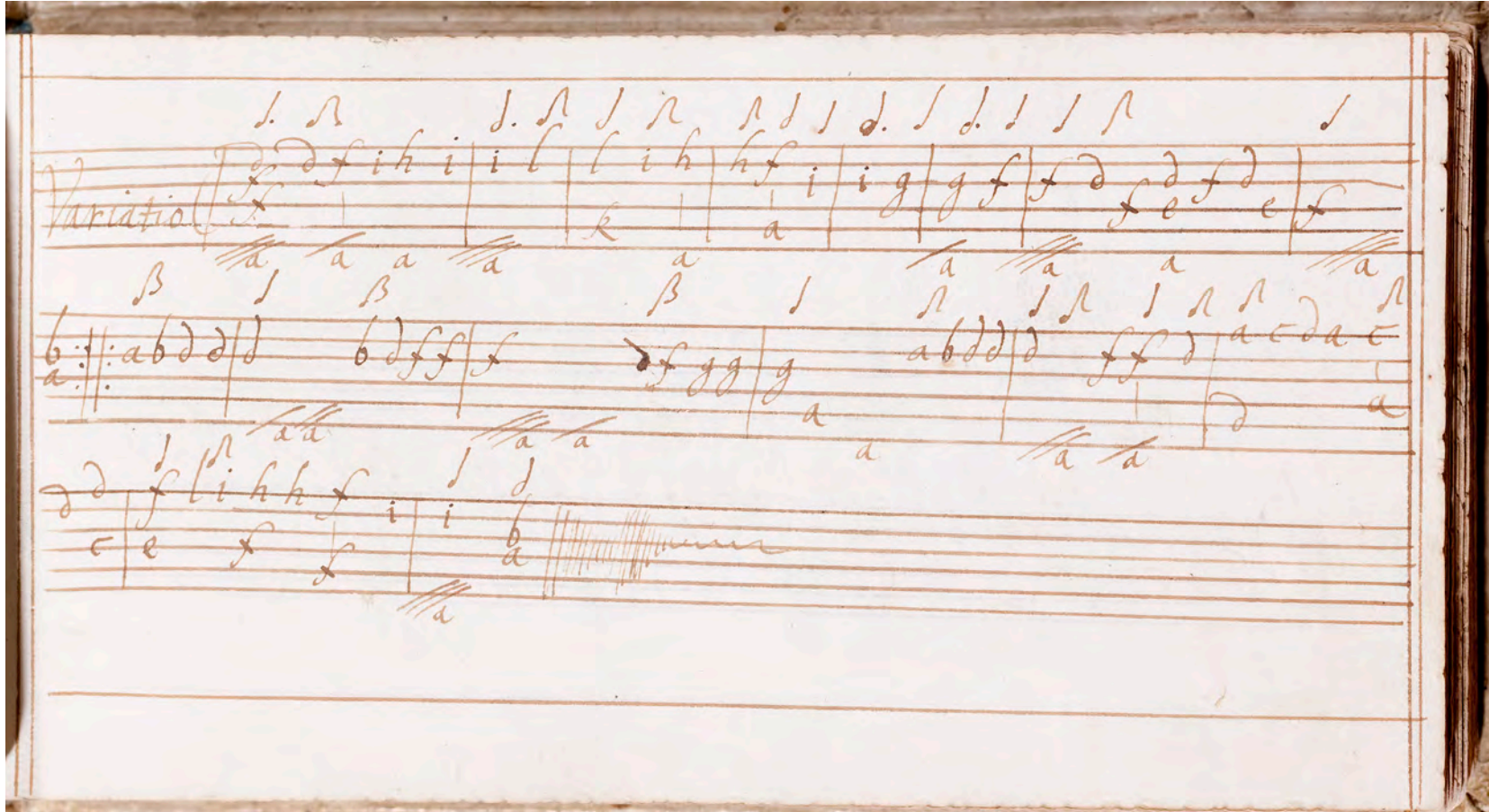
E Quest' il premi' amoro
Che già mi promettest' empio signore
In sì lunghi martiri
Di terminar i pianti e li sospiri.
E questa la mercede
Della mia sald' e inuidabil fede
Doppo molt' e molt' anni
Crescer lo fiamm' mie con nou' inganni.
E questa la dispensa
Ch' io habbia il danno e altrui la ricompensa

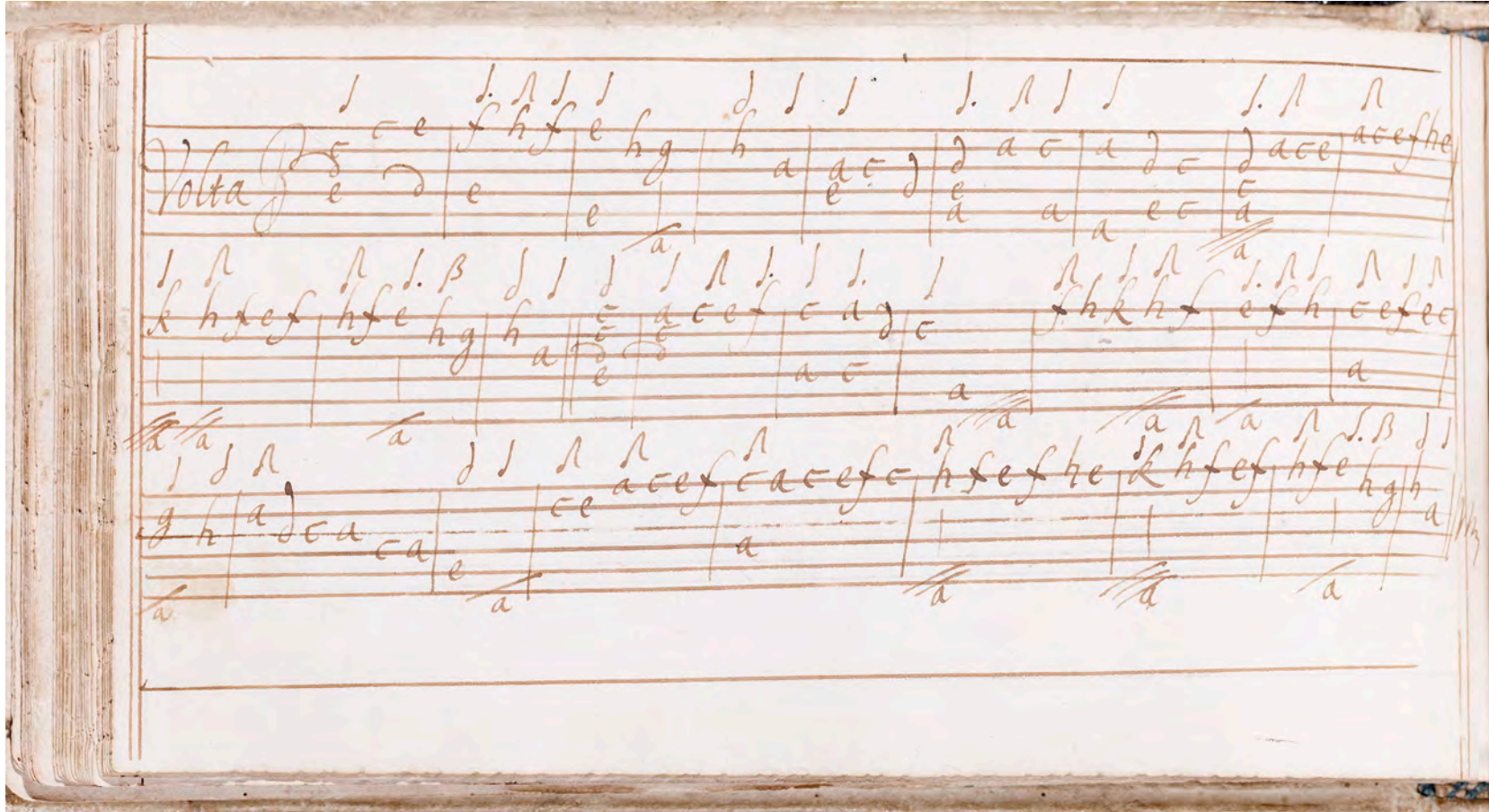
Ahime cotal martire
Quest' alma afflitta non la po soffrire.
E questo al fin il morto
Del pianger mio è del incendio aperto
Altri gode il bon mio
Sentisti mai dolor sì acerb' e rio.

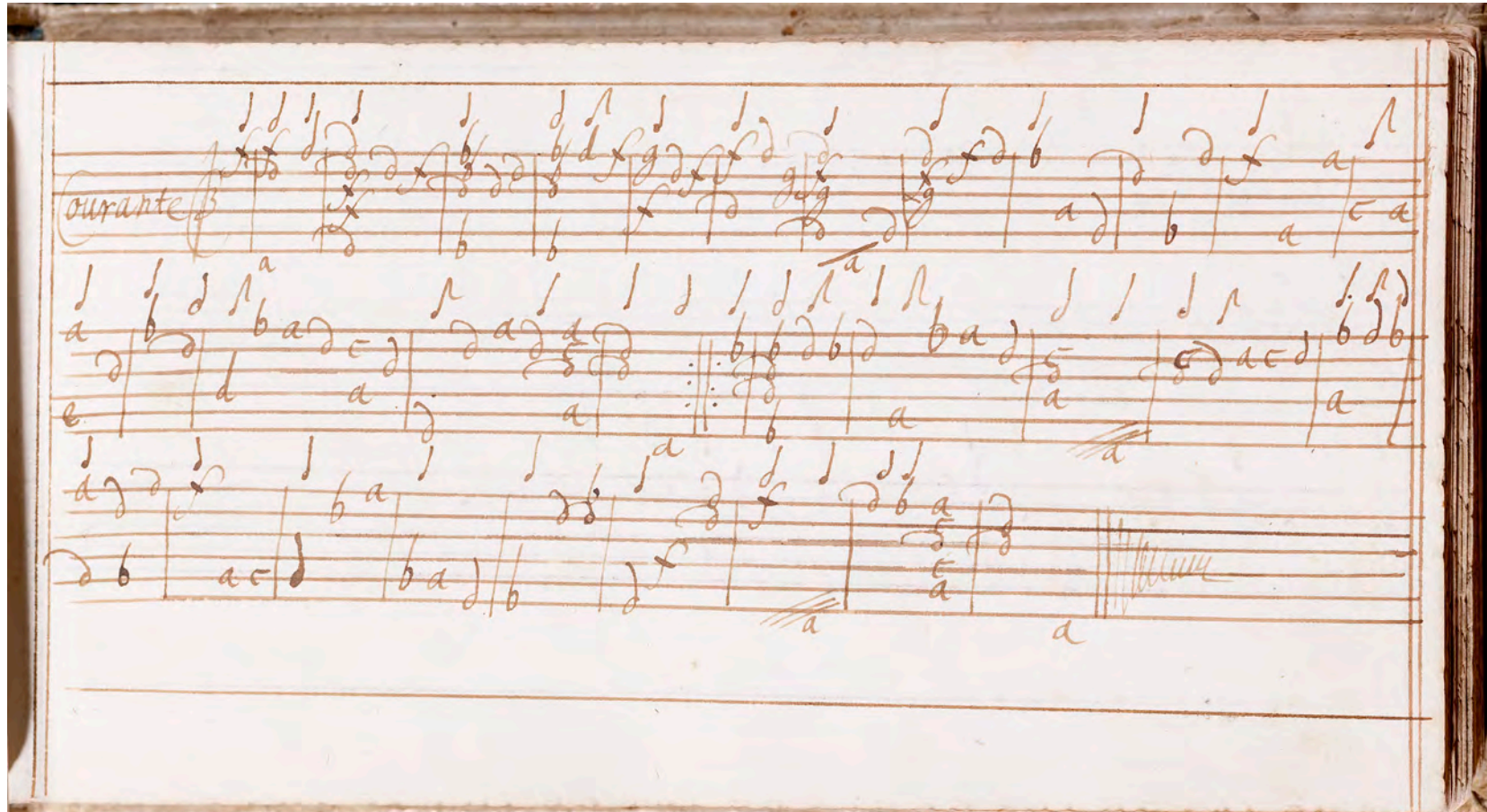

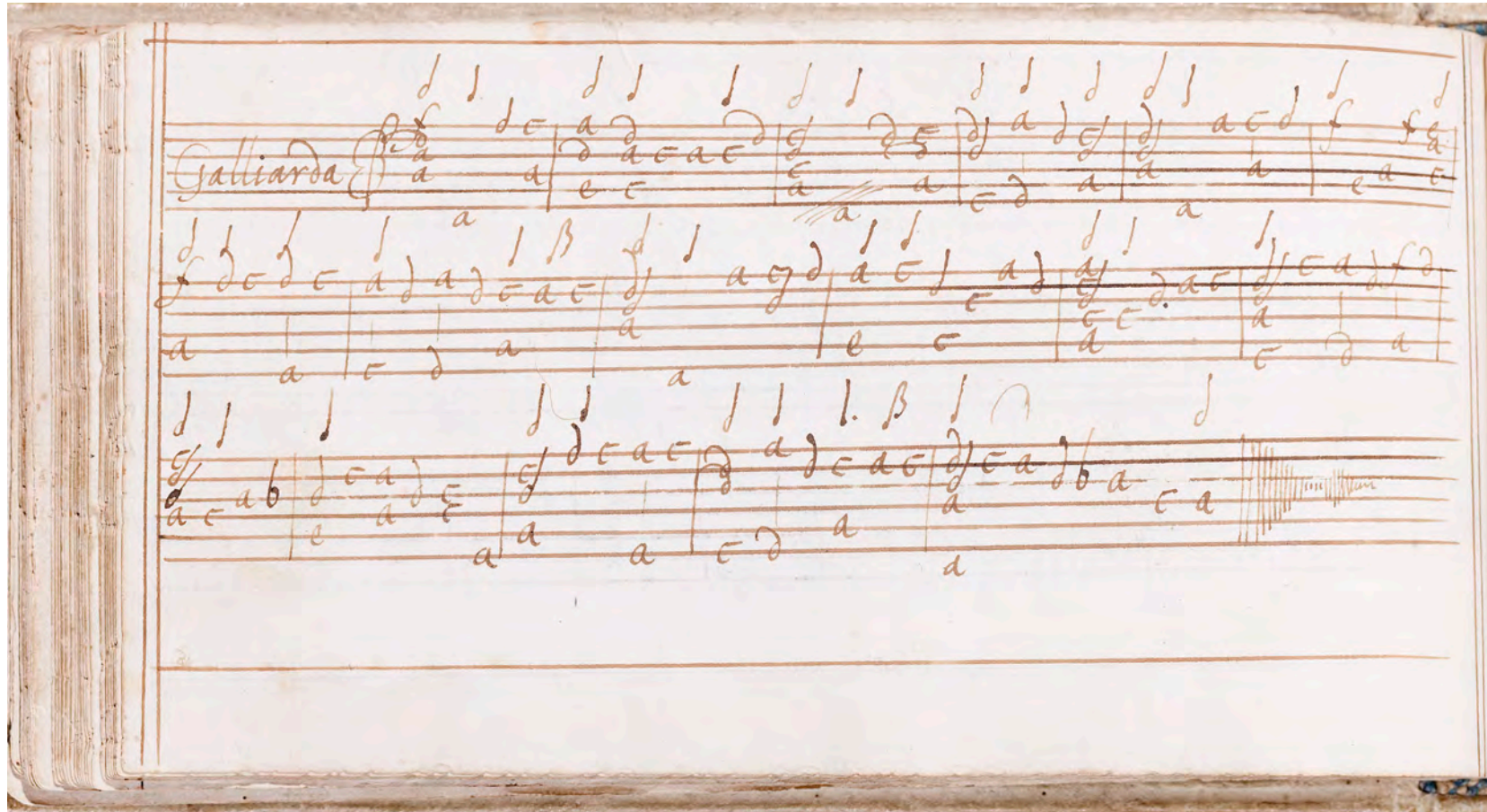

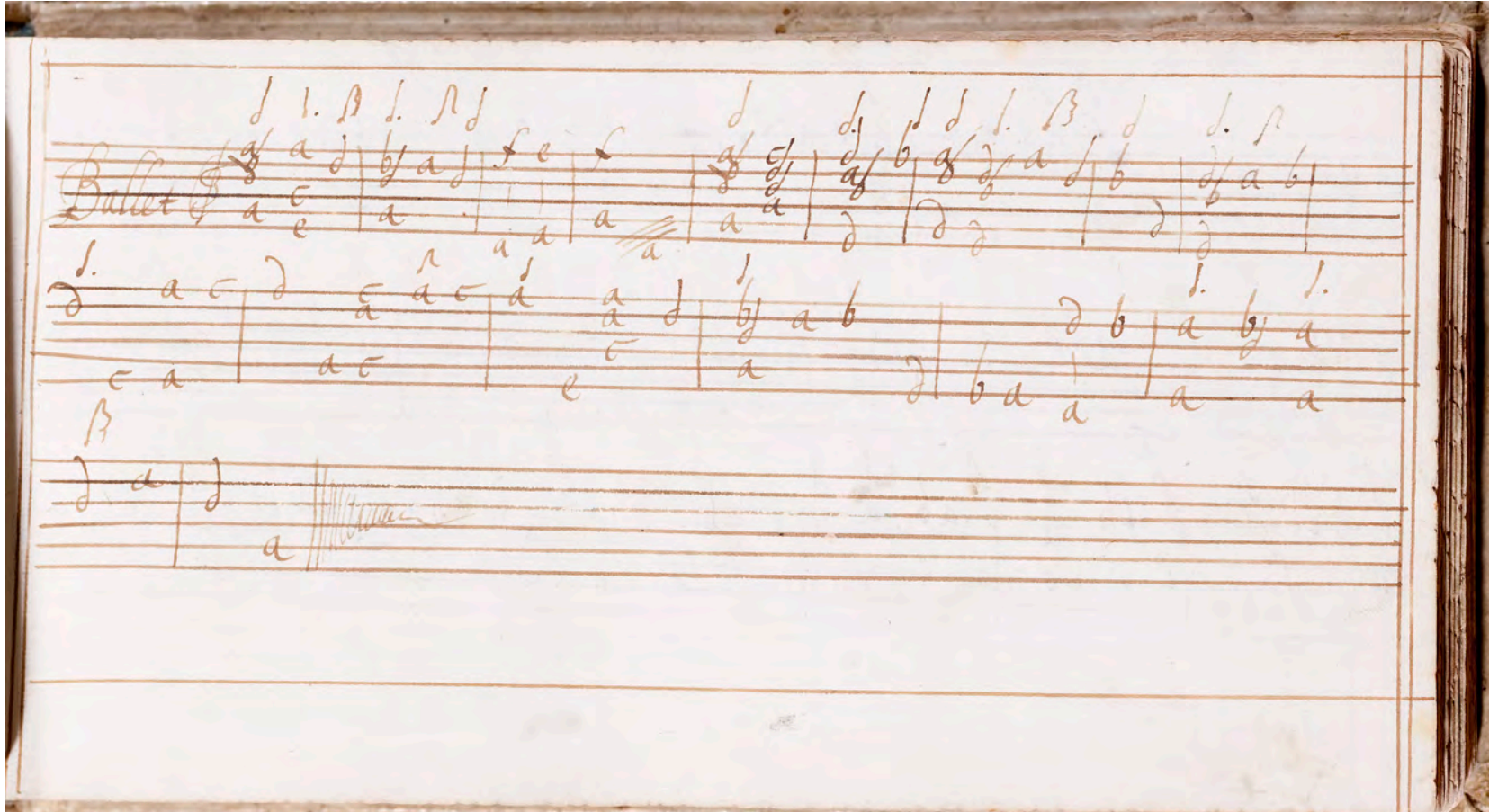

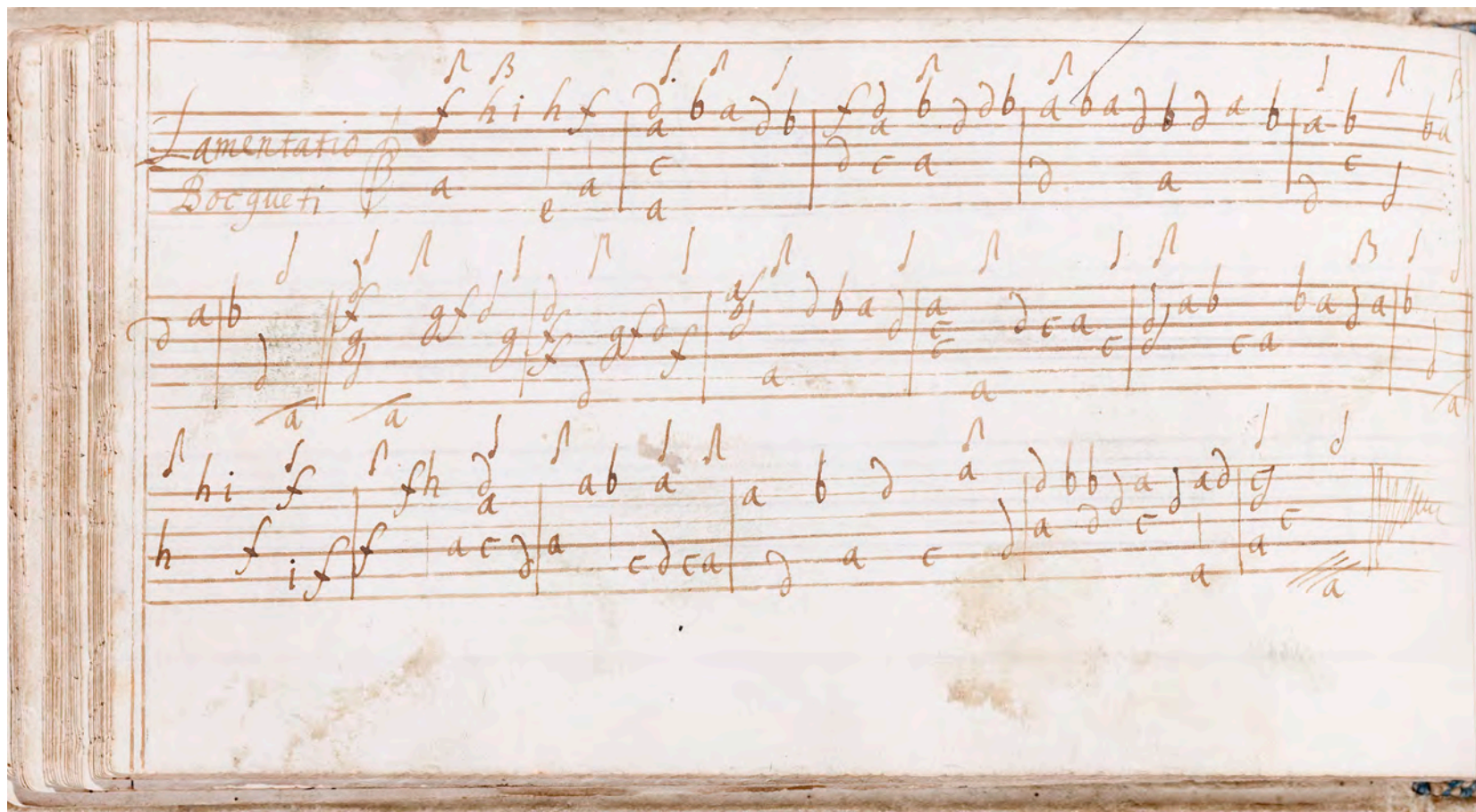

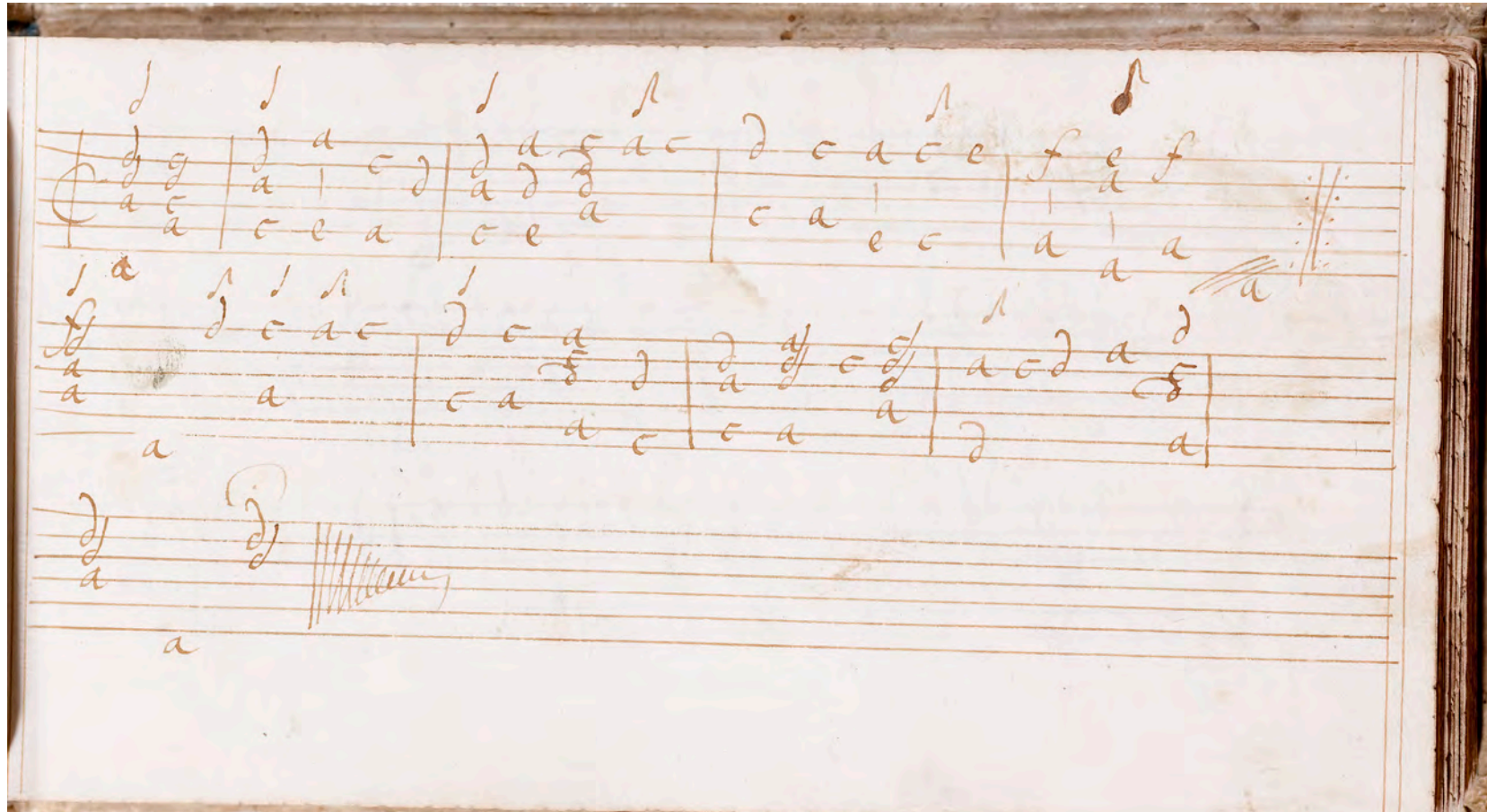

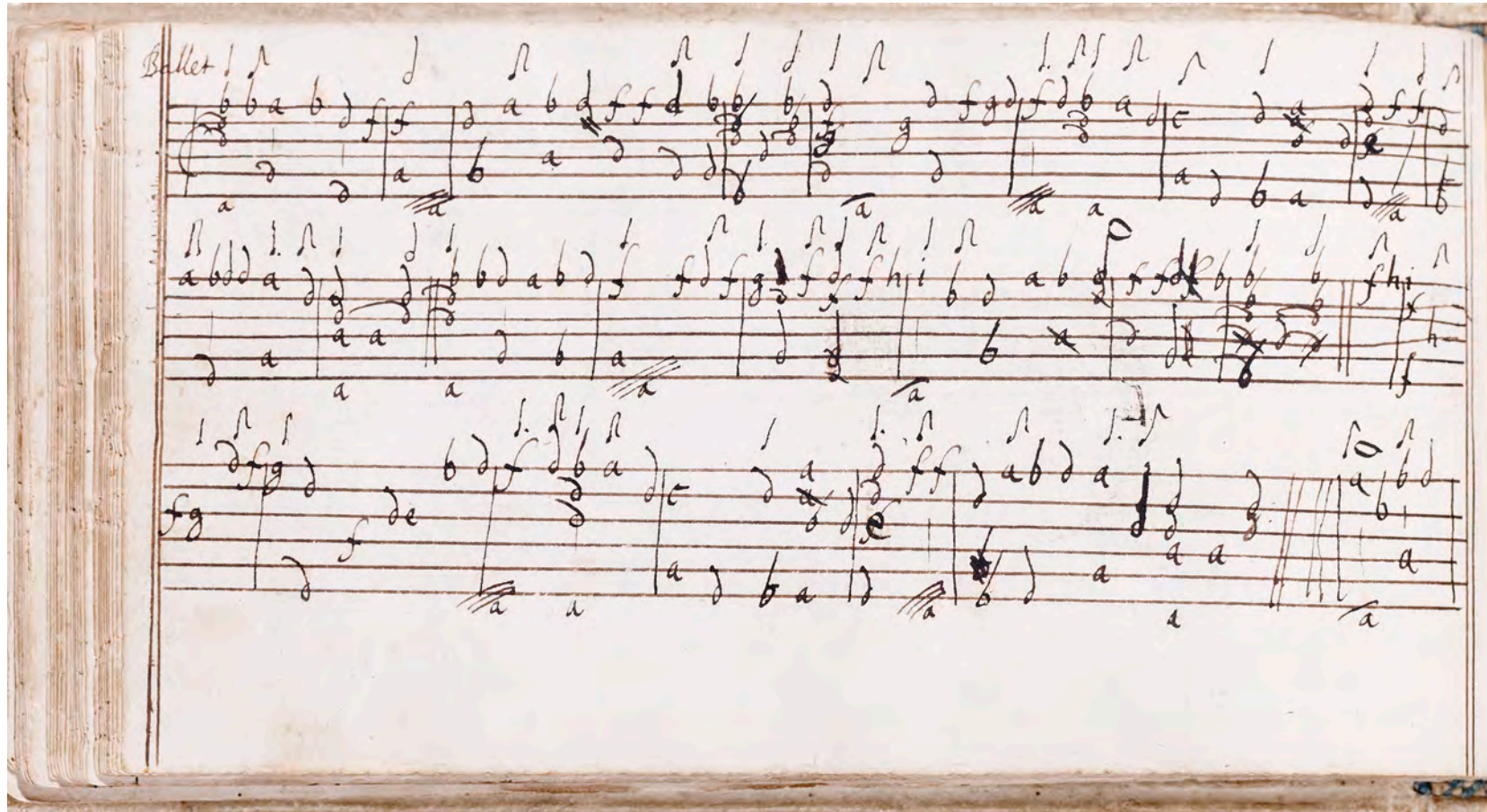

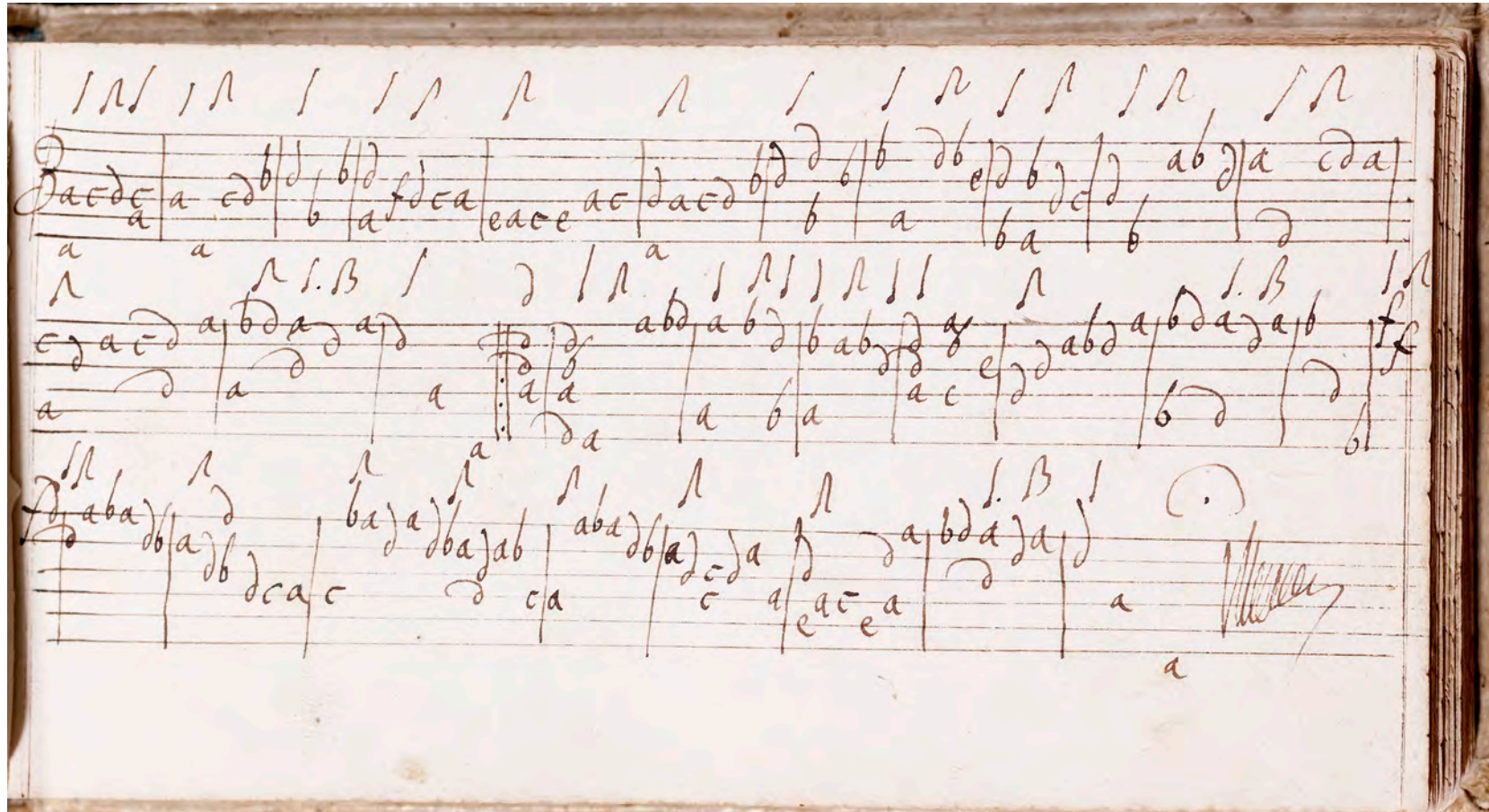

vrisammin þau ias nu þaniz balds þar lands og vjiln gadr þau i nallss
 nall inrappru au i iijlir vavijr fállia

þau þinnu gadr þau þar þarlar og rapla i allands gijllanka vavijr
 ias vjiln bald nall inrappru au i iijlir vavijr fállia

og þeir þi nu mija þau vavijr fállia ias þar þar þar þar þar þar þar þar
 vavijr nall inrappru au i iijlir vavijr fállia

þi gadr þi þar þar þar þar þar þar þar þar þar þar þar þar þar þar
 inrappru au i iijlir vavijr fállia

ias þi þar þar þar þar þar þar þar þar þar þar þar þar þar þar
 inrappru au i iijlir vavijr fállia. f.

min Diktur þar þar þar þar þar þar þar þar þar þar þar þar þar þar

äfvar de orden dragur varijp äfva mäst stigen pben insöfvar de forra gaf näll
 ingropur an i nylle varijp fällia
 en lljsten ptim pöglla de der fän inga gafins mässe länjng nunnallafug den näll
 ingropur an i nylle varijp fällia
 af fovan nylstet uler varijp de på lläs fan pben for pöglla ga näll ingropur
 an i nylle varijp fällia
 ing pöglla varijp på gäna povan fan saillade gind fan den i lländ näll
 ingropur an i nylle varijp fällia
 hars den biden for fällia hars den biden for an varijp förde gon många.
 pög. and näll nylstet i nylle varijp fällia.

i den dag jag insij närvarande någon fågel an ij iijlle mig fälla gnu sijll
 tråja fågel iäll ingropor an ij iijlle qvarijns fälla
 ons vadr ij mig sijll tråja lland på pihlle ij blifia min lann nan iäll ingropor
 an ij iijlle qvarijns fälla
 ing stigror qvarijns mäd all pinna män ij vighu ruder sijll ons iader i den gnu
 iäll ingropor an ij iijlle qvarijns fälla
 när nason iax nijden marel på vagn in dränjunge gullma lann iäll
 ingropor an ij iijlle qvarijns fälla
 in jämnvadr sig ij panna psind alls fällens insij faden på margrellind
 iäll ingropor an ij iijlle qvarijns fälla .

för i ännu allaggen på sig och mig den är näst man se på künigens
 lufte för till inget om i migle gånge fälla
 igen den künigens näst migle på paret han är stundt om en full
 till inget om i migle gånge fälla
 på full han under se gånge om och allidig de künig han alla is om
 till inget om i migle gånge fälla
 af den på sig en allidig paret künigens inget af de på sig min
 till inget om i migle gånge fälla
 künigens i gånge han näst migle iag näst gånge de af den
 näst till inget om i migle gånge fälla.

Allt psijger du vill du fästa bärge du påstär där för på många nu
 klamp bärge vill ingropar om i mjell qvarijps fällja
 du lläger där för i sin år du nandar på många dändelliga på
 vill ingropar om i mjell qvarijps fällja
 du klimer iella bryta du psarke min fan fader när allijfijis du gubbe
 pör vill ingropar om i mjell qvarijps fällja
 pändar du finge där ingre mäst os mjela af fader du insj allis vill
 ingropar om i mjell qvarijps fällja
 llijed vill fimer du qd os psallda pnd os gijande nu fäpns insaf
 os os ins vill ingropar om i mjell qvarijps fällja.

gäpman avrättat påföreliggas giorde på ett tingen man iij bidden låg
 iäll ingropar om ij iijllo qvarijps fällia

ing pändat bidden iijll qvarijps bords nör påländer den gortlar nu gäp på
 pter iäll ingropar om ij iijllo qvarijps fällia

gäpman påländer de bidden pter eng iij allidijg nar han pter iij tråjer by
 iäll ingropar om ij iijllo qvarijps fällia

iijll bläpman iij pterden gäp de bonom påläns as den iell iij pter påländer
 blifia för iijllo iäll ingropar om ij iijllo qvarijps fällia

ij panna pterden pter qvarijps iij iijllo bords bords på gort han iij igman
 den gäp qvar iäll ingropar om ij iijllo qvarijps fällia. 3.

stråja psalt iis mäts som guld du fögga gärs han där pådda frid
 iäll ingropor om ij iijllo qarijz fallin
 ing insij gärsmäts bled llaodum han psalt han iijllo förpödia om
 gärsen ias var iäll ingropor om ij iijllo qarijz fallin
 väis linnu han iellu ijgonu qonnu gå sij bäs qarijannits minnu om
 bäl plla iäll ingropor om ij iijllo qarijz fallin
 på lndu du gärsän för stråja bärg dä llluf du dæd bäd iijll gärs and
 pärg iäll ingropor om ij iijllo qarijz fallin
 du dndu and gellandis du llänga nars du nnsa gafia förs nu nijklau
 påars iäll ingropor om ij iijllo qarijz fallin z.

pamlige lågr insij pängumad ~~sad~~ og pamlige årla iell vara pigz iäll
 ingrapur om ij iijlle sparijz fälla

vörp og modt isager der gubben vill pigz insaf gäpsumf brett på dringur
 der iäll ingrapur om ij iijlle sparijz fälla

ij pssaden drude der pssaden vält der bliff dæll jänmurz mæts färg og vält
 iäll ingrapur om ij iijlle sparijz fälla

pssat der andra dæsa förmur insij pssaden der alla pssat komur iäll
 ingrapur om ij iijlle sparijz fälla

der mörte og brände ij alla vinn og pssade yngon ginsten gammall ällur
 ingz iäll ingrapur om ij sparijz fälla.

mynllafuð fullt dæri þin dæringar iðgi þi þænnu vill mig min gamla
 iðni iðll ingropru an þi iðllu varuþ fallu

nu þafinu stræja nu ända fæst þu þapandra þu þafinu an þu þu þu þu
 iðll ingropru an þi iðllu varuþ fallu

iðll þu
 iðll þu þu iðll ingropru an þi iðllu varuþ fallu

þu
 iðll ingropru an þi iðllu varuþ fallu

þu
 iðll ingropru an þi iðllu varuþ fallu.

More Palatino

1.

Wort an man nistlig Ervatur, ein wunderfelligs miracel welches
 laufft über der natur, der ganzen welt spectacel, ~~ist~~
 and fürwar aller gefahr ganzling frei zu antgougen, iz wist
 mein furtz, mein lauter schertz, das man lindest ~~zu~~ ge-
 fangen.

2.

Wort wer fülcht mir bethlagun ~~ist~~ in diesen frucht leide
 Mein ~~frucht~~ auf das ich bei ihr wegen vertriebt in frucht
 der bander, auf aber auf wo soll ich das mein schertzige
 furtz sein lauren, fortuna hat dein crudelitet laßt an der
 todt byus furen.

3.

iz must ich danken alle stund, zu dem todt ist man in
 furen, mein lindesten frucht auf das ich dort mit
 ihr das leben verliere und ruher soll die gelidnen

& Jule ~~gott~~ gott werat ~~offgenommen~~, and no bleibet er, soll er
 nicht mehr ~~für~~ ⁴ für ~~früher~~ ⁴ ~~damen~~ ⁴ ~~kommen~~.

Anna der bry brant nicht so sehr wie ich in die flamme,
 Der Tantalus sein ist nicht so schwer, noch Sisyphus mit
 dem leicht polen plagen zu seiner Klage, wie ich
 Matresse, auf welcher provint, kommt jeder mein
 von handt ins sein Dergest,

⁵
 Plato geschwinden füllt ~~gott~~, Der Tyrannen zu nach
 iagden der meinern frucht für den recht spät in
 seinen gefangnisst die plagen still auf gewin di
 inferos Das für den frucht mehren recht binden
 ich singt in die fülle mit freuden und mit freuden.

Ridsman mist ius sein truo, geswint di er misin
 fass geschoorn minsdorn schonheit bij mir mist first
 aber Douf von usorn gaborn, mein rufm baltant
 dinst gantz thut, gelandt das thut dan fult 9 Noviren
 für sinen lohn ind siner person nach Gott zu Respek-
 ren.

7.
 Lief bit mein furtz ihr Gattin all, für fira mich
 supplicanter, sprach ihr bin vntzail in minnen vntfall
 unloft mein loben, vntzailen ihr wirt das ind gantz
 dinstigligs dinst veneris brast gesogen, sein fall vntzail
 discordia in der linc so haben vntzailen

8.
 Dorn ind guldene dinst G. sinen, vntzail Laviren minen
 guldene, als ind an mir stut minen vntzail, dinst fall

ind von ihm wankend, wida ist di Lucretia in Constatia ge-
 worden, wie, soll ind also mündiglich in der Liebe so sein
 werden?

1
 Mein bin ind Jungs, Liebe Ge'traumen, gebraucht
 gezwungen, gezwungen, in Venus Gewalt,
 Ich hab in mir in die Gedacht,
 So sehr begehrt Ge'haben im Frauenstand gestallt,
 Mein Jantz Hall pflegt, mein Gedanken mit druck,
 Ich Liebe Liebe Liebe, wie bistu so schwer.

2
 Ein Jantz jungfräus von mir geboren,
 mit so süßem Zittern sehr wohl gezeugt,

Gab ich mich für alle in Jurtzen verhorn
 ist sein mir täglich, will schwarz geblendet
 Ist lieblich, ist freundlich, gar artig, anmütig,
 Die lieb ich, sie will ich, sie mein ich allein

3
 Ich mag mich wann ich vor angst verwaschen,
 Durchlaßt mir mein göttlich Zügel,
 Mich weißt ich wie geschult das taget in mir saß,
 Ich weißt mich das Abends nach dem muß gehn,
 Das pflast ich, das war ich, das traure ich das lag ich,
 Allerdinckst, mein Tannet ist mich durch den
 4
 Auf weisse mein Jungfrauen mein Jurtzen geübt,
 Ich laß sie weiter nicht lang so sein

Ich Könnte für glauben noch sagt der Mundt,
 Ihr laßt mich nicht leiden von so großer Pein,
 Ihr gedanckt noch von dem, für schenck nicht trawet,
 Allerschickte, mein Jantz ist in Will zu from b.

Wollte Gott das mich müßte mein Dienst gefallen,
 Ihr lieber zu geringen, verdienste mich nicht,
 Zu dienen, liebhaben, wolt gerne vor allen,
 Mit leben, undt streben mich zu pflichten,
 Das müßte ich, und sollt ich, wie wolt ich so lustig,
 Allerschickte, müßte mirgen das Kommen dinst.

Woch das. In Zriten vorüber spatzieren
 mit. Schweren gedanken, undt trawet gebet,

Jo guden Rutt Iob nørst liden min faste regim,
 I Jorste Brøningim min liden Rur Rur!
 Tid guldligt, liden frøndtligt, bestandigt, Iob vundigt,
 Iob Liden gøtt gub nørst faste liden liden.

Ein pfeil kinder gemacht von Josim
Münzinger von Feindrich.

1.
Ohndor Mumpf sag Ich oft pfeilt mag nicht erst andes leben, der treugt ein pfeil verwundet
Lutz, mit Pfeiles viel umgeben, fesslich und streng vertrat ab die lung, Ich lauß nicht
mehr ertragen, Cupido blindt daß pfeilt kinder, macht mich pfeil gar vertragen.

2.
All tag all stunde all augen blick, thut in mich pfeil zupfugen, von Bogens so gar oft und
dick, satte daß gar kein genügen, daß Ich mich pfeilt, muß sein sein künstler, Ich sat
ten für mein forren, Lutzt als daß glück daß ab sein tück, taglich an mich thut ^{erfahren} ~~was~~.

3.
Müßig und farte farte binden mich verth, mich an ein fesslich Zart, Wenn mich daß
glück mich günstig wech, daß Ich bey mich lions warten, so satte Ich daß biffen, noch
labung in meinem fuor, aber daß Ich muß wider die, ermedt mein guts ungenosse.

4.
 Gott Ich nicht oft und viel bedarft, die vollfart meiner fohles, und was für pflicht,
 wenn Ich gesagt, wüßte habes in der folles, der einzig und, Gott Ich befand, mich
 selbst daß habes genommen, wenn Ich nicht immer fott gelofft, wüßte Ich die zu kommen.

5.
 Altes Ich gleich wie ein träum, mit fottas viel umgaben, die lott lott mich auf le,
 der lott, weiß mich kein trost zu geben, Altes daß Ich fott xingd und mich, mein lott
 meiner lott zu fott, aber mich Ich fott fott mit ill, gott mich fott regalt.

6.
 Rufft wie ein fott fott wasser dalt, wenn Ich die fott nachfolles, damit er fott,
 der wackelung dalt, Also mit Veng fottas, verwand Ich ganz innig, lottung mi.
 wenn fottas fottas, fott fott und fott, wo Ich mich dalt, fott Ich mich mittel
 pflichtas.

7.
 Ich sage wohl daß mich daß glück, das vnders hatt gemacht, vnt befristet an mich all
 seine tück, sein freyde hatt gelinder, an andern ort, als Veng Zart, wie hat Ich über,
 trachtet, daß du mich wilt, so gar barmhert, nicht von der kein merckten.

8.
 Nicht weiß Ich doch daß irgend vns, damit Ich sette gesündigt, dinnst hat Ich dich di
 wollet der, die mich is hat entzündet, mit deiner Kertz, Ihr Jüngel setz, mir wenig
 mich entzündet, daß daß sie noch, niege priester noch, was Ich für jeheszen empfindt.

9.
 Aber du weißt, mein Münderlein noch, gesagt darf dich nicht werden, was mein setz leide
 für groste noch, du mich gefolgt ist vnder, für indur man dein Jüngel so, mich is,
 maßest hatt gefallen, so wohl als du, setz mich zu vns, du mich gefolgt für alles.

10.

Ein stündt laufft mich ein ganzes Jahr, daris Ich dich nicht sehe, was meinend daß mich
widersehe, itzt Ich warlich versehe, in nichts viel, kein maß noch Ziel, dan mein
binder schreiben, daß Ich allein fortz hinfte meins, von dir so lang muß blieben.

11.

Alle augen blide daß fortz meins, viel geistlicher dich tust finden, und dan auch nicht
vergessen deins, darvorn wolte nicht abkommen, vor dem der viel oder wenigst Ziel,
muß diltens dinst zeigen, vunder dich ab, gewis ich grad, virste mich widerlegen.

12.

Deß Harkeß ein Dylust deins sein gestaltet, nider gahr oft tust verheinen, wenn Ich
des Zügriff mit gewalt, dich Züfassen verminnt, und will itzündt an deines
Mundt, mein phrasen geist requieren, es ist ed frey nider fantasie, die hier
will mich rescheiden.

13.

Ja wenn ein feuer that gegen mich, wie der berg Aetna verbrunnen, wolt ich dich, wenn
ich solt zu dir, mit großer Eile dinstunnen, aber die zeit mich das gebiet, daß
ich dich nit muß meiden, dein großer frey vffort mag sein, das von der besten pfidus

14.

Wenn ich solt nach begabren thun, über die so mich beküden, so wolt ich es vñ pfidus zu
lofen, daß sie mich müßten pfiden, und lassen die, gegen welche sie, in aufstet hat
brunnen, man könt garriß, vñ andes künß, dein großer pfidus findes.

15.

Auß nicht für pfidus, fortzliebster fortz, mein tunc fassen gemordet, dir ich gabe deine
pfidus ^{nicht} dich gieb, die fast mich oft gestanden, und mich vergent, dein rothes mündt,
so süßlich zu dir, welches ich istigend zu direr pfidus, aber pfidus mich
büßten.

16

Ist frucht in mich mein hartzer leid, darob pfier niemandt sagen, daß ich erst zung,
 hatt erst all beyde, gebraucht in dieser elagen, Abgünst ist groß, ô Amor bleiß, pfieß
 In der pfieß zuvörder, triffst eloffend hartze, daß es mit pfier, erkenn sein
 falsche tücke.

17.

Leistung das noch, ob Gott mich will, allzeit soll mich erlösen, denn ich zu,
 durch nach pfier viel, vnder zu dir zuvörder, mein trost vnder beide, ich soll
 der zeit, mein liden soll sich vnder vnder, vnder mich daß glück, genug sein
 tücke, geübt, vnder sich wohl vnder.

18.

Brennender liden allzeit will ich, hartzig vnder ganz vnder, biß daß ich vnder
 stonem zu dir, biß du wohl solst pfier, mit liden vnder zunt, damit vnder,
 post, ich nicht liden solst pfier, betrachtst bey dir, daß löst zu,
 liden ist für vnder dein pfier.

19.
 Nimm hin fortz Lieb dich nicht hin Elvins, verheiß dich dir hab gesungen, kein gute tag,
 mich schmerzt und sein, setz mich darzu getrunken, verurtheil also, damit ich so, kein
 Knecht dem zu stande, befehl dich dir, dich verurtheil dich mich, daß ich all
 Knecht schande.

Die
 All trauern wird nicht sein von mir, wenn ich dich wieder finde, hermit schenke dich
 so verurtheil dich dir, viel tausend guter stunde, hab dich nicht schenke, zu dieser stunde,
 mein brennend dich fortz verurtheil, verurtheil mich nicht, mich, ich dich, dan dir
 kein Wort befehle.

Ende.

Och för Du önskar franssinne, och siad jag sygar: Dig, Du
 skattene skall Du önska ut, som du böra gifva mig, då du
 Och önskar som tagor sig om litanne gott, som litar fast och
 lida, och för alla stanka kampar, har du litar och lida
 för du
 Och för alla stanka kampar, litar och lida, och lida, du
 skattene ~~skall~~ skall jag önska ut, som i bön minn för
 och gifva du du
 Och alla då gölle de stanka kampar som du litar och lida
 minn, för utgan som litar som du minn, som minn
 dig borta som minn, för du minn.

Den brynnens gärdh. Nils
 Magnus

Og förre i sofian suar sinan, De siarann Daa gifir nej Eldar, Dinn
 kastann iis iis gifia nu, undsiunder ^{han} ~~hos~~ gafir ianiss J fondon
~~han~~, Daa Dinnar e.

Og hos nar sofian suar sinan, gan blappar yaa Dinnar ring lister
 og ror naganu ff sae Jantars kunnar Jone Dostann tor mod ring stundha
 frusta so Rids nej af iippa godfar fday, da gallas en brygg, nara gollar
 der Dinnar e.

Der kastadde stux tanning iippa tasi rly bonu Dinnar tanningar stundha
 so midha, In stundha for naga for sammolom gan skildr modt Soria
~~han~~, Daa Dinnar e.

Der Rastadts toring på tuffad bord, Dams anningar fülle på, när
 var Dams ingo för gammelm, som fülle till merken på, der
 Dams e.

Der Dams Dams ingo för gammelm, som går Dams berustförm
 om kring, och fülle går som i gördelen för guldsk nallam färm
 Da Dams e.

Der föner Dams guldsk nallam färm, som du oft minn nallskada färm,
 och till du lamma mig skynligam i dag, och fag nallskada färm
 i dag, der Dams e.

Der färm som ^{af} flar blindt man som för iver fag gilla färm till
 lund, och fag skynligam nallam färm i dag, du lamma färm
 fag nallskada färm, der Dams e.

Minna fæmleken borgare iippa botingarna Land, Da fættar fægg Dig
 iift fættar fættar fættar naggan fættar i Dagg Da bafallor Du alla
 Dættar, Dar Dættar e.

Det fættar fættar Du fættar i Dagg, med minnar Du fættar minn. pættar
 alla Dættar borgare iippa botingarna Land og Dættar iippa fættar till
 minn fættar, Dar Dættar e.

Det alla minna borgare iippa botingarna Land Da fættar fægg Dig till
 pættar, minn iippa fættar till Dættar fættar, og fættar till minn fættar
 fættar, Da Dættar e.

Det fættar fættar iippa fættar balingarna baling fættar fættar fættar fættar
 og Dættar fættar fættar fættar fættar fættar fættar fættar fættar fættar
 Da Dættar e.

Og oss i år sinne skildnammur Is glimmande som soll och somars
tid, guld neder mig fattig gammal man min mästare jag bida,
Jaa Dammur e.

Din första lust Du till samman kommit Dina gästas Du lyfter oss
bela, Du i år Din ingo för samman som blott i sinna kindar sin
blott, Jaa Dammur e.

Din andra lust Du till samman kommit Du i år sin gästas sin
starka, och sinna bresta Dina skildnammur Dina gästas Du stego
i all starka, Jaa Dammur e.

Og gör Du jagor guld ingo sinna I och skilla mig ligger Rida,
Du guld bresta gästas Din, Dinna gästas Du guld sinna
Jaa Dammur e.

Du skalt jag aldrig Inega stöflar på' bunn og aldrig spenne spärar på'
 fot, icke skall jag Rida igen Duff. Jag, om dock jag skall falla
 till jord, Dä' dömmar e.

Du anstas Dufft Du till sammnen Kunds og Dä' ias säsian nörd,
 Du ias Duu iugo för sammolen som jag gik på' längt af sinu end,
 Du dömmar e.

Du på' klingan förändras i di säsian gund som Klinglann som lögn i
 spenne Du ias dig säsian godst iugos sinu Du dömmar Du aldrig
 säsian, Dä' dömmar e.

Ku säsian jag dig till Mar Ann Kunds og dömmar, säsian jag Duu gult
 Du jag mig säsian godst iugos sinu säsian Du dömmar oft, Du dömmar e.

26
 Nu gäfvor Jag Dig till Munkene Kung, og min af gästans min
 Du fag mig frans og var Jer fram af R. Roster frandar Din,
 Di Damar e.

Ommy Abalom gottor mine fuder og bor på bortierne land
 fult gottor Jag inge for Johnstom ofvar Jag Rido I munkene
 fram. Di Damar e.

Ug har ommy Abalom fudorne Din da eft du mine narfjeder
 framdr, du tag Din gott og R. I fram Jag Dig aldrig förer Ande
 Damar e.

Ug har ommy Abalom fudorne Din Din Madar af dygdelig
 fuder da eft du mine fister fram Jag Andor Dig mi först R. R.
 Damar e.

Din dag min bryggs när sköldsmannar och bin mig i all din
 och för dig till din kompar igång och för du gästas i min
 din lek, där domar e.

Du tagg som bryggs din sköldsmannar och barns som i all
 och så för som till din kompar som och för att som för
 minn din lek, där domar e.

Dag var din ingo för som allom som stannad för bruds brud,
 ni gästas för gästas i minnra binnid, all i all stannad, där din
 där stannad kompar och god som minn i all stannad dag bruds brud, och
 för din ingo för som allom för stannad för stannad, där
 domar e.

Og förar Du mig för sommaren, och Du för alla min
 Dams, och aldrig var jag med William given om Du följ
 barn, De Damsar e.

Og givndu mig Le Jonn alvarlig, ^{adatum i} mig och Dams Rind
 som i de lida som lida strax förmlingarna, och i minnen
 i de som Rida, De Damsar e.

Og jag var följare som jag givndu minn, som Rida,
 som Rida min Dams Rind, och minnen minn som
 Rida Rida, De Damsar e.

Rong Rida som står i de bosting, Rong och som jag följare Rind,
 De jag som följare som minn i de Rind, som Rida
 Rind, De Damsar e.

Och säsias gaver går på fläskets fön och skenen i midlaren sinna guder
 för min för ännu gaver minna, Datta gjordt minna Iguna fröndar, De Top
 mar e.

Och gäver Dine säsias fräns sinna, madam Du säsias färing Der efter gjordt
 kommo Der starkt kommo galler fräns och Datta fläskt merken, Dä
 Dumar e.

Der fläns i Dine förfä fläskt mig bräns och Lys förfä, säsias ännu
 utaf Der Rikta guld, Der säsias Länning Dine merken, Dä Dumar e.

Der fläns i Dine ännu fläskt bäst gämnar och ännu, Dine
 förfä fläskt i Dine ~~gämnar~~ i Dine förfä, gämnar gämnar inga
 till förfä, Der Dumar.

Det sken i sigi den tredje sköld sin förgylta spörr, den förr
 den i sigi för sommaren, ty den sken alltid för, där den var.

Det sken i sigi den fjärde sköld den flögande drakens lada, den
 förr den i sigi sken den som fruktas i den som sken, den
 den.

Det sken i sigi den femte sköld den som sken i sigi den lada den förr
 den i sigi för den lada den som sken för den som sken, den
 den.

Det sken i sigi den sjätte sköld den som förgylta fögar, den förr den
 den som sken, den som sken den som sken, den som sken, den som sken.

Du skalnu iðgi Dinn finamids þóðginn ogin fudka og nfun boyr, Dinn
finur Marðinar spallnumann gann vill alting Tricka og sofia, Dinn Dommur

Gott bleibe uns immer. Er bleibe uns jetzt als noch 4000 Jahren, ~~und~~
 für uns immer für alle Zeiten, denn wir sind jetzt 4000 Jahren,
 der Dämon

Jag skinner ingi. Deras vinnande sked och guldvaran ingi. och kunden, Deras
 förnu Deras kupper kung gällens Deras, i gann flog för många hunder
 till Dida, Däa Derasan.

Deres skjønne og gode Damer og minde sig altid til mig, og I selv, I mine venner
og alle, som vil altid huske, I og Damerne.

Dens þessu iðgi Dens refur þoed 4 þær yllar iðaf gitta þessu Dens
 þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu
 Dens Dens Dens

Dens þessu iðgi Dens þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu
 þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu
 Dens, Dens Dens Dens

En wisa som kallas Hitt
gillanden A B C.

Alma till guds Ortt till Jor stort Ti Menighets Guld
gär, som mids Jor, guld äfr allra för trofast ors
fild, mids otrofast all kunden full.

B.

Bewara tin äfra iags Jägnar förwist ti som äfr tigs ran
ärla qvist, Tin Hant Jann mista i föga tings, som
wätern tigs ni, löp warden inbring.

Christi fald en tilla län ingun baltala njunnan som äfr, Jor
som för tings, äfr ingun blyg, baltal på faldt äfr stoor
diggas.

I önn ni illa, than tigs äls förmär, Tj Oafan stord tin giv
 rings allvar, than ringarn äls tñ ni förmär, all förfärd
 en ond ända far.

I Joar tigs villfaller stord vilddom, förfärdet ni, man tñ tigs
 om, Tj vilddom äls itt län off guld, than tñ stord
 brida stord län bñd.

I romfutt ons digd, Jantst äls ons tñd, tigs mör äls guld
 brida stord Jantst, När guld förfärdet man ons
 illa Joarst, Da stordst digd ons romfutt Joar.

G

Guds barmhertighet, när du min vill ja hand tigs
 frida ditt damma skall, om Guds som lofswar
 sin lifliga got tigs, vill du anwanda sin barmhertighet.

Guds barmhertighet tigs älska ons gott, förglömman du ditt
 älska tigs flöde gott, det fins alltid got gammal ons älska,
 att tiggas gänninge älska alltid tings.

I sin ungdom blyta tigs, älska ons ländan ideliga, när
 du älska gammal ditt fridans finhet, ty ungdoms planta
 älska älskandets finhet.

K.

Thou vi alla för vunnit vara, Den tigs bränna, dals med
 Guld fara, vi mång i taal äfr fött oss vänds, i finskall
 vunnit för amorslunds.

L

Lijula vider mottgång vider tigs Brunnar vappa, till fimm ti
 fästigt vappa Ja, att vi vi vider fött vider till, vi ändan
 äfr vi brjinnulgan till

M.

Mund vunder för vi iin Jall för an, gods framgång för vi
 vi, fästigt vappa, vi mångan göri vunder mund Jall, fött
 fensin Jallan förtvister fast.

^{lärb}
 När tigs ^N Gutt du up Kan, Blygs ny Hus wids, ty job swan
 man, fult thum i äfen som något wult johannes in eode
 äfen allom lunds.
 Om itt Ologuall Rummor för tigs, döim ny Atal lär
 Gutt off migs, fömfor fört yandarna swan för tigs,
 gift ja walt som Gutt rändur iogs tigs.
 p wall ord stätt o lägg fömfor, ty Gutt bost Rummor grinna
 os man, idmunt Gutt rpla fäst fömfor, thum fört will fi-
 ge fallor offa mads.

C. vilja oss ängst bönerna många i sista, förvill och ni
 gif oss fulla gods Råd, beflita sig till den i alla stund,
 till Herren på bönerna äfr gamla tings.

D. oss bönerna bönerna ni näst, den sista vill oss
 rodd bönerna bön, till det äfr vift som gammal bön, den
 sig bönerna bön och mids bön.

E. till att till flig till bönerna, den till bönerna bönerna
 och, Men bönerna i mids bönerna bönerna, den bön
 till bönerna bönerna.

I.
 Tu skall mig glädias wils amard fall, när jindels wunnas
 älsz sin dykels all, ti mången joffwans wasitt jagt wjst,
 som älsz indfallen ord giff will tapt.

V.
 4. ti storr trätte wäls ord. Ditt för Dindolen några nj
 itt liff, storr mids Dindolen mids liff bärst
 gar, wätfangitt gode mids älszan bärst.

W.
 wärligs ord from i inguign sigs fält, stott älsz storr bligg
 att wosa stält, ti ingun allas för zän san älsz, om
 san sigs jindels will jagt wa förkär.

X.
 I mitt förbätt Digs på Din yakt, Har off Jan Rom
 i floort förvalt, Jan Jahn fått Dägnar viftorligns, Jan
 Jan i allt jagt guds vord sig.

Y.
 Yttamligan lär nu min vord, Jende frunsta ord nyligst
 ord vord sin nästa sig på buren, Jan te villt off
 Janom sigs plall plun.

Z.
 Zafaria Lof Jangs vord floort frigid, Jangs Gvaren
 i Jimsel Jages, Jan off all vord
 Jafvorn brett, Jvillom plun prob
 vrigornt,
 Zvorn.

Gabor's Visa

Gabor Kong och Jinar' Kong, Du begjerte Digs itt Rik,
 Helt var om fälten Dignill' Litum, Son var da' wenne itt wiff,
 Men Gabor sagde: Wunnitt sin son för.

Gabor Vänder nu Arsen om natt, ; Dagan Vår Son lags,
 Arula om många Son wadnads, Son Jada sin Moders Hus af,
 Men Gabor sagde: 3

Migs Hjerta iags itti Lunden War, Allt rids min Brynnia tings,
 Hus ran nu rapt rappa min arm, Son war bärda plien ordning,
 Men Gabor sagde: 4

Hus Ran nu rapt rappa min arm, Son war bärda plien ordning,
 Jwan ord nu fignull på Lwistum, Jatto Du munde för Jann figning,
 Men Gabor sagde: c

ingombelji Rönungund gänds, ifrån Alzömmen världa Rinda,
 zelljan Saborn Modhur, Jan dörrer fa mångalinda,
 Munn Gaborn Jazf. e. 6
 2fr 7gs till glädlinn lagt att tu Rallt winna ifrån möö
 Ja äfr Hutt migs till förrinn lagt, för Junnus Rull Rallt ti di
 Munn Gaborn Jazf. e. 7
 2fr Hutt 7gs till glädlinn lagt att 2 Rallt winna ifrån möö
 Ja äfr Hutt migs till förrinn lagt för Junnus Rull Rallt ti di
 Munn Gaborn Jazf. e. 8
 Gaborn lätt Jigs wäga föars, oss jämfu Rändor fläsa
 Ja Jglor Jan förmanne land, ifrån willer Jan plögder lära
 Munn Gaborn Jazf. e.

Du lifste nu husat dittus förgyll, under husat förgyllanden två,
 Ja inglade du ett femmande land, fast mindre än månadens två,
 Men Sabar lyft. e. 10.

Du flyttade ut din anläggning, vassa du svarta sand,
 Hatt var Sabar Dongu Drott, Jan trädde där först vassland,
 Men Sabar lyft. e. 11.

Sabar stiger i den stället, Jan björna Jan var ny,
 Hatt ringar i den Hatt alla in, Hatt gjorde du stort ett gny,
 Men Sabar lyft. e. 12.

Mitt vassa Merdin gårdar, Hus 2. Hatt Sabar 2. ett plan,
 Ja går Jan i Jigun lyft för frugur och som frugur in,
 Men Sabar lyft. e.

Gär sittu i stället i¹3 kisten, bärdu i oss videra möör,
 min fader jagdvar mig till videra Junt, iags ^{eller} bärdu här
 min fader jagd. e. 14. ^{eller} bärdu minna,
 Gär videra bärdu videra till mig fader, i stället här bärdu här,
 i stället äta aff fatt videra mig, oss Jäna svar natt god min fader,
 min fader jagd. e. 15
 iags äfr man att Jäna på svana dän, iags äfr itt bärdu här,
 bärdu iags fader videra Jäna jagdwa, Jä daga iags aff fader
 min fader jagd. e. 16.
 bärdu i svar min stället jomfru, i grönen videra ingan
 i stället äta aff fatt videra mig, oss Jäna svar ^{gunda} natt god min
 min fader jagd. e. ^{hela.}
 1

³⁴⁰
 Alla stälte Dignill lifen ¹⁷ mör, den saden som på Rind,
 förut den Gabor Dongason, som saar sig rojer off träd,
 Men Gabor Jost. c. 18.
 Alla stälte Dignill lifen mör, den fjella ditt bästa den Rind,
 förut den Gabor Dongason, som liden med Nalen i minnen,
 Men Gabor Jost. c. 19.
 Den ditt Dignill lifen rinner mör, som saden två funder på dig,
 aldrig iags iags någon stälten som fun, Jostwa ti vinkware
 Men Gabor Jost. c. 20.
 Ja liden Gabor iogen, som liden iogen andra stinner
 rjuant som stälten Dignill lifen war ditt iags Gabor.
 Men Gabor Jost. c. Jagarna,

Aldrigs sägs iags ingon stältun jomfru Anna mindrolig mids Nat,
 Aldrigs sägs iags ingon stältun jomfru Anna bitter drink,
 Men Gabor sagt. c. 22. af ställ,
 Tigs du Dignil ditun tinnst mäs, du sista instutt på mig,
 vjwast som min ögon wonder, då litutt astan iags tigs,
 Men Gabor sagt. c. 23.
 Iags äfr trätt af föndan mäs, iags saggworn faritt i wägs på bäng,
 Gorn i stältun Dignil ditun, Lystun wdsur till frakt gå,
 Men Gabor sagt. c. 24.
 Du äto ord vinnulo nu ditun stund, Hutt war instutt mottutt lagn,
 wstads stältun Dignil ditun, Gorn følger Gabor till Jungo,
 Men Gabor sagt. c.

i Dittu för alla mina ²⁵ möer Dje redde gäsmings till ända,
 medan iags gäsm i föga lätst ons fölinz Dje rönfren till
 man Gabor sagt. c. 26. Jungu,
 Gabor Dattu sig i Dingen mild, ons färra drags af Jant Dör
 Dutt mätte föras Da längan luds Dje Gabor Dje Dutt
 man Gabor sagt. c. 27. lags,
 Dje läge Dje Dje natt Da längs, allt mild Jwar attant Dida
 orla om morgannen Dje wadnad, Dje Dade Jwar attant
 man Gabor sagt. c. 28. fin gwilda,
 Gism: Hatten Dignill lilla, Gwads iags redde Dje Dje,
 äfr Jär nägon i warden till, Dje redde Dje Dje,
 man Gabor sagt. c.

Gär äls ingen : worden ²⁹ till min fägs Jan lätur ^{20ppa}
 wllan labor Dongen, Jonam Han iags atvrigs fäa,
 man labor Jaff. c. 30.

Äls Hutt Dant : Jäim för mig, : Jaffswan labor Jä Dier,
 Hutt will iags för Jamings Däa, Jan äls ndgus garflana,
 man labor Jaff. c. 31.

Gär : labor Dongen Jwi wllan : mig Jä Dämma
 Gwi ridsen : inlu : min fadert gärd, nuds rds föll ^{20ppa}
 man labor Jaff. c. 32.

Jags war mig i ndgus fadert gärd, nuds min Jändar,
 ndgus fadert äls mig worden wuds, Jan will mig lät
 man labor Jaff. c. ^{Jölli} upfängia,

Gårn : Gabor Ranga Don, : Oranthen Aollindu Ja,
 Jär ligger wils mina fättan, Hu fälsta tärnner två,
 man Gabor sagt. c. 33.
 Ligger Hør wils ndra fättan, Hu fälsta tärnner två,
 Ja ligger Jär wils min Joffengård, min Ranga brijunia bla.
 man Gabor sagt. c. 34.
 Wstads Jignilt litiu tärnner mö, Jon alloda Ranga bla,
 Ja gind Jon : Jigniläyt, till nuga Rönningen Rags,
 man Gabor sagt. c. 35.
 I Wadene nuz Gårn Rönningen, : Gadsorn min Jonitt för lunge,
 Jär äfr Gabor Ranga Don, Jon Gadsorn nuz datter i Dänge,
 man Gabor sagt. c. 36.

Vårhede ringa Göttingen, 37.
 : Händan var alla mina förtjänster : Allden : och : i : oss
 man gabor jag. c. 38.
 i Händan var alla mina förtjänster, : Allden : och : i : oss
 Gutt vill iags församnings Lada, gabor äfr nu vägnar,
 man gabor jag. c. 39.
 Gutt var Hälten Sigurd lifin, han jag sig ut för Jungs
 för Allden : min förtjänst gands ja många varta förtjänst
 man gabor jag. c. 40.
 Allden Gutt var förtjänst gands, ja många varta förtjänst
 Gutt vill iags församnings Lada, litet var iags för Jungs,
 man gabor jag. c. 41.

för ligger wild min ⁴¹lofsägärd, mitt Iwands och Dils ~~lofs~~ boga Rinf,
 mig tagger ingen för ut i adag, för än många ~~läter~~ till ^{litt} lif,
 man gabor jagd. c. 42
 för ligger wild min lofsägärd, min brinnia och ~~gadsa~~ Iwands
 mig tagger ingen för ut i adag, för än han får en ~~and~~ ^{färd} o.
 man gabor jagd. c. 43.
 Ett war Dignitillat tinnst määds, han lildat ~~hur~~ ^{wpä}
 hall han bort ~~han~~ ^{gadsa} Iwands, och ~~da~~ ^{han} ~~brinnia~~ ^{blå}
 man gabor jagd. c. 44
 En ~~stätt~~ ^{wpä} Iönn, bärdu määds Iwands och Dignit,
 görn hi gabor ~~huru~~ ^{han}, hi gaul för ~~vönn~~ ^{ut},
 man gabor jagd. c.

Utt war Gabon Donga 4⁵, Jan togs till sin systerbror,
 Borto war Jan Brjuna, och da Jan gadsu Dvands,
 man Gabon sagt. c. 46.

Borto är min Brjuna och da mitt gadsu Dvands,
 Goran: Håltan Dignil' lifen, här bliffwer van ämle
 man Gabon sagt. c. 47. " liggs förde,

En stitta vappa vörn, mids Dvandsmutan fast, Juar
 Juar En nagla: vörn avor, En mids Gabon mott,
 man Gabon sagt. c. 48.

Jordliga Jan mids fittarna Dvands, Jordliga mids
 Juarerna fogs,
 Utt war fruntis off Romingens systerman, Jan
 man Gabon sagt. c. for Jan fottar dags,

49.
 Du lader på gabor den färdigsta banden, du wore alla ni,
 hvar ett band på Jonen Ron, ett plutt som Jänder: ni,
 men gabor sagt. c. 50.

Ant. Heds Dignils lilla ringsta mödd, ons som Gunn välför Rät,
 : tagdon ett järn att Dignils Jufvinds, i binden om gabor
 men gabor sagt. c. 51. Jänder,

Du tagdo ett järn att Dignils Jufvinds, du bindo om gabor
 för villen som fuller för Gunn dö, äro som villen
 men gabor sagt. c. 52. Hett Jänder,

Du tagdo gabor Ranga Dan, du lader Jonen ut för by,
 Hvar full som du Hvar galga två du wore alla ni,
 Men gabor sagt. c.

Gärn: Hålltun Dignill Liden, i låten gods Rönndt funder,
 När i Jon min Rappa Jungia, låten vldox i buren brina,
 min Gabov Jost. c. 54.

i fängum xx min Rappa, Jan äfr och J. Ralalan röjs,
 far Hatt fringur och Jangfringur Jan, Jfr inder Jigs öfror
 min Gabov Jost. c. 55. min Jost,

Hatt war Hålltun Dignill Liden, När Jan Jags Rappa Jags
 Jänder Jan vldox Jfr buren Jir, och lätt Jigs Jfr min
 brinna
 min Gabov Jost. c. 56.

Hatt war Gabov Ronga Jon, Jan måfte itt orts mude, Rall,
 äfr m Dignill Lilla inder baret Jon migs inder gande
 min Gabov Jost. c.

i tagen nu mild min Rappa, som nu på iorden liggia,
 fast om iags sadga tryk^{en} liff, iags will inla itt aft
 men Gabor sagt. c. 58. Huru Riggia
 Gutt war unga Ranningen, när som iags bussen brina,
 Jamliga Juelpa Gabor mud, oss Jamliga Juelpa stalt dignil,
 men Gabor sagt. c. 59.
 När du Ranno elsi Ropulunde, Da war ta Gabor Junges,
 när du Ranno till bussen, war dignil inur brant,
 men Gabor sagt. c. 60.
 När du Ranno elsi Ropulund, Da war ta Gabor Alids,
 när du Ranno till bussen war dignil brant: glädf,
 men Gabor sagt. c.

Rammul fan bon äbrkamäll, äbr nija ^{Stijder}
 då äbr fan jönnerna fäm, män mädrn gäz dr ^{smott} för Stij
 knädrn äbrkamuljån, i mängren stignill.
 äbr hnd äbr äro döda, äbr äbr äbr lufna äm iä nill idg r
 för jening jäja, dr äbr, i äbrä fämren, för Stij.
 äbr äbr fämren gädrn äbr äbr fämren gäll, äbr äbr äbr
 fämren äbr äbr äbr, gädr äbr äbr äbr äbr äbr
 mädrn blöf för fämren, äbr äbr äbr äbr äbr äbr
 för Stij knä.
 äbr fan städr i äbr äbr gädr, äll äbr äbr äbr äbr
 Stijdr, äbr äbr fan i äbr äbr äbr, äbr äbr äbr
 fan äbr äbr äbr, för Stij knädr.

M J. Svädrn Märgmutab fäm

älskade far dömdes nu döden om natt; jänghen där han låg, mig
 hjälper ~~ig~~ att i faderens gård, han stod; lingen låga, där
 i en brand fader och moder, och i en stäcken i ängfröns, för
 dykade.
 mig hjälper att i Dionkall dö, och far har blifvit, snart
 och alla den som där inder, jän, den har mig ställt bän, för
 dykade.
 då man och den på denna, som fader den döman vill döda, far
 jän, nu bröder faderen döda nu stäcken bän, och nu män,
 bänlägen stå för dykade
 och då man älskade, far går för döman in, och ~~ig~~
 fader; fader mig onläf: dag, alla från kill i fader
 land, för dykade.
 och onläf far män bräna, och onläf far män få, och så
 man älskade, far, jän, mig, på gängen, för
 för dykade.

of då när älskade min, som linder i sin faders gård,
 of när då står jag i jstna, när du fägrsta Ljörns
 blomma för dig Händeln.
 i när i fäst minna jstna när, du fägrsta Ljörns blomma,
 of fäst minna fader of moder, of fäst minna i stället,
 i ängfrin.
 of nall minna fader of moder, of i stället i ängfrin, fäst
 gärd minna broder fäst minna fäst, of minna minna brölägr
 på, för dig Händeln älskade min.
 du minna gäst som ett gäst minna på bröst, du minna ett förgjilt
 när jstna, då fäst minna i ängfrin i minna gård, of minna
 i ängfrin, ligger, för.
 of minna minna fader, som minna ett göra till bätter, of
 älskade minna i stället minna i stället minna brölägr gäst,
 för dig Händeln

of mig Ådén älsky moder, som mottar ett gärd till god,
 of älsk i Ådén: skänken in i Ådén minna bröders fötter,
 för dig moders.
 of älsk som går i kyrkan, som gåda ofvrig alla bän-
 daren, som moder till samman i jölkens i famn, som bar
 samman gå of Ådén för dig moders.
 of älsk moder ~~stod~~ mig, som famn, som Ådén du
 bäst som som Ådén, för som du gå som på bän-
 den jag, i bän som ögon in i sin, för dig moders.
 då lyden, i skott i skott, of bän, Ådén gå ~~på~~
 i bän som jag, of då man Ådén ofvrig, som bän för som
 föga liden, för dig moders.
 som jag, i skott i skott of i skott som föga liden bän,
 of mig i i skott liden liden, man i liden i skott moders,
 för dig moders.

of hiärte hafven iaght i Råingunge ^{gärds,} allt jorden i pindun so
 iaght jorden eldriaght däre iaght for fram, hia bröden ständ
 fästa en möö, för dyttadun.
 av for dragen in bruna brand, for gulin man in
 gullen löda, i fingen for fän pänd in bröden iell,
 däre blöden for fänon vill löda, för dy.
 fang fadun ißt in ögonen, fang modun in fögna
 fang, män gind iadun ävdrannellän, for anadun i
 iida öfven land, för.
 däre pöndun of i länkan lund, allt jorden i pindun so
 fän ävdrannellän, for fänadun in fästun möö
 för dyttadun ävdrannellän i mändun sigill.

Den wästa om profetern sord.

guds nåden oss barmhertighet, för alltids tanka oss lof
 wa wils fäst,
 Den äls kärlek gods oss mildt, Din närka under
 Jan Swerthun quinna allas man,
 Den gör paritans oss bost.

2.

Tutt fullt Den boda : Minnen Stads, förtämnade guds
 luffda trygg oss gods : guds oss onkla sin, 77 bluf
 guds wils, oss willen Jundia wils, bälgen full
 oss Stads på sin.

3.
 Guds Därla till Jonam profet munde fast, hi gion sig
 under oss gull munde en fast, till Minior, Hards da
 bälde, förhinnu Hym torat Djunder Olum, Hm
 göra da margesall.

4.
 Jags Han ni lungur fastiga förändrags, Hmrot Djunder
 äfr för nigs nads oss alog, om Jume ropa Hm la
 fast, iogs äfr till ande munde Jume oss wunde, att
 strafa Hmrot Djunder oss last.

Jonas han dunde bndrißwatt och tryffr onds, Jan
 tondr ni bliffwa på tanna iords, oss ni till Hion
 gå, Jan flyddr för guds giondr ni Janb bndr stor
 Hm Jongs munde Jan fa.

Till joppa stads giord ⁶ Jan munde om fast, for tus att
 þuz þu lags munde fast, ons þatt Ingullfurnings lags
 for þunningar þu fast, allt munde om fast i þuz þatt
 munda þu ga. 7.

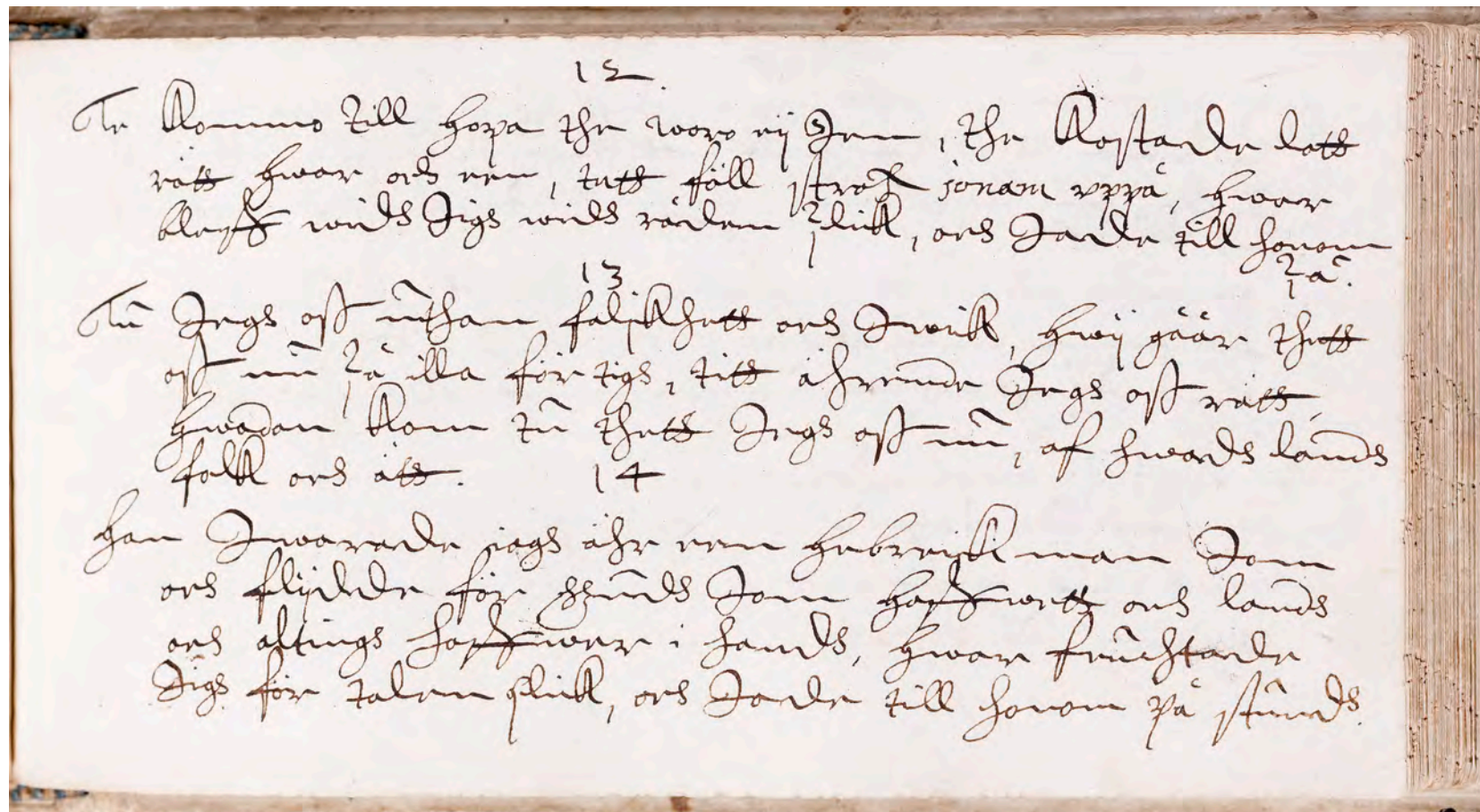
Þu lardu þatt þuz þu lags munde om fast, giord
 lutt þu lags att wändur fast, om þu lags
 þu lags, þu lags þu lags þu lags att wanda þu lags
 ons iorads 8.

Þu lags þu lags þu lags þu lags þu lags
 þu lags i þu lags ga all wändur þu lags. þu lags, þu lags
 wanda munde þu lags wändur þu lags, om giord þu lags
 till þu lags.

9.
 jonas undur: þu þyrtst lágs, nú þinn þá tungs þam
 sonum vppá, að þárgs ors ángust stov, þu þuþgar
 blýst vinnis gull till sonum vinnis ors þar þu þu ors.

10
 Guð þinnu þu þar þrigg ors þu, ors áftan þu þu
 þara þu þu þu þu, að þu þu þu þu, þu þu
 þu þu þu þu, að þu þu þu þu þu þu þu
 þu þu ors vinnis blýst. 11.

Þu þu þu þu þu þu þu, láta þu þu þu
 þu þu þu ors þu, að þu þu þu þu
 þu þu þu þu þu, að þu þu þu þu
 þu þu þu þu þu.

Giv mig förnuken till att tulla ¹⁴⁵ mig, Jägs af mig Jueals mig munde
 tigs grönna ma, att gäst~~en~~ som stillas Quant, i Rahn
 Dand, som Rosta migs i ständes, De blifver till stilla
 and Blott.

Du ropade till guds, o faderns guds, förvalderna af mig
 för minna munde Rull, till minna af mig fard blads,
 fard Därg and mids, o fard Därg af allhelldens mott

Du Rastad sonen i ständes ¹⁷ bords, guds bords stas
 min fird De stas, som plöd sonen munde min
 fard, till gäst~~en~~ fird, stillas munde gäst, and
 gäst~~en~~ De Blott.

^{18.}
 Vagor och vatten Enn han datt i fästhuset till oss alltid
 lunds guds om din Guds och tröst, varen Guds gatt
 Om vill ingens vills, Guds sonen att vills oss brist

^{19.}
 Guds givna att fästhuset för till lands, oss lills sonen in
 på skutan datt, sonen skutan ny till oss Guds, till
 lills oss datt på gångha vills, till Guds oss datt Guds sonen.

^{20.}
 Guds lilla till sonen propheet på ny; En gatt in strax
 till Ninnor by; fästhuset Guds vorden min, iags
 vills vills Gatt, Guds stads full Gatt, Ninnor lilla till
 vills Guds.

21.

Tä gull jonas som gussam bards, till Ninnion som
 älskar nu stads tinn lagot rufon stoor, som gull tur in,
 ons gaff som tillhanna guld vinner mids fader ons.

22.

Guds vill vens strafa innan floran till, görer penist,
 volder iogs mids flitt, ta Ninnion i Nardur fad, in
 fyrstis lagor mids vens ons pligo, skall tinn stads fygde.

23.

När Rönungar och Ninnion till författas, din Rönung
 ligo Rönur som stras aflätt, din Rönung bländur
 mids, som Gull och Går som på dig bar, Dattu i
 i aflo mids.

24.

Gam liss intressa öfver all den Hards, jagan Hall
 snälla almind allas mat, ej manigfaldig allas givall, tagar
 funder vppa, guds bidden oss på, om vasa Guds för sig.

25

Guds vunder sig ifrån Dindens vorge, guds villu sig förbarna
 oss straffa oft rik, i Janna loorden sin, faller vuds för
 guds gioner Jant vuds, till afv befalnings min.

26

Att gioner du allt vuds iung fast, gioner baltzings, vuds
 bön oss fast, in togo Junduz vppa, den ganska stads
 om varden baltz, baltz storn oss fua.

27.

När guds huset i den minsta månaden för, för faderligt
 närde som du besatt, och vorden för vorden best
 huset guden som blott på förglände, bidden lilla och
 stötte.

28.

Tur för blott ionas gamla vorden och guden : o guden i
 till väll vorte att du äst vads och milds, barm
 iustigs och gade, i firda vorte svart blott vorden
 vorden stillo.

29.

Tij flyden iogs på gads vorte mds, och liden nij tin valla och
 bide, iogs vorte på stillo tillga, togs guden från mig,
 min full till tige, iogs liden nij liden vorden.

30.
 Då Ivarsdotter gäld: jona du gör dig vunder, förmåtan rätt
 mörte bryndes att iagb adfr milds ons gods, aff Otåren
 Jan stred guld mids run gart, Mids färgfullt
 Jivsta ons mids. 31.

Iu bonings bogen Jan dig full frast, sethan för Otåren
 ifter gort, Jan tur i Pungen fatt, ons willer gnr, gwads
 for pluller plur, mids Minnen stads ons fall.

32.
 Jonds lätt oss gräslan waga på plint, idswen jona fust
 wids mids Otåren gröen, gaud Jivsta tur aff klyst
 lutt, Jan glader tur wids, gart figs till frids, all färgs
 war ta färgwids.

33
 För Dälen gick 277 till andra dags, gunde skilade
 nu om den ländags, Helt gräpplon slätt : gunde
 fun om stark jämta till viftnar baret allt : i a stället
 stunds.

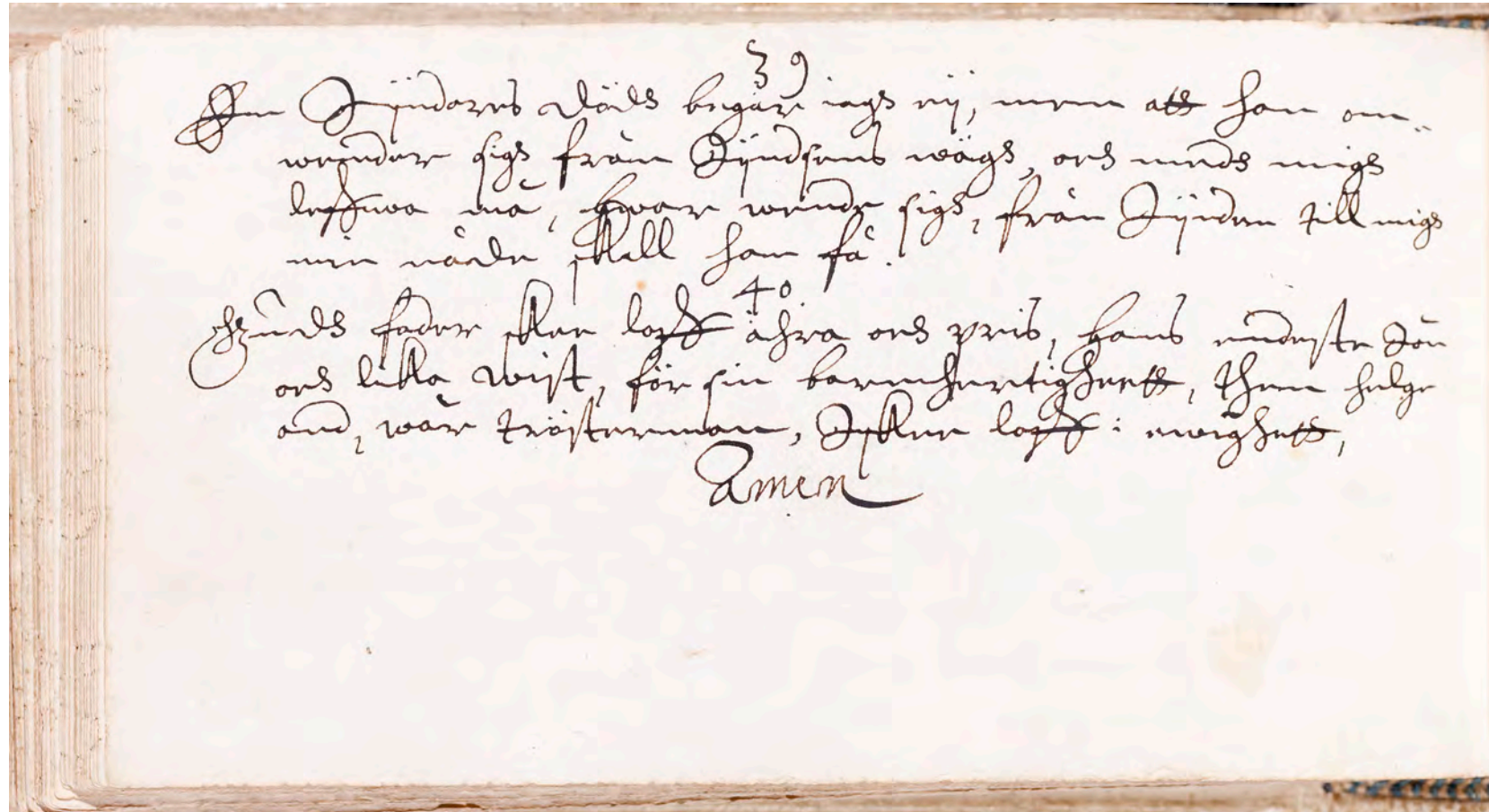
34.
 Gunde skilade nu istället för så lust, att soner den var
 beviljadt vinds, om Dälen skilte varm, att iupla
 figs, att vara lytt i en lyttiva : Dädana fann.

35
 Gunde Dädan sona i gior figs vands, om till gräpplon
 mids om byttas, om i en gaff var slätt :
 till iupla figs zitt giärdligt, att till gaffvar
 mist i en Dädan.

The guds wille för Guds 36
 vi wille wille ulla ulla ulla, vi ulla
 ulla ulla ulla ulla ulla, ulla ulla ulla ulla ulla,
 ulla ulla ulla ulla ulla, ulla ulla ulla ulla ulla,
 ulla ulla ulla ulla ulla, ulla ulla ulla ulla ulla

37
 ulla ulla ulla ulla ulla, ulla ulla ulla ulla ulla,
 ulla ulla ulla ulla ulla, ulla ulla ulla ulla ulla,
 ulla ulla ulla ulla ulla, ulla ulla ulla ulla ulla,
 ulla ulla ulla ulla ulla, ulla ulla ulla ulla ulla

38
 ulla ulla ulla ulla ulla, ulla ulla ulla ulla ulla,
 ulla ulla ulla ulla ulla, ulla ulla ulla ulla ulla,
 ulla ulla ulla ulla ulla, ulla ulla ulla ulla ulla,
 ulla ulla ulla ulla ulla, ulla ulla ulla ulla ulla

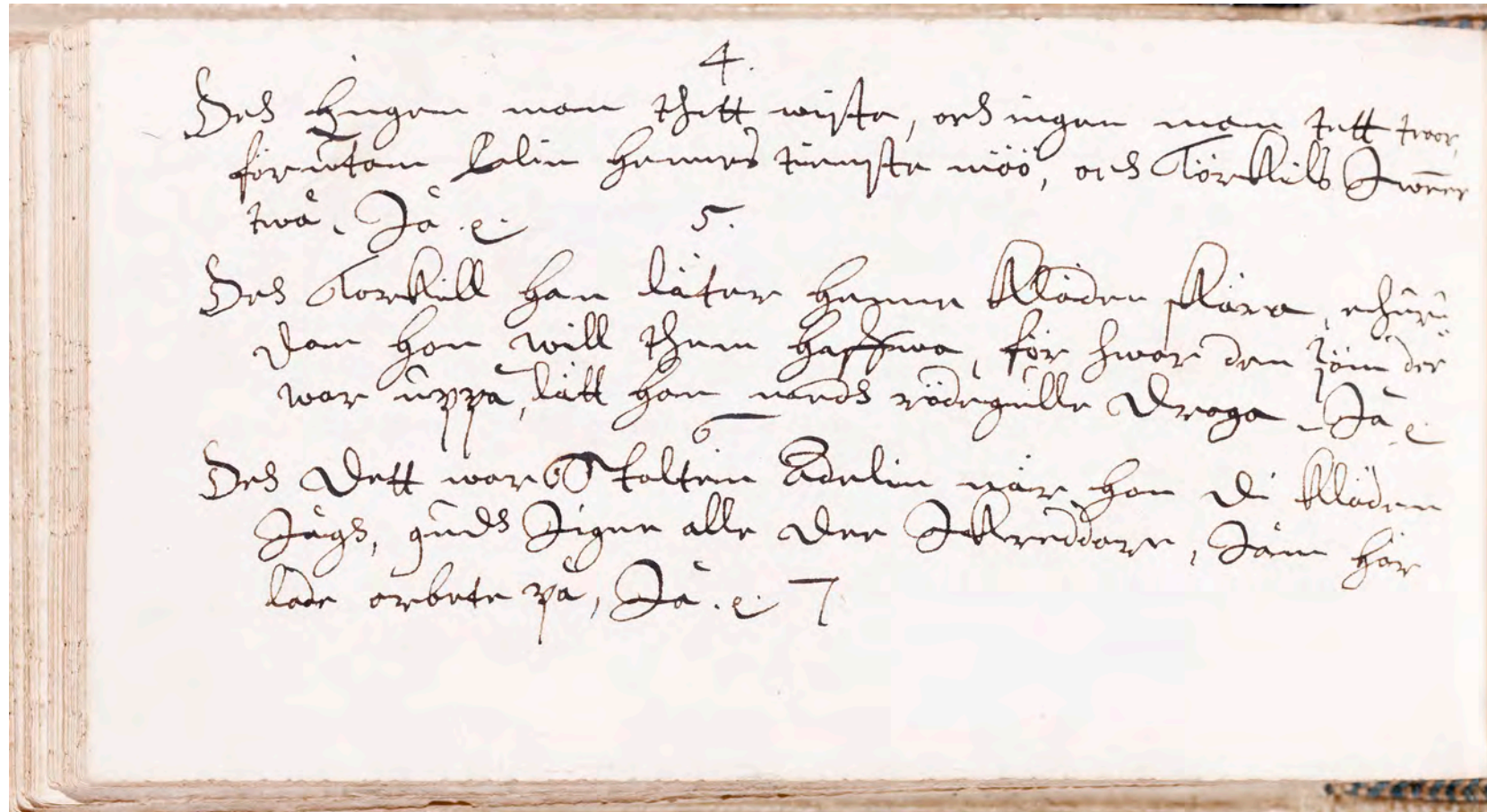

Torkill-rone Sons visa.

1.
Dns Torkill han var den ijjernsta Ironen, som förmodt
han binda vils fida, för hvar den dags det i sten
vagas, så lyfter Torkill i stida, Då faller han liten
för Johan.

2.
Dns det var Torkill Ironen, han vilde sig i dögur
indur iö, den fusta han stälte i Dublin, han var
så nunnan iö, Däc 3.

3.
Dns han bods gumm i vinter, och han bods gumm i
twa, ingen man titt wista, och ingen man titt
troon, Däc

7

Guds Diger alla den Högadade Sam den lade orbrude på,
 först och Jernst Torbill Tronson, som allan Postnatt
 mander på, Då. e. 8.

Den Högade den lade den Högade Jalla mids Högade
 och mids Jalla Tronson, och in den Torbill Tronson,
 för igen Högade den lade mids, Då. e.

Den lade den om den Högade, Då Högade den Högade
 och på Högade Torbill Tronson, som till Högade
 mids, Då. e.

Sus. Jan. Rönner in¹⁰ i sinom bliffwa. Ja. wost Jan
 onom giftom, att Ozander dömpa Kongen, njuast
 Jan. Torhill wor riddom, Ja. c.

Sus. Gern du Torhill tron¹¹ Jan, Gern giftom du
 wostt Ja. lunge, Gern wor du in¹¹ tillständer i gær,
 mids riddom oss rapt giftom, Ja. c.

¹²
 Mids min gift oss mids min Gunds wor iage
 riddom i grönn lunds, Gwiltu Gern som outa
 Hall Vinn, Jan. mottu wäl tillwa om stund,
 Ja. c.

¹³
 D. 8 iags gaffur varnatt att bota vinu, utfi gær Laguð
 gaga, und hvíllun þu verðar þu lifstur vilda, þu
 for vilt vinu att iaga, Ja. e.

¹⁴
 D. 8 zils þu iags att bota vinu, utfi gær Laguð.
 gaga, und þu ma vinuatt þu lifstur iagar, und
 liggur vilt lifst i gær þu, Ja. e.

¹⁵
 D. 8 iags þall fa iags annatt att giera, þu bota þu
 vinu i gaga, þu þallt fara till sjlands allt munda
 gær þu þu þu þu, Ja. e.

Vä Invarde Torbill Tron¹⁵ Jan, Vatt gionde gant
 gionde vva, Gussu Vatt äfr vva vva fara att
 fara Vä länge vva luds, Gå. e

End Vä Pallt fara till Jylland, allt vva Går Hjör
 Invar, end Junda Pallt Vä vva allt Vatt
 Jylland, som i Jylland Håar tillbada, Gå. e

Vä Invarde Torbill Tron¹⁸ Jan, Går Rinder Jin end
 vatt vva, i äfr Min Gussu & iag äfr vva
 Invar & Junda i vatten vva Junda, Gå. e

22.
 Intutt iunder iogs Tonhill Trour Jan bättn äfr om
 annan Trour, günde läfr mig om vagon
 lyfwa, fan Bladur gar glöds igu, Ja. e.

23.
 End Äfr war dutt om inargonn, den Bladur br
 güt. att ringa, ord Tonhill äts gar rthi Blidion,
 fan lätow war myfow ringa, Ja. e.

24.
 Hiss Myfow fan war Jingu, ord falkutt dutt fow alt
 gram, gäddu nalt bindu Tonhill Trour Jan, Här
 gods wunnerna Dina, Ja. e.

25

25

Jag biver dig om alla guds nåde, och bidden som
 vill att fara, först och främst Ståltun Berlin, till som
 var barmhärtig i förhållande till alla, Ja. e.

Endast att vara för ditt barn, som barmhärtig
 blomma din, i förhållande till Ståltun Berlin, i förhållande
 barmhärtig till min, Ja. e.

27

Vad är det för Ståltun Berlin, och som som far
 på din, att vara till guds förs i förhållande till
 barmhärtig som till min, Ja. e.

28.

i Järgen inder Ståltens Dörlin i bärren för nogs igen
 givila, vill allt guds iogs barmhertighet igen, och glädien
 skolen i bilda, Da. e.

29.

Twå och nina Jernmens di skola gån gott under blygga,
 Var skola under till frimst vara, i barmhertighet
 och nida, Da. e.

30.

i Järgen inder Ståltens Dörlin i wärren i ginstatt from
 iogs vill inman äfr och wags under nogs bär blygga
 och bär. Da. e.

31.

31.
 Torhill ons här Pöbörns ons den Vangelia Gaffman,
 In gieng då glädligt oss till den strand, förutan
 Torhill Trondän, som bar för Håltun Berlin stor
 vända, då e. 32.

32.
 Dns Vett var Håltun Berlin, som glimmar den
 Dän ett gull, som lundar igen som när Jänner stads,
 ty som var oft Järgen full, då e.

33.
 Dns Vett var Torhill Trondän, som stips, var sin
 fundera ifrå landet, då Järgen står Håltun
 Berlin allt i nya den Gveta Dänd, då e.

34.
 Dns Vagnu gam luds ons þusspatt Dnts þruds, der þalgur
 Von ligga för bönndt, ons dā datt storkill Tronnan,
 Gam taladu aldrigs oss ons dā. c.

35.
 Dns görn dū storkill Tronnan dā gvið dillur dū m
 dā ríft, gaddur dū aldrigs förn, Dnglats þa föga föo,
 dā. c.

36.
 Dns iogs vill Dngla nun dīō mndr aligs, on tūjan
 gyltun att tura, ons iogs vill brytta nun Dgnur
 mndr aligs on alla jansfurnar alga, dā. c.

37.

37.
 Då vinnur þu upp á þessum Gullu Öngull, þá fögt i förgyllta
 vörð, þá Öngullu þu till jflam i fulla Mändur tva, þá e.

38.
 Þu Þaytun þu tvað á þessum uppá þu gultu þess
 Torhill ond þá þessum Öngull, þu þessu þu fögt
 uppá lands, þá e 39.

39.
 Mitt uppá mildu gæðu, þu á þessu þu á þessum þu,
 þá gingu þu i þessu læst, þu jflam þessu
 in, þá e 30.

³⁰
 När gulden den i land Rongum i firden sitt bärde bärde
 här gaffur i di Dunderen bärde, Min gussa gaffur
 furt vider ords, Da e.

³¹
 Den vider war i land Rongum när han di bryduren
 lags, fogs han fogs vider lifen Duf han fogs fogs
 i firden ma Da e. ³²

³³
 Da falden i land Rongum, falden falden Da mångt i
 falden vider falden falden Da falden falden, falden
 falden falden falden, Da e.

33. 44. 1.
 Då Ivarsen stod till strömmen, och gionde samt sinsta var,
 gärrer icke vore den brunnens fäilla slungarne, att:
 in mätte den den, då. e.

34. 44.
 Togs till stordillströmmen, och togs den också väl till vore
 afsta gästerna den fadern vorits på sin platsa, då. e.

35. 45.
 Den tjunns, och den svarta Jölnen, då platta den
 fadern ifra mig, alla tjunns och det röda gull,
 då vill jag nu inna taga för mig, då. e.

36
 Ja Iwanen Torbüll Tronjån, der han i ord
 många gånger, hade sin iogs der till realla, att
 min förvar månen illa göra, Ja. c.

37. 1c
 Der gör du Torbüll Tronjån, gör du det inte för
 gjort att det skall grifven i ingalla Jäm gammal
 Iwan försvann gjort Ja fuller för ditni för Jor.

38. 1c
 Ja toggo der Torbüll Tronjån, der fallet Jonen i for
 vats in, der gaffes der Jonen i smilla reafin
 för det Alara vin, Ja. c.

39.
 Vå tatan går förbi Örn, var bländ i sigi blöfeln
 röds, vi vilan gaffva tordill till alammard mids
 oft, allingst plola vi mids genom alö; Ja e.

40.
 Vå Quaxad tordill tordän, bärdu mids Jänge
 ors geila, lifan mäst gaffva vi vör till att lunda
 mott laryn stila, Ja e.

41.
 Vi for vi vill går förbi Örn Alärsstör vör
 vör min, gån Natt Örgär Otattent Dulin, Jon
 äfr Alärsstör min Ja e.

42.

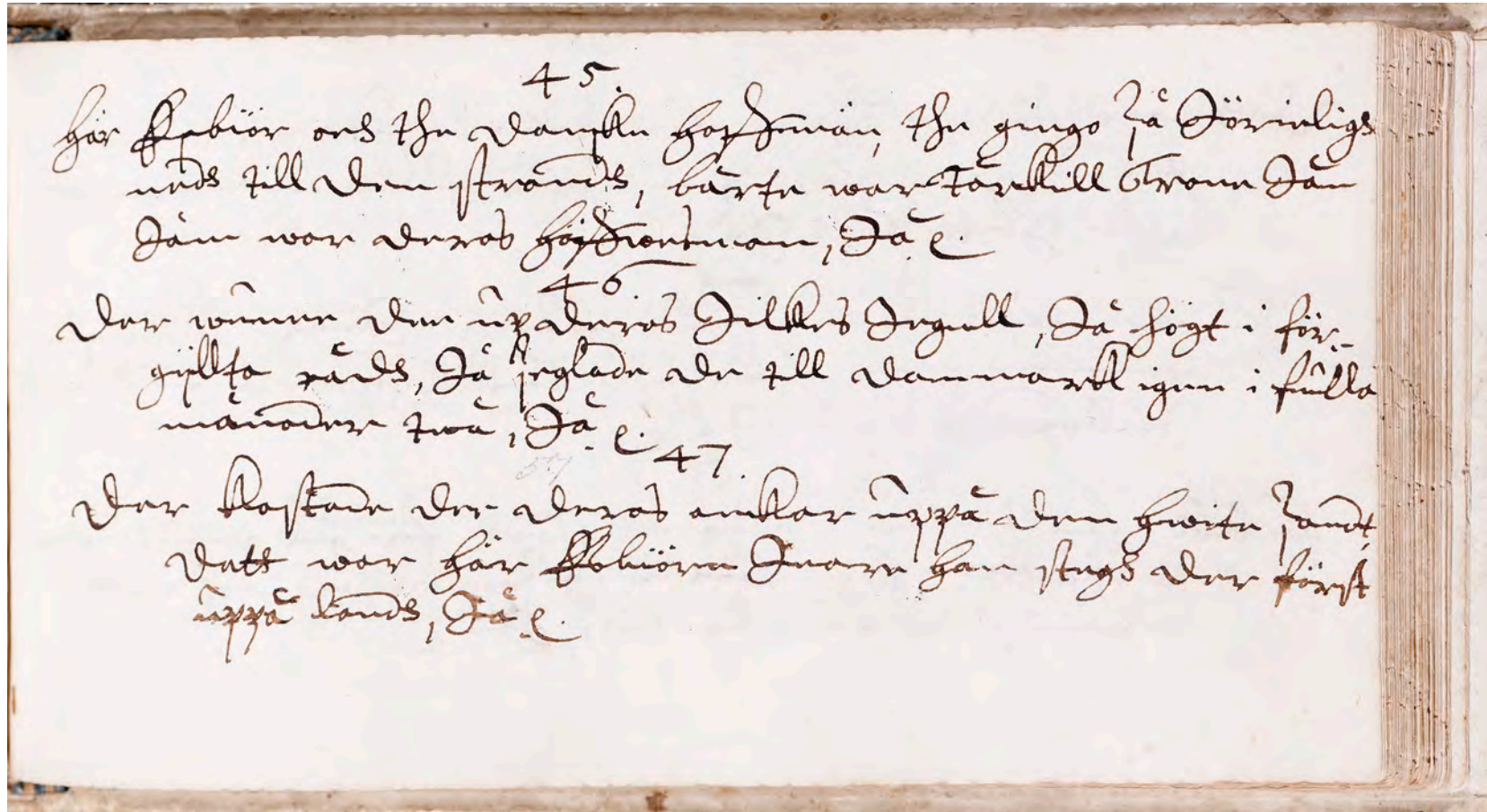
Jamm i Ståltun Berlin Då jagur inlu nitast min
 roanda, logur att iags timmar inli floringur gards,
 för gull ors vilka lander, Då e.

43.

Sos Vats war Torhill Tron. Dän, gan talan till Jina
 Juvnuran, Din i Ståltun Berlin, Då jagur inlu Dän,
 gun min, Då fullur gan ditur, för Joran, Då e.

44.

Gan Spörren ors den slampu godman, Uu, allu
 Jann till slammurall fara, forntan Torhill Tron
 Dän Jan mästa i tärnute roana, Då e.

48.
 Vatt var stultum den, som vuds allt vatt vuds den
 ströms, och vätter gumm för Högens Dvaren, vpa
 den hvite fuds, Ja. e.

49.
 Du var välkommen för Högens Dvaren Allkärfte
 vunder min, hvor äfr Torhill Tronfän Allkärfte
 Hållvorden din, Ja. e.

50.
 Torhill som vinnar: Rongvud guds, för gud vinnigar
 ord bländar, som vuds yngs vga vldar gods vatt
 : äfrum guds fröstulig här, Ja. e.

51.
 Torhill fan timmar: Rongum gænds, fan bæs melsum
 wasa utfi ginsatt fram, fan badu fan will innan
 æfr ord vags nuds vdsu bær biiggia ord bœ, Dæ. c.

52.
 Væ Jwævæn ælun dilla Jmæ æmngs, was Alæds
 ætthi Riontælmæ æids, Torhill fan Jittus ætthi jðlænds,
 : Tærmætt Dæ næftu fan ælœ, Dæ. c.

53.
 Torhill fan Jittus ætthi jðlænds, ætthi nu fæ Jærdæn
 Blæmmæ, fan bæs vdsu fœr æm iðfærmættu gæls
 ætthi i þolæ fanæm ælærig fœrglæmæ, Dæ fullu. c.

Vår Orsaker ställes ⁵⁴ dörin, Ja Järgander nämde för
 vora, bättre miggs guds: Gimmelsvill iags Dör
 Gåran atörigs vora, Ja. c.

End äfr in Torvill ⁵⁵ utfi jfflands allt utfi Torvill in
 Dots, Dots vill iags redur för Jannings Doga, att miggs
 Ja vintur han Dots, Ja. c.

End Dots vora ställes ^{66 56} dörin, han vordur Din Junder
 af vör giffen Dots guds: Gimmelsvill, att iags
 utfi vorden vora vidd, Ja fullur han Litan. c.

57.
 Det vett war inder ~~min~~ der nyffor allt mer ägn
 manader två, vett war Ofign går jönsen, han
 lyft: Ditt ginsto da froo, da. c.

58.
 Det vett war Ofign går jönsen, han teds dala sin gysta,
 ord wij plaln rida oft op: lands, går sogn ala plall iogs
 gysta, da. c.

59. 69.
 Det wij plaln rida oft op: lands går sogn plall iogs gysta,
 han for ga wunnen som datter, stalt den
 plall iogs gysta, da. c.

Ord vatt var stign ^{60.} gån iors dan far som vildand
 i gands, ord utu stas gån sogn, dan var wäll swagt
 i mands, Ja. c. ⁶¹

Ord gån i gån sogn i äfen wäll pruzt i dlin, i giffen
 migs staltun dulin, allstunstun dotten dlin, Ja
 fullur far ditur för gånur.

Ord vatt var gånne sogn, sworer far digt i dlin,
 ord Ja gån i fristunur, för din dör in, Ja. c. ⁶²
^{63.}

⁶³
 Och wäll älskars älskars min kärlek och wäll att en
 moner älskars, älskars bröder Ölskars för söns Ölskars, och
 Genom wäll älskars älskars giffwa Ja. c.

⁶⁴
 Ja Ölskars Ölskars giffwa minn, Ölskars Ölskars
 Ölskars infatt Ölskars till i giffwa Ölskars söns Ölskars
 man Ölskars Ölskars för Ölskars giffwa wäll Ja. c.

Och älskars Ölskars minn, Ölskars Ölskars
 wäll giffwa älskars minn Ölskars Ölskars, Ja Ölskars
 Ölskars älskars Ölskars, Ja. c.

⁶⁶
 ons jlla giondsu gnr Lagn, full illa giondsu Jan adä, Jä
 gaff Jan bäst Stältnu Dölnu, förmittan Gummvngittia Jä
⁶⁷

Ens Jä vörntu vör vör frystningu ööll, allt på Jannfama
 dags, undan grädnur Stältnu Dölnu, Jan vill Jönn
 intatt Jä, Jä. c. 68. 74

Ons vör vör gnr Lagn Jan tagguru Jän vättnu till
 lösa, vör vör Rönner: gnr Jägn Jönn Jönn Jönn,
 Jä vör vör vör vör vör, Jä, c.

9.
 Då war du vigs min gods gästrin, i fjörus ditt brud
 bonds, nylle du väl du fattigs, då vilda förnu gon
 din odes, då. c. 70.

Nu äft du vigs dargfull, du gittar in du tala oss odes,
 du lät honom intas amats brudstia, äft att du
 vill vara honom gods, då. c.

Nu äft du vigs då sorgfull, oss tassar sinna var
 nyppa din, då gäst du vigs då glädligs bakt för
 din dän gästbonden in, då. c.

72.
 Vatt varz Hälten Berlin, gon vordens din groite hand,
 giffwor erts guld i giutzeil, att iogs atzigs far Jon,
 Ja. e.

73.
 Ja vider du vatt brölop i fullu renslarna fun, munda
 Jöngur Hälten Berlin, gon gräte då alla vron, Ja. e.

74.
 Ous nu Jittur brölops i alla brölop, munda 2. illa
 fluttatt far, kronen gon war af iörle gull gon faller
 fändungan far, Ja fuller gon. e.

75.
 Grouen som war oft rören gull, som faller på många tåror,
 gromst fader som gör i sijn galenhet, som gaf honom
 ordet på gärdet, c. Ja. c.

76.
 Och som en gärdet värde alige armen sijn alu den alige en
 infatt stilla, du lätt en ingen i sijn vigs den, att du
 låter på illa, Ja. c.

78.
 Det fader den den ingen bärde allt till det bärde
 gub, gromst folger den den Rongu, och den den
 bärde fader den, Ja. c.

79. 88
 Vatt lador från änga bräds, allt till den kärle Jung
 flin ord stalt bänken, den gjorden ett taall Ja lunge,
 Ja. e.

80. 89
 Ord görer du flin min tinnst mäl, vill du inder
 vara bräds för mig, viftn du inder itafte Dögn
 min, full vörldigt bär iags vigs, Ja. e.

81. 90
 Ja Invarde flin gumm tinnst möö ord gumm van
 tåvan på din, full vörldigt vörn iags bräds för vigs,
 viftn iags inder Dögn min, Ja. e.

82. 91
 O Drottne war du att om adfformen, då rikshövdingen du att
 då flin hon går till bruden Drott, och stället Drott
 hon gull till ifrån, Ja c.

83. 92
 flin hon går till bruden Drott, stället Drott gull till
 ifrån, Drottne hon sig i sin Rappa blå, hon vord
 Huvud fötter lags, Ja c.

84. 93
 Drott war stige fur sönd Drott, hon blazzen frunt
 blommor Drott i Drottne in den stället Drott i äls
 Gänstans Drottne min, Ja c.

85 94.
 Om det godhvar varit iings offra sagt, att i älska
 inder möö, nu vill iags vider onskan göra, om iags
 älska mids vider plulla voo, Däc.

86 95.
 Vå Dvovade flin gummö tinnsta möö, som Dvovade
 gonne Dä, som älska inder utti vider till, Däc
 inder blifvare liggits iippa, Däc.

87 96.
 Om älska var det om Mångom, Vå Ristande det
 Dä, Ställt Berlin som går till bärle Dungs om flin
 guld hus ifrån, Däc.

88. 97
 Hållt Dulin han går till frändsings och flin guld för ifrån,
 Drottne han lags i nun Rappa blaa, som vils Hvar
 föttur lags, Da. c. 89. 98
 Dulin war det om Märgen, och Alagen han görb lind
 Vatt war Rappin Rongin han går till det bänd.
 Gud Da. c. 90. 99
 Och vigs giffvorn iags vatt Jesta Lövern, uti sin Gosta
 Gonds, tigs stilla. Stiga gursiäb Dan om vatt finbägats
 misfull iblant, Da. c.

91. 100
 Och gäfvorn i Dälf vilant hvita Dälf, och vilant gull
 Ja vills, i gäfvorn migis Stållton Denlin, som äfr
 Ja vurnun nu möö, Ja c.

92. 101
 Och äfr vills Jant den fignen för migis, Stållt Denlin som
 äfr möö, inder skall förhill tron Jän, i äfr på stlan
 bliffna alöö, Ja c.

93. 102
 Och vills vax alampen Rongun, som talur till Rindan
 fun, i halv foru till jölad, och hvita migis förhill tron
 Jän gunn, Ja c.

94. 104.
 Och dett var inden mer den røffor, allt mer äfven mera
 var fun, dett var Torbjell Thron-Dän, som kom då
 ifrån Jölands fun, Då. e.

95. 104.
 Och dett var Torbjell Thron-Dän, som mändes i
 landets fersa, Då for han till den Gamla Ryskia,
 som han wiste Stället dänne wana, Då. e.

96. 105.
~~Och Gimm Stället~~ När Majdan han var i Jungin
 och färdats det för allt fun, Torbjell och Stället
 dänne, den gämden oss tall för länge, Då. e.

106.
 Och Göm i Stålfen Boken 97. Allt bäst som min, Guds
 Guller var det mina fränders vänd, eller var
 det villian sin, då faller för lifen för Guds.

98. 107.
 Och Göm i Stålfen Boken 98. Allt bäst som min,
 min, det var alla mina fränders vänd och alls
 villian min, då c. 99. 106.

Min Gud som oss Mänska för guds mig bär, och
 då mina fränders många, det var inte min
 min villian gjort, att iags god vänd ifrån Guds, då c.

^{100. 109}
 Min Sädgar och Madgar du godfar mig bärst, och då mina
 frunder flara, då gill gläddin bärst in mitt bröst, för
 komman den stors mura, då c.
^{101. 110}
 Och Gärne i Hälten ¹⁰¹ Berlin min Ränst. Under öo
 iogs vill glä Hign för sönfan i giäll, och sijnern tåld
 lunden mig sig, då c. ^{102. 111}
 Och Gärne i Torball Trann Jan, det var infatt mids
 min villin, den Janen gills oft tillfamnafagatt,
 för den oft fört bärst att phillia, då c.

Qv3 Gärner : Torshull Tran Jam, : 103 112
 under öö, : Gufstan Gär Zredgusd Vattur, Jan älsr Dä
 wunnun möö, Dä. 104. 119

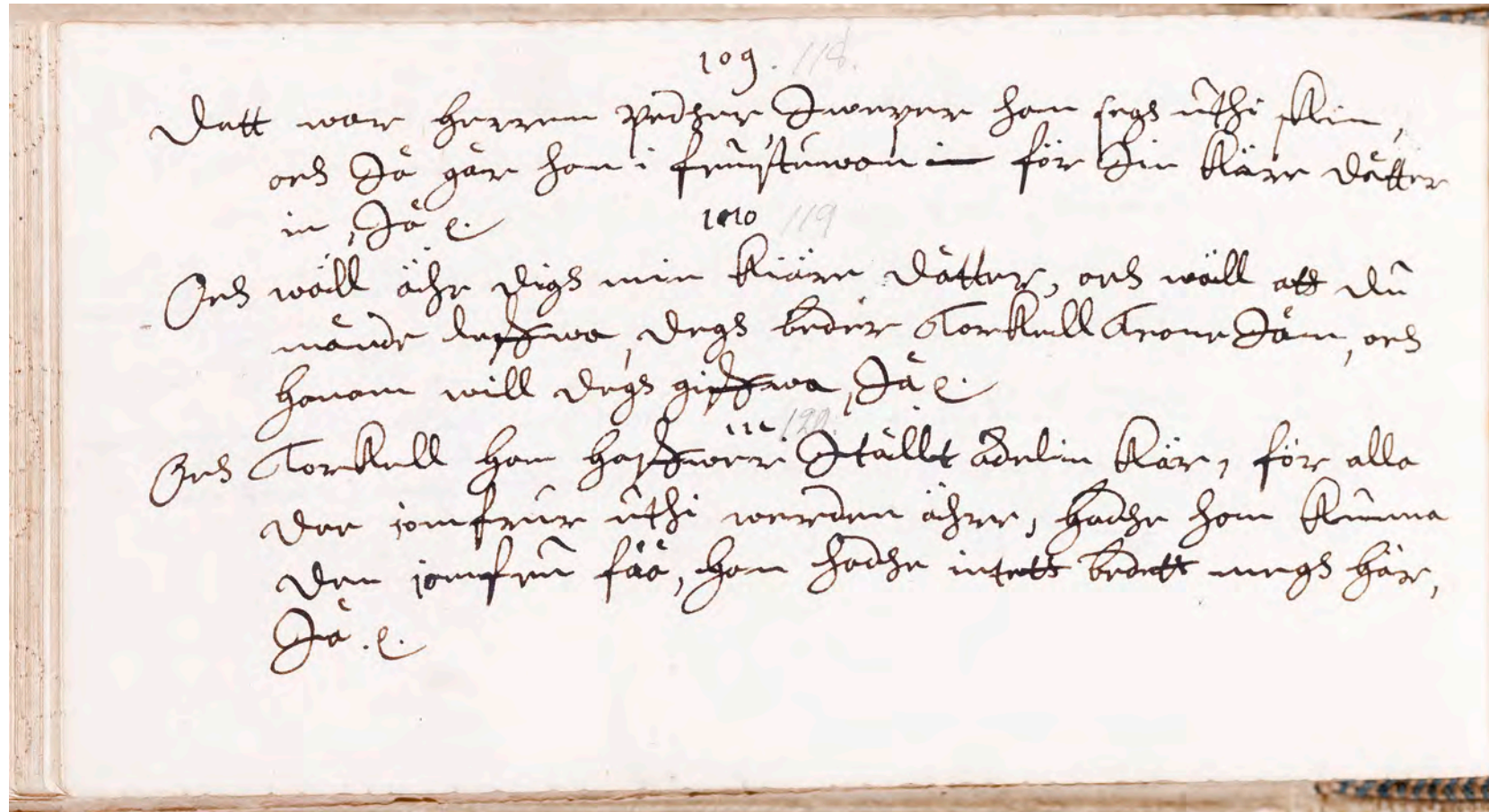
Qv3 Vatt var Torshull Tran Jam, Jan bröður Dala
 Dina Gufstan, wij plalu nilla aft ox i lands Gär Zredgus
 plall iags guffa, Jan Dä.

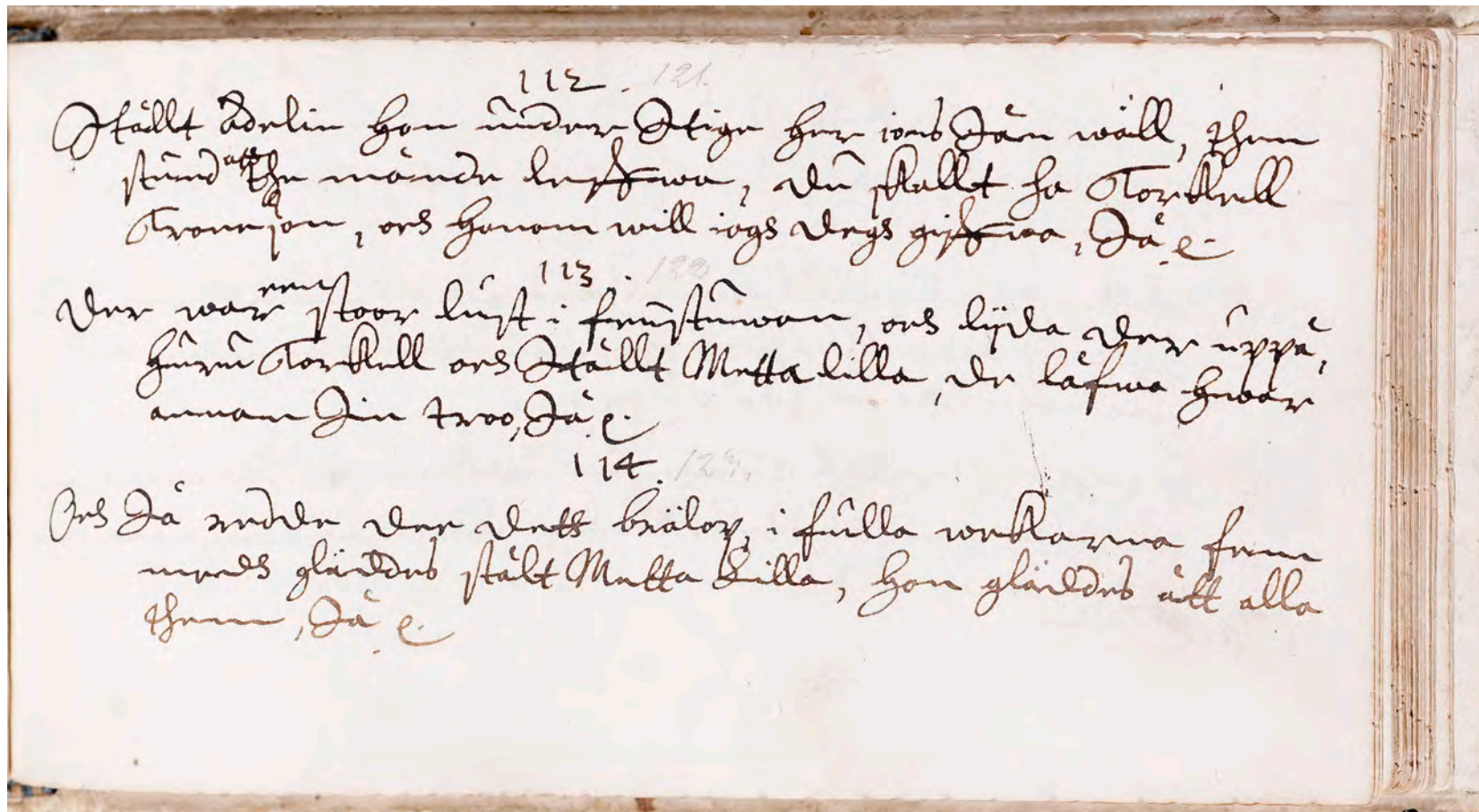
105 114
 wij plalu nilla aft ox i lands Gär Zredgus Dä plall iags
 guffa, Jan Jan så wunnun Vattur, Stallet Mulla
 plall iags fuffa, Dä.

105
115
Och det var Tomullström där, han kom den
vinter i gårde, och i sin stäm här för; han var väl
drott i mårde, Ja. c. 107.

116
Och här står i för för i älskan väl drott i sin, i gidsman
migs ställt Marita lilla, allsmåsta dattman din, Ja. c.

108
117
Och förm i Tomullström där i Oligen och några hufvar,
Ja länge iogs för i funder Modgen äls, han vult migs
vänder den hufva, Ja. c.

Ons vatt var Torball Tranfän ^{115. 124} han brödr Jala Dina
 Gystar, ons iogs vill migs itti iofan, min Rärn
 Moders gästa, Jä. c. 116. ¹³⁵

Ons vatt var Torball Tranfän ^{117. 136} han Rann Dör rikande
 i gäns, ons itti fads fänt moders han var väl
 Juvrpt i Mäns, Jä. c. 117. ¹³⁶

Ons förr all Torball Tranfän, allrästär Jämnar min,
 Jala all mids ställt Adelin allrästär wanner din,
 Jä. c.

118. 127
 jagz talen muns ställt Berlin min Rärnsta under öö,
 iags gästern fast ställt munta lilla, han äfr ja vunnun
 nun möö, Da e

119. 128
 Ja pnyd vñ till vitt brölöp, bärn finur oss Mör,
 lilyd mids vñ till ställt Berlin, din Rärnsta under
 öö, Da e

120. 129
 Os vatt war tornhall tron dan, han bärn dala
 fin gästern, oss wj plaln nida of i lands, ställt
 Berlin shall iags gästa, Da e

121. 130.
 Ord vatt var stormull storm Jän, som som den
 virlandes i gärd, i de städer stältna dän, som var
 vill frucht i mänd, Ja. c.

122. 141.
 Ord vatt var stormull storm Jän som blazpar gunt
 blommur dän, vilt i län mngs lät. vatt allmän
 min, Ja. c.

123. 142.
 Ord förm i stormull storm Jän i stigen af vandra fytter,
 i vttan i äfven gän guma. äfven fän inga förm
 de gytter, Ja. c.

124. 133.
 Ors Vatt var Torball Trom Dan, som Blaggar Junt
 blann him, Jörm i Därlan Dulin, wolk i tilland
 bruden min, Da. e.

125. 134.
 Ors lunga stads Därlan Dulin som Dwarer intett den till
 som wiste inu stadt för Gunn, Jörm Hitt Jörm
 will, Da. e.

126. 135.
 Ors Vatt var Hign Gär sönd Dan som mörde den till
 Dwara, den stadt mörde Torball Trom Dan, bant
 till som bröder fara, Da. e.

^{127. 176.}
 Då påaer han med dett ^{127.} Dille, och på den världn gull
 varwar, ingen frun till bröllops dan, gaf bruden
 Då nilla gäfwor, Då c.

^{128. 177.}
 Ingen frun till bröllops dan gaff bruden Då nilla
 gäfwor, förutan stälten dulin, som gaff dett
 som will dille gäfwor, Då c.

^{129. 178.}
 Och dett war stälten dulin som med den bruden
 i med, dett war ett paranta fella, ett stogs med
 på gästens fött, Då c.

^{130. 139}
 Var under igurom på wallen, och då igurom vapen flagar,
 atonigs som Tomhill Swita lands, ifrån Stålt Solint
 Jadalbogn, Da. c.

^{131. 140}
 Och gömme i Tomhill Strömdän, i vilken mings inlyt
 när, vatt mörda fröer och ionfömer, att i Gerdor
 migs i Girsfats där, Da. c.

^{132. 141}
 Och märlia vatt fröer och ionfömer, och möör och
 Girsfats grimmor, allt äger i Girsfats allänssta min,
 på häder nu och i alla dinur, Da. c.

133. 142.
 Jns lutt finda tu nu inga bruds, allt i thi hru brud
 gunds, lutt war inu lutt rörlu gill, för lutt ligur o'part
 Ja. e.

134. 143.
 Jns lutt du nu inga bruds i thi nu bruds brud
 fiska ginge Andlann o' S. Duvann, Jan born för
 hruu. Ja. e.

135. 144.
 Jns lutt du nu inga bruds i thi nu bruds brud
 gunde till lailar, lutt lailar Ja fast att adlann,
 att du lailar till Ingia gaa, Ja. e.

136
 Dns älskade färdige du som äro brud, allt till ditt brud
 hus, för en gång widare och ännu, som barn för sin
 lina, då. c.

137.
 Dns färdige du som äro brud, allt till din brud
 hus, som du och Ståltun Dublin, du gjorde ett fall
 då länge, då. c.

138. 147.
 Dns söner - Ståltun Dublin, min älskade äro
 guds färdige äro äro äro, att i vasa i alla mäs,
 då. c.

139.
 Jags turlan din min tinnigste möö, och Jon war brude
 för mig, först friade Jon min älsk, och Jorden lifswett
 för Jags, Ja. c.

140.
 Vå Gwara Torull Jan, så juweligs inna mure figs
 : iafteu hall iags mig warbta, för pligt ut gwina
 Jure, Ja. c.

141/150.
 Och utt war Staltu Berlin, Jon Blappaz garb
 blann din, Gwar fogs : utt adigdeligs ords, Jureta
 Doradinnigste min, Ja. c.

142.
 Och du plijda mig förhåll till den, och plijda mig
 framt ifrån mig, bärden till: bärden för den
 vartan fast redan mig, då. e.

143.
 Ja hjälper mig guds: himmel, och då den mig
 guds, iags vill fast fuller under mig tala, ännu färdig
 fast mig bärden, då. e.

144. 153
 Ja hjälper mig guds: himmel, bärden till den
 och guds, iags vill fast fuller under mig tala,
 ännu färdig på bärden av mig, då. e.

145.
 i Dittan Ja lunga or tala minns mig, vatt blifvar
 run händan fara, fönt få i otall itag och
 or dän inge itag min gær, Ja. c.

146.
 Or Tomhell han gær till bruden Dug, Jan Lörinn or
 Jundar Ja Jwara, Otallt Berlin Jan står vnr för,
 Jan fuller Ja många färar, Ja. c.

147.
 Jan bruder itöfvar vnr Jilke, or Ja vnr Jilke
 fall, vatt na na gær man tänkia vills Dug Jan
 Laga vnr fuller Jilke, Ja. c.

148.
 Ors vett war stältur ærlin Jon þrintur ær Ozalla þau
 till Jannan, Jon fogs ær Jonnu næst þinstra lags,
 Jon giondr tætt ætt gionnan, Já. e.

149.
 Ors vett war stältur ærlin Jangur Jon brúdr þjófott
 brott, Storgull ors ædgar brútt, Gristu giondur ædgar
 gods natts, Já. e.

150.
 Ors vett war þjófatið um hon ær rýstur, vett þundur
 allt ær um þjóf, stalt Mulla Lilla Jon gær till þús,
 Jon fíldur um þau Já gods, Já. e.

Stolt Motta lilla han gån^{d 51.} till binn, som färdar nu dan
 Ju guds, vnt^{151.} vill iags vnder för fannigs dia, sitt lif
 Jon för fannem lät, Ja. c.

Vnn lade ju stolt Motta lilla i^{152.}tti Jon Inuanta jonds,
 vntt var Tondull Tsounfan, han Inuanta Stållt
 Danlin ~~lunds~~ vnds, Ja. c.

Os vntt var ståltan Danlin, ^{153. 162.}bruder han Jina bruder,
 vnn vnter guds i ginnelid han giffur migs ni
 vntt iags vnder, Ja. c.

Den milda guds: Givmilt kan gifver mig i allt iags
trudlar, att iags molter innan åfr ons lags nersa, ja nlla
andria, ja fullen kan lifen för foron.

Det lutt var indt mætt ^{255.} af, æt mætt mætt
lutt var det mætt ^{156.} af, æt mætt mætt
lutt var det mætt ^{165.} af, æt mætt mætt

157.
 Och vatt var Otign här sönd, som talade af Därgs och farman,
 färdels vänds längs stältern bänkar, vi faddra in till farman
 att barn, Ja. c.

158.
 Ja Duvande stältern Dplin, som logs allt inder, i en plin,
 vis villan faddra: fannor, vis störr äfr staden min,
 Ja. c.

159. 160.
 Och vatt var stign här sönd Dan, som vunder till vagn
 : vneala, vatt vill iags nager för Dammings Dria, som
 Duff vilds : Damma wall, Ja. c.

160.
 När lade den Otiga här jämbän i tili den Quarta jords,
 att war Holten Berlin, som Inders Tomhell trouer Jon
 burs, Ja. e.

161.
 Att war Tomhell Troundän han plär den Topullbänds
 tilljamen, bordsen wäll för Otiga här jämbän Dill, den
 giorde för att att gaman, Ja. e.

162. 177
 Ors att war Tomhell Troundän, han månen bälgen
 alla ors wälla, han bordsen till guld färr i Ginnbitt,
 att att afgitt plärden frastt frumblida, Ja. e.

163.
 Ors lutt war Tonhull Trann Jan, han budger kala fin
 gystar, ors wij phala nida oft ox: land Jär Lager hall
 iags gästa, Jä. c. 164.

Ors wij phala nida oft ox: lands Jär Lager hall iags gästa
 han Jan Jä wunnen slättar, ors gumm hall iags
 fusta, Jä. c. 165 174

Ors lutt war Tonhull Trann Jan han kom den nida
 i gards ors i fu står Jär Lager, Jän war wett Jernst
 i wands, Jä. c. 166.

166.
 Gär stän i Gär Lagn, i äfsen wäll Iwryt i Dulin, i gifur
 mig stälten Dulin atornlämsta slättnen in, Dä. e.

167.
 Och Gärnen i Torndom from Dän i Otigen af redra Gyltar,
 Dä lunge iags Iwryt Gärnen mader att, Gär nett mig
 wärdn di byta, Dä. e.

168.
 Och nett war Gärnen Lagn, Gär Iwryt Digs phin, Dä
 Gär Lagn i frystänan för sin slättnen in, Dä. e.

169.
 Och vill älsk mig Niemi Alttor, och vill att du månde
 lifswa, Vigs boden Torshull Torun Dan och Gerson
 vill iags Vigs giffwa, Da. c.

170.
 Vatt war ställt Adelin Jon på Din faders ägs, allt älsk du
 den samma Dorn, Dan i Dornen iags full aldrige
 fa, Da. c.

171. 170.
 Ja Adelin den vatt fustningu väll, Lippa Hurn Fanta
 Vags, brölloret stred den nydorn, all för älsk
 manaden Iwa, Da. c.

172.
 Så under den det brölloz i fulla verkorna fun, under
 glädens stälten dulin, som glädens så att allom den,
 Så. c.

173.
 Det under den den unga bruden och den bruden brud,
 för en gång andas och dunnar som bruden för juur,
 plund, Så. c.

174. 183.
 Den plundten den den bruden möts, och så att klara vijn,
 allan den länge dunnar dags, för bröllozets faldstijn,
 Så. c.

175.
 Iff Durela war vutt om aftomnen, der rimmte fallner
 of, Torndell ord stält adeln the skiller till Dregia god,
 Ja. c.

176.
 Der förde the the inge brinds, allt till vutt brindsfub,
 för ginge viddan ord Durela fäm binn för fäm linn,
 Ja. c.

177. 176.
 Der Datta the the inge brinds, iiff the brinds fangs,
 vutt war torndell Traun for gon fäpdrade intutt
 länge, Ja. c.

178. 187
 Ja jagden ständill Tronndän förvunnitt all ängst ors
 som, va' jagd som da' glädligs ixxa stältt Döln
 om, da'. c.

179. 188
 Ja jagden stältt Döln förvunnitt all ängst ors gwin,
 va' jagd som da' glädligs job Torbil Tronndän Dila,
 da'. c.

180. 192
 Pus datt war inden den rydter, allt mer ägn manadur
 som, va' jagd ständill Tronndän Döln da' vilan om
 Döln, da'. c.

181. 190
 Pus va' jagd ständill Tronndän Döln da' vilan om
 Döln datt war bittur ägn fri' turen manll som
 so jagd meres Döln som da' vilan som lifan för som
 Döln.

^{1.}
 Ganz Matt und matts von Küssen vil
 Rufen begert ist mit nöl
 Wir aber miß der Lust an dem
 Exultant mit mein sin brum
 Von solchen bösen traum,
 Veneris flammung.

^{2.}
 Mir düncke daß eine ros auffwacst,
 Mit sonne gestalt und ofen leß
 In blutten waschun, weiß und rot
 In glüh in zierlich and demit, loß
 Damit man ihn lieblich genies
 Empfinden muß.

3.
 Von solcher Ihrer Schönheit
 Und Ihr groß anmuthigkeit
 War ich sehr erinnet
 Undt sehr stark erinnet
 Ihr lieblich parfüm
 Endlich allein.

4.
 Welches mich erst sehr lustig war
 Involontat von jungen par
 Minnet solch in laß
 Undt lieblich auß der maßen
 Auf bald ist mir gelung
 Undt anfertigung.

5.
 Zehlet dann wie ich wolte
 So süßlich mir ich blote
 Schminnen und sprachlich küssen
 Müßt ich sie ~~erlösen~~
 Dann sie gleich geschiedet mit mir
 6. Dann von mir.

6.
 Ach gar von großer Verlust
 Und innerlich süßlich verdunst
 Erwecken mir auf jener
 Von demut von jenen
 Gammeln hat ich mich gesehn
 Angenehm gesehn.

Ich stüeste fleißig ^{7.} hin und her,
 Meinumt sie zu finden, mehr
 Bis daß ich war ganz verzweifelt
 Nichts hallmst auf mich, der
 Dülff mir nicht mehr ^{8.} können
 Noch anders stünde.
 Endlich war es mir gesagt
 Durch ein fromm boy Gottes mußt
 Esu dir nicht mehr gedurten
 Gott wird immer gedurten
 Das für ihn nicht sinnig ist
 In aller Erist.

